

ΕΡΓΑΤΙΚΗ

Βδομαδιατική Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

13 Ιούλη 2011

www.sekonline.gr

No 977

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ
ΝΕΟΝΑΖΙ

σελίδα 11

ΔΗΜΟΙ

ΜΜΕ

ΔΕΚΟ

ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΛΥΣΕΩΝ ΤΩΡΑ!

ΕΝΩΜΕΝΟΙ και ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ ΜΟΝΟ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΘΑ ΔΟΥΜΕ ΑΠΟΛΥΜΕΝΗ

Τα νοσοκομεία
ξεσηκώνονται
ενάντια στο σφαγείο
Λοβέρδου

σελίδα 7

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ
μας καλεί

σελίδες 8, 9

Συνεχίζουμε!

ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΜΑ ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ
ΟΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΕΣ
ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Στους
δρόμους της εξέγερσης
για την Αντικαπιταλιστική
Ανατροπή!

Εκδήλωση-συνέλευση
ΣΑΒΒΑΤΟ 16 ΙΟΥΛΗ 7μμ
Πεδίον Άρεως Βέατρο
Δικονομίδου

www.antarsya.org

ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α

Η άποψή μας
σελίδα 3

Τα παλιά ανέκδοτα είναι μερικές φορές και τα καλύτερα. "Η Άρνηση δεν είναι ποταμός της Αφρικής αλλά μια χώρα που κατοικείται από πολλούς πολιτικούς της Ευρωζώνης". Έτσι περιέγραφε η στήλη Lex των Financial Times (FT) την έκτακτη κατάσταση της αποδιοργάνωσης που κυριαρχεί στην ευρωπαϊκή πολιτική σκηνή γύρω από την Ελληνική κρίση.

Γράφει ο Άλξ Καθλίνικος

Λίγα μόνο χρόνια πριν η Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) αυτοπαρουσιαζόταν, με κομπασμό, σαν μια "κανονιστική δύναμη", αφοσιωμένη όσο και οι ΗΠΑ στον νεοφιλελεύθερο ιμπεριαλισμό αλλά ανώτερη, καθότι στηριζόταν περισσότερο στην πειθώ από ότι στον καταναγκασμό. Τώρα έχει βυθιστεί στο απόλυτο χάος, με το μεγαλύτερό της επίτευγμα, την Οικονομική και Νομισματική Ένωση να απειλείται από την συλλογική τους αποτυχία να συμφωνήσουν σε μια λύση για το πρόβλημα μιας μικρής χώρας της οποίας η οικονομία αντιπροσωπεύει το 1-2% της Ευρωζώνης.

Οι ανταγωνιστές δεν διαφωνούν γύρω από τα πάντα. Συμφωνούν ότι οι Ελληνικοί προϋπολογισμοί θα πρέπει να είναι ισοσκελισμένοι -σε βάρος των ζώνων των απλών ανθρώπων στην Ελλάδα. Συμφωνούν επίσης ότι η Ελλάδα δεν θα πρέπει να χρεοκοπήσει ως προς το εξωτερικό της χρέος. Όπως λέει ο Wolfgang Munchau, ο σχολιαστής των FT, "μια Ελληνική χρεοκοπία θα αποδεσμεύσει μια δυναμική διαδικασία που θα απειλήσει όχι μόνο την οικονομική σταθερότητα της Ευρωζώνης αλλά και την ίδια της την επιβίωση".

Αλλά εκεί ακριβώς είναι που αρχίζει και η άρνηση. Οι περισσότεροι οικονομολόγοι συμφωνούν ότι η

Ε.Ε. Μια “χώρα” που κατοικείται από επικίνδυνους πολιτικούς

Ελλάδα δεν μπορεί να αποπληρώσει τα χρέη της. Πολλοί αναγνωρίζουν ακόμα ότι η λιτότητα κάνει τα πράγματα χειρότερα. Οι περικοπές στις δημόσιες δαπάνες μειώνουν την κατανάλωση προϊόντων και υπηρεσιών οδηγώντας την οικονομία στη συρρίκνωση. Το αποτέλεσμα είναι να αυξάνει το σχετικό μέγεθος του χρέος ως προς την οικονομία.

Ομόλογα

Οι κυβερνήσεις της Γαλλίας και της Γερμανίας έχουν προσπαθήσει να αποφύγουν την χρεοκοπία πείθοντας τις τράπεζες και τους άλλους επενδυτές που κατέχουν ελληνικά κρατικά ομόλογα να μετακινήσουν τα δανειά τους. Με άλλα λόγια, οι πιστωτές της Ελλάδας θα μπορούσαν να συμφωνήσουν, όταν λήξουν τα δανειά τους να ξανά-δανείσουν τα χρήματα πίσω στην Ελλάδα.

Υπάρχουν τρία εμπόδια σε αυτή τη λύση. Το πρώτο είναι οι οίκοι αξιολόγησης. Είναι εντυπωσιακό πως αυτοί οι οίκοι εξακολουθούν να θεωρούνται κατάλληλοι να κρίνουν την πιστοληπτική ικανότητα κρατών και οργανισμών παρά το πράσινο φως που είχαν δώσει σε διάφορα, σήμερα παντελώς απαξιωμένα, χρηματοπιστωτικά παράγωγα στην περίοδο της φούσκας των μέσων της δεκαετίας του 2000. Ένας από αυτούς, η Standart & Poor, ανακοίνωσε την περασμένη

βδομάδα ότι θα αξιολογούσε σαν "επιλεκτική χρεοκοπία" την προτεινόμενη μετακύληση.

Το δεύτερο εμπόδιο εκπροσωπείται από την Γερμανική κυβέρνηση. Λόγω της εσωτερικής αντιπολίτευσης σε κάθε διάσωση, η Γερμανική κυβέρνηση επιμένει ότι οι πιστωτές της Ελλάδας θα πρέπει να υποστούν κάποιο "κούρεμα" -ότι, δηλαδή, με το σχέδιο διάσωσης της Ελλάδας, δεν θα πάρουν όλα τα λεφτά τους πίσω.

Αυτό έχει φέρει την Γερμανίδα Καγκελάρια Ανγκελα Μέρκελ σε σύγκρουση με το τρίτο εμπόδιο, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ). Ο πρόεδρος της, ο Ζαν-Κλοντ Τρισέ είναι απόλυτα αντίθετος στα σχέδια που προτείνονται από το Βερολίνο και το Παρίσι.

Υποστηρίζει ότι κάτι τέτοιο θα οδηγήσει απλά τις χρηματοπιστωτικές αγορές να βάλουν στο στόχαστρό τους τα άλλα αδύναμα κράτη-μέλη της Ευρωζώνης. Δυο από αυτά, η Ιρλανδία και η Πορτογαλία, έχουν ήδη οδηγηθεί στην αγκαλιά της Τρόικας, της ΕΚΤ, της Κομισιόν και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.

Στο τέλος της περασμένης εβδομάδας έμοιαζε ότι αυτή η "μόλυνση" απλωνόταν στην Ιταλία, την τρίτη μεγαλύτερη οικονομία της Ευρωζώνης. Αθρόες πωλήσεις Ιταλικών κρατικών ομολόγων (στην δευτερογενή αγορά) έσπρωξαν τα επιτόκια τους στα υψηλότερα επίπεδα εδώ και εννέα χρόνια.

Στο μεταξύ ο ίδιος ο Τρισέ σφίγγει την θηλιά γύρω από τους λαιμούς των πιο αδύναμων ευρωπαϊκών κρατών. Την περασμένη εβδομάδα η ΕΚΤ ανέβασε το βασικό της επιτόκιο στο 1.5%. Τα επιτόκια στις ΗΠΑ και τη Βρετανία παραμένουν στο ιστορικά χαμηλό επίπεδο του 0.5%.

Ο Τρισέ δικαιολόγησε αυτή την κίνηση σαν μια αντίδραση στους αυξανόμενους ρυθμούς πληθωρισμού. Όμως αποτελεί συντριπτικό πλήγμα για τις οικονομίες της Ευρωζώνης που προσπαθούν να λειτουργήσουν υπερφορτωμένες με βαριά χρέη μια και αυτό αυξάνει τα τοκοχρεολύσια που θα πρέπει να πληρώνουν.

Η λέξη "Άρνηση" είναι στην πραγματικότητα πολύ χλιαρή για να περιγράψει την συλλογική κατάσταση της Ευρωζώνης. Η Ευρωζώνη έχει παραλύσει από διαφωνίες που μόνο με μια αυτοκαταστροφική τρέλα μπορούν να συγκριθούν. Ο κάθε ένας από τους διάφορους "παίχτες" έχει μια μερική μόνο κατανόηση της κατάστασης που είναι αδύνατο να ενσωματωθεί σε μια συνολική λύση.

Όπως σημειώνει στο κλασικό του βιβλίο «Ιστορία και Ταξική Συνείδηση» ο Μαρξιστής φιλόσοφος Γκέοργκ Λούκατς, ο καπιταλισμός προσπαθεί να οργανώσει τα μεμονωμένα τμήματα της κοινωνίας όσο πιο ορθολογικά είναι δυνατό. Αλλά το σύστημα, σαν σύνολο, παραμένει ασυνάρτητο και ανορθολογικό.

... και ένα “Ταμείο” συναινετικής λεηλασίας

Ένας άνθρωπος του Λάτση, ένας έμπιστος του Σαμαρά και μια συνεργάτης του Καρατζαφέρη αναλαμβάνουν την διοίκηση του Ταμείου Αξιοποίησης Δημόσιας Περιουσίας -του οργανισμού που θα έχει σαν αποστολή, σύμφωνα με τον Εφαρμοστικό Νόμο, να ξεπουλήσει, με συνοπτικές διαδικασίες δημόσιες επιχειρήσεις, ακίνητα, λιμάνια, βουνά και παραλίες.

Η ίδια η δημιουργία του Ταμείου είναι ένα σκάνδαλο χωρίς προηγούμενο. Σύμφωνα με τον Εφαρμοστικό νόμο (που δημαγωγικά καταψήφισαν στη Βουλή και ο Καρατζαφέρης και ο Σαμαράς) η περιουσία του δημοσίου περνάει αυτόματα στο "Ταμείο", το οποίο θα μπορεί πλέον να την "αξιοποιήσει" ελεύθερα, κατά την κρίση του, χωρίς τα συνήθη κοινοβουλευτικά, δικαστικά ή συνταγματικά "κωλύματα".

Η σύνθεση του Διοικητικού Συμβουλίου κάνει αυτό το σκάνδαλο ακόμα πιο προκλητικό. Για να διασκεδάσει τους -καθόλου αβάσιμους- φόβους της χωρίς προηγούμενο, πλατισκολόγησης της δημόσιας περιουσίας ο εφαρμοστικός νόμος ορίζει ότι "στο διοικητικό συμβούλιο διορίζονται πρόσωπα εγνωσμένου κύρους, επιστημονικής κατάρτισης και επαγγελματικής επάρκειας και αξιοπιστίας..."

Τα πρόσωπα "εγνωσμένου κύρους" είναι τώρα οι εκλεκτοί του Λάτση, της Νέας Δημοκρατίας και του ΛΑΟΣ. Όσο για την επαγγελματική τους εμπειρία οι μισοί τουλάχιστον, την απέκτησαν σε υψηλόβαθμες, στελεχικές, θέσεις στο δημόσιο -διορισμένοι στις θέσεις αυτές κατά κανόνα χάρη στις υψηλές τους διασυνδέσεις.

Πάρτε για παράδειγμα την Άννα Ζωη-

Η ευσεβής κυρία Ζωηρού μεταφέρει τη συναίνεση του Καρατζαφέρη στο Ταμείο λεηλασίας

ρού. Τον Αύγουστο του 2008 η κυρία Ζωηρού έδωσε συνέντευξη στην ...έγκυρη εφημερίδα Espresso. Αφορμή για την συνέντευξη ήταν μια φωτογραφία της με τον Αρχιεπίσκοπο Ιερώνυμο στα δεξιά της και -ποιόν άλλο- τον Γιώργο Καρατζαφέρη στα αριστερά της. Εκείνη την εποχή ήταν διορισμένη, με απόφαση του Αβραμόπουλου, στην εννεαμελή Επιτροπή Προμηθειών του Υπουργείου Υγείας. "Η πρόσληψή σας έγινε κατόπιν διαγωνισμού;" ρώτησε ο δημοσιογράφος. "Έγινε όπως και των υπόλοιπων οκτώ." "Δηλαδή;" επέμεινε ο δημοσιογράφος. "Βάσει εμπειρίας, προσόντων και βιογραφικού".

Ως προς τα προσόντα, η κυρία Ζωηρού έκανε το διδακτορικό της σε κά-

ποιο πανεπιστήμιο των Βρυξελλών την εποχή εκείνη. Όσο για την εμπειρία, αυτή ήταν η θητεία της ως Διευθύντρια Μάρκετινγκ στο γραφείο του ΕΟΤ στο Λονδίνο το 2004 (επί Σημίτη, όπου προφανώς είχε διοριστεί και πάλι βάσει εμπειρίας, προσόντων και βιογραφικού). Μετά το Λονδίνο μετακόμισε στις Βρυξέλες όπου ανέλαβε την θέση του οικονομικού συμβούλου του Γιώργου Καρατζαφέρη. "Είστε μέλος του ΛΑΟΣ;" ρώτησε ο δημοσιογράφος. "Έχω καταθέσει την κομματική μου ταυτότητα..."

Αντίστοιχες διαδρομές έχουν ακολουθήσει πολλά από τα "εγνωσμένου κύρους" πρόσωπα που αναλαμβάνουν να "αξιοποιήσουν" τη δημόσια περιουσία.

Το παρακάτω απόσπασμα είναι από

το βιογραφικό του Ανδρέα Ταμπραντζή:

"Ο Δρ. Ανδρέας Ταμπραντζής ξεκίνησε τη συνεργασία του με τα ΕΛΤΑ το 2001 ως Διευθυντής Στρατηγικής & Ανάπτυξης. Ένα χρόνο αργότερα, ανέλαβε καθήκοντα Αντιπροέδρου Διοικητικού Συμβουλίου και Εντεταλμένου Συμβούλου της θυγατρικής εταιρείας Ταχυμεταφορές ΕΛΤΑ Α.Ε. και ακολούθως τη θέση του Olympic Project Manager του προγράμματος Μεγάλης Εθνικής Χορηγίας των ΕΛΤΑ στους Ολυμπιακούς Αγώνες ΑΘΗΝΑ 2004. Τον Απρίλιο του 2003, προήχθη σε Γενικό Διευθυντή της Επιχειρησιακής Μονάδας Επιστολικού Ταχυδρομείου και δύο χρόνια αργότερα ανέλαβε τη θέση του Διευθύνοντος Συμβούλου, την οποία διατηρεί έως σήμερα.

Έχει διατελέσει ανώτατο στέλεχος με αντικείμενο την εφαρμοσμένη έρευνα και σύμβουλος διοίκησης σε οργανισμούς και επιχειρήσεις, όπως η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ο ΟΤΕ, το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας..."

Όσο για τον Κώστα Μητρόπουλο, τον εκλεκτό του ΓΑΠ (και του Λάτση) και τον Αντώνη Βαρθολομαίο, τον εκλεκτό του Σαμαρά και οι δύο έχουν πολλές περγαμηνές από τον λαμπρό ιδιωτικό τομέα των τραπεζών και των χρηματοπιστηριακών εταιρειών. Ο Βαρθολομαίος είναι από τον περασμένο Ιούλιο μέλος της ομάδας παρακολούθησης της οικονομίας της Νέας Δημοκρατίας.

Μόνο ένα καλό νέο υπάρχει από αυτόν τον προκλητικό διορισμό: το Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου είναι σχεδόν διακοσμητικό. Η πραγματική εξουσία θα βρίσκεται στα χέρια της Επιτροπής Εμπειρογνομόνων. Κάθε απόφαση του ΔΣ που δεν έχει την έγκριση της Επιτροπής Εμπειρογνομόνων, γράφει ο Εφαρμοστικός Νόμος, είναι άκυρη.

Δεν χρειάζεται να ανησυχεί η κυρία Ζωηρού. Θα μπορέσει να συνεχίσει αμέριμνη τη ζωή που έκανε -να φωτογραφίζεται με Επισκόπους και να απαντάει σε ερωτήσεις του στυλ "Κυρία Ζωηρού, είστε... Ζωηρή;" της Espresso.

Από τις 7 θέσεις της Επιτροπής Εμπειρογνομόνων οι τρεις θα βρίσκονται στα χέρια της Τρόικας. Όσο για τις άλλες τέσσερεις δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι θα καλυφθούν από στελέχη της αγοράς και των τραπεζών αντίστοιχα ή και χειρότερα από τους κκ. Βαρθολομαίο και Μητρόπουλο.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Μόνο την κυβέρνηση θα δούμε απολυμένη

Χρειάζεται απύθμενο θράσος για να είναι κάποιος τόσο απαιτεώνας! Την ώρα που οι κυβερνήσεις της ΕΕ έχουν χάσει τη μπάλα και εξώφθαλμα αθετούν ακόμη και τις πλαστές διακηρύξεις τους για «διάσωση» της Ελλάδας, η κυβέρνηση Παπανδρέου – Βενιζέλου επιμένει να επιβάλει τις θυσίες που συμφώνησε μαζί τους σε βάρος των εργαζόμενων.

Τίποτε δεν είναι πιο προκλητικό από το να χάνεις τη δουλειά σου αυτές τις μέρες στο όνομα της «διάσωσης της πατρίδας», τη στιγμή που όλα τα πρακτορεία ειδήσεων μεταδίδουν ότι τα διεθνή οικονομικά επιτελεία δεν καταφέρνουν να αποτρέψουν τη χρεοκοπία. Είναι το ίδιο σαν τους φαντάρους που πέφτουν νεκροί τις τελευταίες μέρες ενός χαμένου άδικου πολέμου.

Κι όμως! Αυτήν ακριβώς τη στιγμή η κυβέρνηση και η εργοδοσία εξαπολύουν ένα πογκρόμ απολύσεων σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα.

Οι συμβασιούχοι του Δημοσίου που έδωσαν τόσες μάχες για να αναγκάσουν τον Άρειο Πάγο να γνωμοδοτήσει υπέρ τους βλέπουν την απειλή της απόλυσης ξανά μπροστά τους. Στο Δήμο της Αθήνας που πρωτοστάτησε σε εκείνες τις μάχες με την πολυήμερη κατάληψη του Δημαρχείου, αυτό το πογκρόμ απειλεί 1000 εργαζόμενους.

Ταυτόχρονα, η εργοδοσία στον ΟΤΕ θέλει να

καταργήσει τη μονιμότητα όσων είχαν προσληφθεί πριν από το 2005 και το Υπουργείο της ανάβει το πράσινο φως δηλώνοντας ότι δεν χρειάζεται νομοθετική ρύθμιση γι' αυτό. Στις ΔΕΚΟ που παραμένουν ακόμα στο δημόσιο, όπως οι Συγκοινωνίες, οι απειλές των μετατάξεων μετατρέπονται τώρα σε απειλές για «κατάσταση εφεδρείας», αν όχι ανοιχτής απόλυσης.

Στον ιδιωτικό τομέα, εκεί που υπάρχει συνδικαλισμός όπως στα ΜΜΕ, οι βαρόνοι των μίντια με επικεφαλής τον «εθνικό εργολάβο» Μπόμπολα απολύουν συνδικαλιστές και απαιτούν την επιβολή ατομικών συμβάσεων.

Όπλο

Είναι ολοφάνερο ότι όλα αυτά δεν φέρνουν καμιά διέξοδο από την κρίση. Η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας βελτιώθηκε τόσο πολύ με τις μειώσεις μισθών ώστε οι εξαγωγές σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία αυξήθηκαν 13%. Αλλά αυτό δεν σταμάτησε ούτε την οικονομική ύφεση, ούτε την πορεία προς τη χρεοκοπία.

Στην πραγματικότητα, κυβέρνηση και εργοδοσία θέλουν την απειλή των απολύσεων σαν όπλο ενάντια στη μαχητική εργατική αντίσταση που φούντωσε τόσο δυναμικά τον Ιούνιο. Μέσα σε ένα σκηνικό που γκρεμίζεται με πάταγο, το μόνο που

σκέφτονται είναι πώς να δώσουν κι άλλα χτυπήματα κάτω από τη ζώνη σε έναν αντίπαλο που αντιμετωπίζουν με δέος.

Γι' αυτό πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι. Χρειάζεται άμεση δυναμική και συντονισμένη απάντηση στις απολύσεις όπου κι αν εκδηλώνονται. Χρειάζεται συμπάρασταση στους εργαζόμενους στο εκδοτικό συγκρότημα του Πήγασου, στους συμβασιούχους του Δήμου της Αθήνας, σε κάθε εργαζόμενο με σταθερή δουλειά που πάνε να τον κάνουν «απασχολήσιμο», σε κάθε συμβασιούχο που πάνε να τον κάνουν απολυμένο. Χρειάζεται πολιτική γενίκευση αυτού του αγώνα προβάλλοντας το αίτημα που έχει ανοίξει η αντικαπιταλιστική αριστερά για απαγόρευση των απολύσεων με νόμο.

Όσο καίριο είναι αυτή την ώρα το αίτημα για στάση πληρωμών προς τους τραπεζίτες και δημόσιο εργατικό έλεγχο στο τραπεζικό σύστημα, άλλο τόσο καίρια είναι η απαίτηση για να μην χάνει κανένας τη δουλειά του.

Αν κινηθούμε έτσι αποφασιστικά έχουμε την προοπτική ότι αυτούς που θα δούμε απολυμένους είναι την κυβέρνηση και τα αρπακτικά που υπηρετεί.

Το Συντονιστικό της Κίνησης Ενωμένοι Ενάντια στο Ρατσισμό και τη Φασιστική Απειλή

1. Ανδρεόπουλος Φώτης, Ανοιχτό Σχολείο Μεταναστών Πειραιά
2. Αλωνιάτης Απόστολος, Κίνηση ΚΗΦΙ- SOS
3. Ασλάμ Τζαβέντ, Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας
4. Γκολαμί Ρεζά, Επιτροπή Αφγανών Προσφύγων
5. Διαβολάκης Θανάσης, Δημοτικός Σύμβουλος Πειραιά
6. Ερωτοκρίτου Αργυρή, ΔΣ Ιατρική Γιάννενα
7. Ζώτος Δημήτρης, Δικηγόρος
8. Θεοχαράκης Νίκος, Πανεπιστημιακός
9. Καβουριάρης Μάκης, Πανεπιστημιακός
10. Καλοφύρη Άρτεμις, Εκπαιδευτικός
11. Καμάρ Μπιλάλ, Ανοιχτό Σχολείο Μεταναστών Πειραιά
12. Καρλαύτη Άννα, Μουσικός
13. Κότσιας Σπύρος, πρώην Πρόεδρος ΠΟΣ
14. Κουνιάκη Ευγενία, Δικηγόρος
15. Κωνσταντίνου Πέτρος, Δημοτικός Σύμβουλος Αθήνας
16. Λούβρου Ιωάννα, Εργαζόμενη ΕΚΠΑ
17. Μασούνης Αντώνης, Αρχιτέκτονας
18. Πατρικίου Κατερίνα, Δημοτική Σύμβουλος Πετρούπολης
19. Ρίζος Σεραφείμ, Περιφερειακός Σύμβουλος Κρήτης
20. Σαββάκης Χρήστος, πρώην πρόεδρος ΟΣΠΑ
21. Συλαϊδής Βασίλης, ΔΣ Εργαζομένων Ιντρακόμ
22. Τζίβα Αιμιλία, μέλος Διοίκησης ΟΤΟΕ
23. Φλώρου Μαρία, Δικηγόρος
24. Χατζάρας Νίκος, ΔΣ Σωματείου «Βοήθεια στο Σπίτι» κεντρικής Μακεδονίας

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ www.SEKonline.gr

Άλλα 7.300 ευρώ μαζεύτηκαν τη βδομάδα που πέρασε, κυρίως από τις προσωπικές ενισχύσεις των φίλων της Εργατικής Αλληλεγγύης, ανεβάζοντας τον δείκτη της οικονομικής καμπάνιας στα 111.400 ευρώ. Ευχαριστούμε όλες τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που έστειλαν κυριολεκτικά από το υστέρημα τους: από 200 ευρώ Αναστασία Μ. και Θανάσης Σ., Γιάννης Α. 150 ευρώ, Αργυρώ Κ. και Χριστίνα Α. από 100 ευρώ, Τιάνα Α. 70, Βασίλης Μ. 60, από 50 Πέτρος Π., Ντίνα Θ., Έντι, Γιώργος Α., Ηλίας Α., Θάνος Χ., Γρηγόρης Π., Γιάννης Β., Έμη Α., Δήμητρα Τ., Νίκος Α., Αφροδίτη Κ., Χριστίνα Κ., από 40 Γιάννης Π., Νίκος Τ. και Αντώνης Π., Λένα Ε. 30, από 20 ευρώ Μαρία Π., Πάνος Π., Βασίλης Μ., Ελίνα Κ., Γιάννης Π., Ζανέτα, Δήμητρα Κ., Νίκος Σ., Κώστας Τ., Φύλια Π., Μαρία Γ., Δημήτρης Τ., Πάνος Α., Μανώλης Σ. 15, Νεκτάριος Χ. 10 ευρώ. Συνεχίζουμε με στόχο να καλύψουμε τον αρχικό στόχο των 120 χιλιάδων ευρώ μέχρι το τέλος Ιουλίου!

Στόχος 120.000 ευρώ

Πανεκπαιδευτική απάντηση στο νομοσχέδιο Διαμαντοπούλου

Καμιά αναμονή! Αυτή χρειάζεται να είναι η κατεύθυνση του πανεκπαιδευτικού κινήματος όσον αφορά το νόμο της Διαμαντοπούλου που επιχειρεί να διαλύσει τελειωτικά το Δημόσιο Πανεπιστήμιο.

Η Υπουργός Παιδείας κινείται σπασμωδικά. Είναι φανερό ότι δεν έχει ξεκαθαρίσει με ποιους ρυθμούς θα προχωρήσει στην κατάθεση του νομοσχεδίου επειδή ψάχνει τις ισορροπίες συναίνεσης με τη Νέα Δημοκρατία και το ΛΑΟΣ. Παρόλα αυτά, στόχος της είναι να το φέρει για ψήφιση στη Βουλή, ενώ ήδη το κατέθεσε στο Υπουργικό Συμβούλιο.

Οι φοιτητές του ΣΕΚ απευθύνουν κάλεσμα μέσα από τα σχήματα των ΕΑΑΚ σε όλους τους φοιτητές, τους πανεπιστημιακούς καθηγητές, τους εκπαιδευτικούς πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, τους μαθητές για πανεκπαιδευτικό συντονισμό με πρώτο σταθμό ένα μεγάλο συλλαλητήριο στις 19 ή 20 Ιουλίου. Και από το Σεπτέμβριο Γενικές Συνελεύσεις σε όλα τα τμήματα της εκπαίδευσης για καταλήψεις και απεργίες διαρκείας. Το κίνημα του 2006-07 είναι το νικηφόρο παράδειγμα που χρειάζεται να ακολουθήσουμε!

Η Διαμαντοπούλου δεν έχει καταφέρει να πείσει ούτε τους Πρυτάνεις παρά τη μεγάλη πίεση που τους ασκεί. Στη συνάντηση που είχαν τη Δευτέρα 11 Ιουλίου δεν κατάφερε να μπλοκάρει τις αντιδράσεις ακόμα και από αυτή τη μεριά παρά τη μερική αναδίπλωση κάποιων Πρυτάνων.

Παραδειγματική είναι η ανακοίνωση που εξέδωσε η Σύγκλητος του ΕΚΠΑ. Αφού εξηγεί με απλό και συνοπτικό τρόπο ότι το νομοσχέδιο της κυβέρνησης είναι νεκροθάφτης για τα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ καταλήγει: «η Σύγκλητος καταδικάζει με τον πλέον κατηγορηματικό τρόπο το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Καλούμε όλα τα Πανεπιστημιακά Ιδρύματα, διδάσκοντες-φοιτητές-εργαζόμενους σε κοινό αγώνα για την ανατροπή των επαίσχυτων διατάξεων που προωθούνται στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Διαμηνύουμε στην Κυβέρνηση πως ακόμα και αν ψηφίσει το νομοσχέδιο πραξικοπηματικά, δε θα προχωρήσουμε στην εφαρμογή του, αλλά από το Σεπτέμβριο θα προχωρήσουμε σε κινητοποιήσεις, ακόμα και σε αναστολή της λειτουργίας του Ιδρύματος. Σε αυτή την τόσο κρίσιμη περίοδο που η κυβέρνηση ξεπουλάει τα πάντα, είμαστε έτοιμοι να παλέψουμε για την Δημόσια και Δωρεάν πανεπιστημιακή εκπαίδευση που θα υπηρετεί τις ανάγκες της κοινωνίας».

Ο συντονισμός και ο αποφασιστικός αγώνας με διάρκεια είναι ο τρόπος για στείλουμε τη Διαμαντοπούλου και το νομοσχέδιό της εκεί που βρίσκονται ο Κοντογιαννόπουλος, ο Αρσένης, η Γιαννάκου και όποιος άλλος προσπάθησε τα τελευταία 20 χρόνια να συγκροστεί με το πανεκπαιδευτικό κίνημα. NO PASARAN!

Δύο διαδηλώσεις οργάνωσαν οι Φοιτητικοί Σύλλογοι ως πρώτη απάντηση στο νομοσχέδιο της Διαμαντοπούλου την Παρασκευή 8/7 και τη Δευτέρα 11/7.

Παρά την τρομερή ζέστη που επικρατούσε το απόγευμα της Παρασκευής εκατοντάδες φοιτητές συγκεντρώθηκαν στα Προπύλαια και βάδισαν με συνθήματα μέχρι την κατεληγμένη πλατεία στο Σύνταγμα. Παρά τις καλοκαιρινές απώλειες, υπήρχε παρούσα φοιτητών και φοιτητριών από πολλές σχολές, ακόμα και της επαρχίας.

«Φυσάει κόντρα σε ΑΕΙ-ΤΕΙ, αυτός ο νόμος δεν θα κατατεθεί», «Αυτός ο νόμος είναι μια απάτη, φορτώνει τα βάρη στον φοιτητή» ήταν μερικά από τα συνθήματα που έδιναν τον τόνο στη διαδήλωση. «Η ιστορία γράφεται με ανυπακοή, Αγώνας - ρήξη - ανατροπή» ήταν μερικά από τα συνθήματα που έδιναν τον τόνο στη διαδήλωση.

Όταν οι φοιτητές έφτασαν στο ύψος της πλατείας Κλαυθμώνος, αντίκρισαν δεκάδες Σύριους που διαδήλωναν ενάντια στις σφαγές

που κάνει το καθεστώς Άσαντ εδώ και μήνες. Υπήρξαν συνθήματα συμπαράστασης και χειροκροτήματα και από τις δύο μεριές, ενώ αφού πέρασαν οι φοιτητές οι Σύριοι κατέβασαν τα πανό τους και τους ακολούθησαν μέχρι την πλατεία Συντάγματος.

Τη Δευτέρα έγινε κινητοποίηση έξω από το Υπουργείο Παιδείας κατά τη διάρκεια της συνάντησης της Διαμαντοπούλου με τους Πρυτάνεις. Η στάση των ΜΑΤ ήταν προκλητική σε συνέχεια της βάρβαρης καταστολής της 48ωρης Πανεργατικής Απεργίας. Φοιτητές ξυλοκοπήθηκαν, έγινε μία σύλληψη μέλους του Φοιτητικού Συλλόγου του ΣΕΜΦΕ, ενώ έπεσαν για άλλη μια φορά πολλά χημικά και δακρυγόνα.

Το απόγευμα της ίδιας μέρας έγινε παράσταση διαμαρτυρίας έξω από τη ΓΑΔΑ ενάντια στην καταστολή και για την άμεση απελευθέρωση του συλληφθέντα. Το μεσημέρι της Τρίτης 12 Ιουλίου η δίκη του πήρε αναβολή μέχρι τις 26/7, ενώ για συμπαράσταση είχαν συγκεντρωθεί φοιτητές από τις σχολές της Αθήνας.

Συσκέψεις της ΓΕΝΟΠ

Ενημερώσεις σε όλους τους εργασιακούς χώρους της επιχείρησης αποφάσισε η ΓΕΝΟΠ μετά την πρόσφατη 10ήμερη απεργία ενάντια στο Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα το οποίο, ανάμεσα σε όλες τις άλλες επιθέσεις, περιλαμβάνει και το ξεπούλημα της ΔΕΗ.

Όπως αναφέρει η ανακοίνωση της ΓΕΝΟΠ για τις ενημερώσεις: «Από Δευτέρα 11 Ιουλίου με ευθύνη των τοπικών Περιφερειακών Γραφείων σε συνεργασία με το Οργανωτικό Γραφείο της ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ θα πραγματοποιηθούν ενημερώσεις σε όλους τους εργασιακούς χώρους. Κατ'εξαίρεση η ενημέρωση των συναδέλφων του Ενεργειακού Κέντρου Δυτικής Μακεδονίας που για μια ακόμη φορά έβαλαν έντονα τη σφραγίδα τους σ' αυτόν τον αγώνα, θα πραγματοποιηθεί στις 20 και 21 Ιουλίου από το σύνολο των στελεχών της ΓΕΝΟΠ τα οποία θα βρίσκονται στην περιοχή από τις 19 Ιουλίου, όπου θα συνεδριάσει το Διοικητικό Συμβούλιο».

Ο αγώνας στη ΔΕΗ δεν έχει τελειώσει. Κάθε φορά που η κυβέρνηση θα προσπαθεί να βάλει την ιδιωτικοποίηση σε εφαρμογή, οι εργαζόμενοι μπορούν με τις απεργιακές κινητοποιήσεις τους να της φράζουν το δρόμο. Οι ενημερώσεις της ΓΕΝΟΠ μπορούν να έχουν ουσιαστικό χαρακτήρα προετοιμάζοντας την απεργιακή αυτή συνέχεια.

Εργοδοτική επίθεση στον ΟΤΕ Τι περιμένει η ΟΜΕ-ΟΤΕ;

Στην πώληση στην Deutsche Telekom του 10% του ΟΤΕ που απέμεινε στο δημόσιο προχώρησε η κυβέρνηση, Την ίδια στιγμή, ο Διευθύνων Σύμβουλος του Ομίλου ΟΤΕ, Τσαμάζ κάλεσε την ΟΜΕ ΟΤΕ να «συζητήσουν» ένα προκλητικό πακέτο επιθέσεων που περιλαμβάνει από άρση της μονιμότητας μέχρι σκληρές περικοπές.

Μετά τη συνάντηση της με τον Τσαμάζ, η ηγεσία της ΟΜΕ ΟΤΕ σε μια, απίστευτη πραγματικά, ανακοίνωσή της αναφέρει ότι απέναντι στην διοίκηση που «δημιουργεί προϋποθέσεις μη διαλόγου» θα «επιβάλλει γόνιμο διάλογο προς όφελος και των δύο πλευρών»! Χωρίς φυσικά να κάνει την παραμικρή νίκη για απεργιακές κινητοποιήσεις. Η **Αναστασία Μπλάνα Μουστάκα**, εργαζόμενη στο Μέγαρο του ΟΤΕ γράφει στην Εργατική Αλληλεγγύη για τις νέες επιθέσεις.

Μετά την ψήφιση του μεσοπρόθεσμου η διοίκηση του ΟΤΕ σπεύδει και στέλνει τα αιτήματα στην ΟΜΕ ΟΤΕ και τα ζητάει όλα.

Και ο λόγος - επειδή στις ανταγωνίστριες εταιρίες γίνεται «σφαγή», όσον αφορά το προσωπικό, πρέπει να γίνει και στο «βολεμένο» προσωπικό του ΟΤΕ. Οι μισθοί του ΟΤΕ πρέπει «επειγόντως να εναρμονισθούν» με αυτούς του ιδιωτικού τομέα. Ο βασικός τους στόχος είναι η διατήρηση της «βιώσιμης κερδοφορίας», φροντίζουν να μην μειωθούν τα κέρδη τους, αλλά αντιθέτως βιάζονται να τα αυξήσουν.

Θέλουν να μειώσουν τις δαπάνες του ΟΤΕ κατά 300 εκ. ευρώ (από 766 σε 466) και το ποσό που θα πληρώσουν για να αγοράσουν στην Deutsche Telekom το 10% του ΟΤΕ φτάνει στα 391 εκ., άρα τα τριακόσια τα έχουν εξασφαλισμένα από τις περικοπές. Άρα το 10% θα το αγοράσουν πληρώνοντας μόνο 90 εκ. !

Οι μισθοί θα εξισωθούν με τους μισθούς του ιδιωτικού τομέα. Θα θεσπίσουν νέο μισθολόγιο και θα μειωθούν οι ώρες εργασίας με την ανάλογη περικοπή του μισθού. Θα εφαρμοσθούν νέες πιο ευέλικτες μορφές εργασίας με μερική απασχόληση και εκ περιτροπής απασχόληση. Ζητούν να αρθεί η μονιμότητα για τους υπαλλήλους που έχουν προσληφθεί πριν το 2005 για να έχουν την δυνατότητα να διώχνουν προσωπικό μόνο με διευθυντικό δικαίωμα και με «εθελούσιες χωρίς την συνταξιοδότηση». Μειώνουν την εφάπαξ αποζημίωση που δίνει ο ΟΤΕ - τους επιπλέον εννέα μισθούς, όταν ο υπάλληλος συμπληρώσει τα 35 χρόνια εργασίας. Ζητούν, ζητούν, ζητούν και τι δεν ζητούν. Τα θέλουν όλα, αλλά δεν θα πάρουν τίποτα!

Ομοσπονδία

Η ΟΜΕ ΟΤΕ έβγαλε μία χλωμή ανακοίνωση με την οποία προσπαθεί να εξηγεί μήπως κρύβεται και τίποτα άλλο πίσω από αυτά. «Θεωρεί ότι υπάρχουν σοβαρά θέματα τα οποία όμως, κατά τη δικιά της εκτίμηση, δεν είναι αυτά που προβάλλονται, αλλά αυτά που «κρύβονται» πίσω από τους αριθμούς και που προκαλούν δυσλειτουργίες και οικονομικές δυσπραγίες». Τι να εννοεί άραγε; Κατά τ' άλλα «θα προβάλλει τις δικές της προτάσεις αλλά και αιτήματα, για το σύνολο των θεμάτων που απασχολούν την Επιχείρηση και τους Εργαζόμενους του Ομίλου». Ποιες προτάσεις και ποια αιτήματα θα αναρωτιέστε όλοι; Πως θα έπρεπε να απαντήσει μία από τις μεγαλύτερες ομοσπονδίες;

Δεν έχουν να δώσουν καμία απάντηση, γιατί την απάντηση θα τη δώσουν οι εργαζόμενοι. Να παραιτηθούν να φύγουν να μας αδειάσουν τη γωνιά. Είναι ανίκανοι να κάνουν οτιδήποτε αφού στη συνέντευξη στη ΝΕΤ ο πρόεδρός μας ίσα, ίσα ψέλλιζε και δεν κατάφερε να πει εκτός από αυτά που λέει συνηθώς. Ότι είμαστε σε ετοιμότητα, ότι θα αντιδράσουμε κλπ. κλπ. Φρένο στις απαιτήσεις της διοίκησης θα βάλουν οι εργαζόμενοι! Δεν μπορεί και δεν πρέπει να γίνει καμία διαπραγμάτευση!

Να προχωρήσουμε άμεσα στις συνελεύσεις των εργαζομένων στους κατά τόπους χώρους εργασίας, να εκλέξουμε εργασιακές επιτροπές και να αποφασίσουμε εμείς οι εργαζόμενοι για το μέλλον μας. Να αποφασίσουμε για τις άμεσες κινητοποιήσεις με καταλήψεις των χώρων και κτιρίων, να προχωρήσουμε σε απεργίες διαρκείας μέχρι τη νίκη. Όσον αφορά την ηγεσία μας - εμείς θα την αντικαταστήσουμε. Γιατί στην ουσία εμείς οι εργαζόμενοι είμαστε ηγεσία και όχι κάποιοι άλλοι που είναι ανίκανοι και άχρηστοι. Όταν οι από πάνω δεν μπορούν, οι από κάτω αναλαμβάνουν δράση.

Μπορούμε να παραμερίσουμε τις συμβιβασμένες συνδικαλιστικές ηγεσίες και να αγωνιστούμε για να διαφυλάξουμε τις κατακτήσεις μας γιατί η μέρα που θα φύγουν νύχτα οι γερμανοί ιμπεριαλιστές από τον ΟΤΕ και η τρόικα από την χώρα μας δεν θα αργήσει.

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΣΤΑ ΜΜΕ

Απεργία - για να σταματήσουμε τις απολύσεις και τις ατομικές συμβάσεις

Συγκέντρωση ενάντια στην εργοδοτική τρομοκρατία του Μπόμπολα γινόταν την Τρίτη 12 Ιούλη στο συγκρότημα Πήγασος, στις 5 το απόγευμα (την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο), απαιτώντας την άμεση ανάκληση όλων των απολύσεων στον όμιλο, να μην περάσουν οι εκβιασμοί για υπογραφή ατομικών συμβάσεων εργασίας και υπογραφή συλλογικών συμβάσεων με αυξήσεις για όλους.

Μετά το πογκρόμ των απολύσεων που ξεκίνησε μέσα στο καλοκαίρι η εργοδοσία του Ομίλου, με πιο πρόσφατες τις εκδικητικές απολύσεις των δημοσιογράφων της Ημερησίας Κώστα Σαρρή, μέλος των Financial Crimes και της Σόνιας Χαϊμαντά μέλος της Συσπείρωσης τη Δευτέρα 4 Ιούλη, οι επιθέσεις συνεχίστηκαν με πιέσεις στους δημοσιογράφους στο ΕΘΝΟΣ για υπογραφή ατομικών συμβάσεων εργασίας με μείωση μισθών κατά 10% και τσάκισμα των επιδομάτων.

Το ΔΣ της ΕΣΗΕΑ στη συνεδρίαση της 7ης Ιουλίου αποφάσισε να καταγγείλει “την εργοδοσία του Ομίλου ΠΗΓΑΣΟΣ, που με εκβιαστικό τρόπο απαιτεί από τους δημοσιογράφους να δεχθούν μείωση μισθών μετά τις επιλεκτικές και εκφοβιστικές απολύσεις έξι συναδέλφων” και καλεί τους δημοσιογράφους του Ομίλου “να αντισταθούν στις πιέσεις του κ. Μπόμπολα και να μην υπογράψουν το κείμενο των ατομικών συμφωνιών”.

«Η ΕΣΗΕΑ και τα υπόλοιπα σωματεία του Τύπου πρέπει να δείξουν αποφασιστικότητα, να πάρουν πρωτοβουλίες, να κηρύξουν απεργιακές κινητοποιήσεις με χαρακτηριστικά αγώνα διάρκειας, ξεκινώντας από τα πογκρόμ στον Πήγασο. Για να μπει “stop” στην τραμπουκική συμπεριφορά της εργοδοσίας βάζοντας φρένο και στα δυο μέτωπα που ανοίγει: τις μαζικές περικοπές «αγκαζέ» με τις εκδικητικές, συνδικαλιστικές εκδιώξεις-

απολύσεις από το χώρο εργασίας», αναφέρει το κάλεσμα για τη συγκέντρωση της Τρίτης 12 Ιούλη της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης στους απολυμένους στον Τύπο.

«... Καλούμε τα σωματεία του Τύπου να προχωρήσουν άμεσα σε απεργιακές κινητοποιήσεις στον Πήγασο και όπου αλλού ξεδιπλωθούν ανάλογες πρακτικές. Καλούμε τα πρωτοβάθμια σωματεία, τις ομοσπονδίες, τις λαϊκές συνελεύσεις της Πλατείας Συντάγματος και των γειτονιών, όλους τους φορείς και τους αγωνιστές του μαζικού κινήματος να εκφράσουν την αλληλεγγύη τους στους απολυμένους των ΜΜΕ και να χτίσουν ένα πλατύ μέτωπο ενάντια στην εργοδοτική τρομοκρατία».

Η επίθεση του Μπόμπολα είναι κομμάτι μίας συνολικότερης επίθεσης σε όλα τα μαγαζιά που έχει πάρει τεράστιες διαστάσεις τους τελευταίους μήνες. “Οι απολύσεις συνδικαλιστών και όχι μόνο, δεν πρέπει να περάσουν, αν δεν θέλουμε να επιστρέψουμε σε σκοτεινές εποχές

λογοκρισίας και μακαρθισμού”, αναφέρει κείμενο συμπαράστασης στους απολυμένους στον Πήγασο της Πρωτοβουλίας εργαζομένων από Ελευθεροτυπία και Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία.

Αλληλεγγύη

“Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στους απολυμένους από τον “Πήγασο” και δηλώνουμε τη συμπαράστασή μας στη Γενική Συνέλευση των εργαζομένων στην “Ημερησία” που ζητά την επαναπρόσληψή των δύο συναδέλφων. Ζητάμε ακόμη από τη Χ.Κ. Τεγόπουλος να πάρει πίσω την παράνομη απόλυση του συναδέλφου διοικητικού Βαγγέλη Παπαχρήστου, εκλεγμένου συνδικαλιστή στο Δ.Σ. της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Ενώσεων Προσωπικού Τύπου και ΜΜΕ. Ζητάμε από τα σωματεία μας να αρθούν στο ύψος των περιστάσεων και να υπερασπιστούν άμεσα το δικαίωμα στην εργασία και την ελεύθερη συνδικαλιστική έκφραση”.

«Μπορούμε να τους σταματήσουμε. Η

κήρυξη απεργίας με διάρκεια, περιφρούρηση και οργάνωση, έχει τη δύναμη να βάλει φρένο στις επιθέσεις και να αναποδογυρίσει τα ψέματα», αναφέρει ανακοίνωση των Financial Crimes που καλεί στη συγκέντρωση της Τρίτης 12/7

Όπως, ότι δήθεν οι απεργίες φέρνουν κλείσιμο εφημερίδων και όχι οι «πολυχρονεμένοι» εκδότες-καναλάρχες που λυσάνε να «σωθούν» από την κρίση πατώντας στα κορμιά και τα κεφάλια μας. Όπως ότι δήθεν εάν χαθούν τα δικαιώματα που έχουν κατακτηθεί με τις συλλογικές συμβάσεις και γίνει αποδεκτή ατομική σύμβαση με μείωση μισθών δεν θα γίνουν απολύσεις και θα «σωθούν» οι θέσεις εργασίας.

Όμως ξέρουμε ότι η πραγματικότητα είναι εντελώς ανάποδη, όπως έδειξε και το παράδειγμα στο Σκάι που οι υποσχέσεις έγιναν κουρέλια και συνεχίστηκαν οι απολύσεις, καθώς τα αφεντικά των media δεν δεσμεύονται σε οτιδήποτε. Ο λόγος των εργοδοτών στα ΜΜΕ έχει την

ίδια αξία που έχουν τα ελληνικά ομόλογα-σκουπίδια.

Οι ατομικές συμβάσεις είναι κεντρική επιλογή του Μνημονίου της χρεοκοπίας και τα αφεντικά στα ΜΜΕ φιλοδοξούν να παίξουν το ρόλο του πολιορκητικού κριού. Η κυβέρνηση μόλις πριν από λίγες ημέρες, ψήφισε το δεύτερο μνημόνιο που προβλέπει τεράστιες επιθέσεις σε βάρος των εργαζομένων. Και οι κάθε λογής Μπόμπολες έχουν ξεκινήσει να εφαρμόζουν αυτήν την πολιτική στην πράξη, για να φύγουν χωρίς βάσανα για τις καλοκαιρινές διακοπές, όπως δήλωναν στελέχη στους διαδρόμους του Πήγασου. Το πιο πρόσφατο χειροπιαστό παράδειγμα το είδαμε με τις μαζικές απολύσεις στο Flash, όπου ως απάντηση γίνονται διαδοχικές στάσεις εργασίας των δημοσιογράφων και τεχνικών του ραδιοφωνικού σταθμού.

Το ΔΣ της ΕΣΗΕΑ χρειάζεται (πέρα από τις κωλυσιεργίες για τη συγκρότηση προεδρείου) να κηρύξει άμεσα απεργιακή κινητοποίηση διαρκείας, ξεκινώντας από τα πογκρόμ στον Πήγασο. Για να μπει “stop” στην τραμπουκική συμπεριφορά της εργοδοσίας βάζοντας φρένο και στα δυο μέτωπα που ανοίγει: τις μαζικές περικοπές «αγκαζέ» με τις εκδικητικές, συνδικαλιστικές εκδιώξεις-απολύσεις από το χώρο εργασίας. Να βάλουμε φρένο στις απολύσεις στον κλάδο συνολικά και στο χτύπημα των συλλογικών συμβάσεων.

Απαιτούμε από την ΕΣΗΕΑ και όλες τις Ενώσεις του κλάδου να προχωρήσουν τώρα σε απεργιακές κινητοποιήσεις στον Πήγασο, αλλά και συνολικά, συντονισμένα, σε όλον τον κλάδο όπου οι επιθέσεις είναι ντόμινο. Μας το χρωστάνε άλλωστε από την άνοιξη αφού μετά την 4ημερη απεργία που τρόμαξε τους εκδότες, κατέβασαν τα ρολά. Δεν είμαστε διατεθειμένοι να δεχτούμε άλλες υποχωρήσεις».

Ο αγώνας των εφημεριδοπωλών

Την περασμένη εβδομάδα οι εφημεριδοπώλες της Αττικής και της Θεσσαλονίκης έδωσαν μία μεγάλη μάχη κόντρα στα συμφέροντα των μεγαλοεκδοτών, που επιχειρούν να καταργήσουν τις συλλογικές συμβάσεις στο χώρο του Τύπου για όλους τους εργαζόμενους από την σύνταξη μέχρι τη διανομή των εφημερίδων και των περιοδικών.

Από τη Δευτέρα 4 Ιούλη οι κινητοποιήσεις των εφημεριδοπωλών ξεκίνησαν με περιφρουρήσεις στα μεγάλα πρακτορεία διανομής Τύπου, με αποτέλεσμα οι εφημερίδες να μην κυκλοφορούν για μία σχεδόν εβδομάδα στα περίπτερα.

Η Ένωση Ιδιοκτητών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών (ΕΙΗΕΑ) είχε το θράσος να μιλά για εκβιασμούς που δήθεν επέβαλαν οι εφημεριδοπώλες, που “εμπόδισαν τη συνταγματικά κατοχυρωμένη ελεύθερη διακίνηση του Τύπου”. Φυσικά την ίδια κατηγορία ισχυρίστηκε και το Αυτόφωρο Μονομελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών για τους 6 εφημεριδοπώλες που συνελήφθησαν στη διάρκεια της περιφρούρησης των μεγάλων πρακτορείων διανομής

την περασμένη εβδομάδα.

“Τα δύο μεγάλα Πρακτορεία η Ευρώπη του Μπόμπολα και το Αργος του Ψυχάρη με πρόσχημα την απελευθέρωση του επαγγέλματος από την 1η Ιούλη, προχώρησαν στην κατάργηση της σύμβασης με τους εφημεριδοπώλες”, μας είπε ένας απεργός εφημεριδοπώλης. “Μας πρότειναν να υπογράψουμε τετράμηνη σύμβαση με μείωση του ποσοστού κέρδους του εφημεριδοπώλη από 4% έως 10%. Δεν το δεχτήκαμε και μας απειλήσαν ότι θα βγάλουν δικά τους φορτηγά να κάνουν τη διανομή στα περίπτερα. Την πρώτη μέρα καταλάβαμε περιμετρικά το πρακτορείο Αργος στο Κορωπί. Οι μεγαλοεκδότες έστειλαν τα ΜΑΤ για να μας σταματήσουν. Έγιναν συλλήψεις, μηνύσεις, πήγαν κά-

ποιους από μας στο αυτόφωρο και οι κινητοποιήσεις σταμάτησαν. Αλλά και πάλι είχαμε τη συμπαράσταση των περιπτεράδων οι οποίοι αρνούνταν να παραλάβουν εφημερίδες κατευθείαν από τα πρακτορεία.

Την Πέμπτη έγινε συνάντηση της Ένωσης με τους εργοδότες. Οι συνδικαλιστές μας δυστυχώς μας ξεπούλησαν, γιατί υποχώρησαν στις πιέσεις του Μπόμπολα και του Ψυχάρη. Μας μάζεψαν στο πρακτορείο της Ιεράς Οδού και μας ανακοίνωσαν ότι πέτυχαν να υπογραφεί σύμβαση με μείωση μόνο 1,5% και είπαμε εντάξει καλά είναι. Την άλλη μέρα πάμε στη δουλειά και μαθαίνουμε ότι η συμφωνία λέει ότι για τέσσερις μήνες το ποσοστό μας θα μειωθεί 3% και το χειρότερο δεν θα δουλεύου-

με πια με συλλογική σύμβαση αλλά με ατομική. Από τότε οι συνδικαλιστές είναι εξαφανισμένοι, κρύβονται γιατί ο κόσμος είναι εξοργισμένος. Κανείς δεν μπορεί να δεχτεί ότι τέσσερις καφέρες κάνουν τσάμπα αγώνα όταν μάλιστα καφέραμε να γονατίσουμε τα μεγάλα αφεντικά στον Τύπο. Πρέπει να ξαναβγούμε στον αγώνα”.

Ο αγώνας των εφημεριδοπωλών είναι αγώνας που αφορά όλο τον κλάδο. Οι βαρόνοι των ΜΜΕ με τη στήριξη της κυβέρνησης σχεδιάζουν ακόμη περισσότερες επιθέσεις σε βάρος όλων των εργαζομένων στο χώρο των ΜΜΕ. Αυτό που επιδιώκουν είναι να ξεζουμίσουν όλους τους εργαζόμενους είτε είναι δημοσιογράφοι, είτε υπάλληλοι, είτε διανομείς, αναγκάζοντάς τους να δουλεύουν με εξευτελιστικούς μισθούς και εργασιακές σχέσεις λάστιχο και υπό την απειλή της απόλυσης. Η απάντηση χρειάζεται να είναι κοινή απεργία διαρκείας όλων των σωματείων και των ενώσεων στον Τύπο για Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας και αυξήσεις για όλους.

Κ.Θ.

Ο Π. Κωνσταντίνου μιλάει στην κατάληψη στο Δήμο της Αθήνας

ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΟΙ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΣ

Θυμηθείτε την κατάληψη

Συγκέντρωση των συμβασιούχων του δήμου Αθήνας οργάνωσε την Τρίτη 12 Ιούλη το απόγευμα, την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο, ο Σύλλογος Εργαζόμενων Δήμου Αθήνας. Η συγκέντρωση, που γινόταν στο Πνευματικό Κέντρο του δήμου, αφού συζητούσε τις τελευταίες εξελίξεις πάνω στην προσπάθεια κυβέρνησης-δημοτικής αρχής-δικαστηρίων να απολύσουν όλους τους συμβασιούχους, θα άνοιγε και τα επόμενα βήματα στον αγώνα τους για τη μονιμοποίηση.

Οι συμβασιούχοι του δήμου Αθήνας που, με την πολυήμερη κατάληψη στο Δημαρχείο, έγιναν σύμβολο αγώνα για εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους και νεολαίους αλλά και παράδειγμα για μια σειρά κλάδους να προχωρήσουν σε ανάλογες κινητοποιήσεις, έχουν τη δύναμη να νικήσουν. Αν η κατάληψη πέτυχε το να μην έχουν, μέχρι σήμερα, περάσει οι απολύσεις, η συνέχιση των κινητοποιήσεων σε συντονισμό με τους μόνιμους συναδέλφους τους είναι απαραίτητη για να κερδηθεί η μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους.

Παρέμβαση στη συγκέντρωση των συμβα-

σιούχων, με ένα τέτοιο προσανατολισμό, οργάνωνε από τη μεριά της η "Σκουπιδιάρα". Η προκήρυξή της πρότεινε την κλιμάκωση του αγώνα:

Λύση

"Τώρα συνάδελφοι είναι η ώρα να βγούμε ξανά και οι συμβασιούχοι στο δήμο της Αθήνας. Τη λύση για τη μονιμοποίησή μας θα την δώσουμε εμείς, ούτε τα δικαστήρια, ούτε ο Καμίνης! Εχουμε με το μέρος μας όλο τον κόσμο, και τους μόνιμους συναδέλφους και τους δημότες που ξέρουν τι θα σημάνουν οι απολύσεις μας για τις υπηρεσίες του δήμου..."

Αυτή τη δύναμη έχουμε να οργανώσουμε. Ξεκινώντας από σήμερα. Βάζουμε πρόταση στη συγκέντρωση του ΣΕΔΑ για τους συμβασιούχους να παρθεί απόφαση για απεργία, δεν έχουμε χρόνο για χάσιμο. Τα σωματεία να σταματήσουν τις διαπραγματεύσεις με τον Καμίνη και να κηρύξουν απεργία διαρκείας. Απαιτούμε επίσης από τα σωματεία να κάνουν γενικές συνελεύσεις ΟΛΟΥ του προσωπικού, ασχέτως με τη σχέση εργασίας για να αποφασίσουμε απεργία και κατάληψη

όλοι μαζί. Δε θα αφήσουμε τον δήμαρχο που θέλει να 'καθαρίσει το Σύνταγμα από τους αγανακτισμένους' να διαλύσει τις ζωές μας.

Αν τα σωματεία δεν κάνουν τίποτα, οι επιτροπές των συμβασιούχων να καλέσουν κοινή γενική συνέλευση όλων των συμβασιούχων με ανοιχτή πρόσκληση και προς τους μόνιμους συναδέλφους να συμμετέχουν για να αποφασίσουμε συλλογικά τη δράση μας. Η δύναμή μας είναι η απεργία, τώρα. Να κλείσουν οι παιδικοί σταθμοί, να γεμίσει η Αθήνα σκουπίδια με το ιστορικό κέντρο και τους τουρίστες που 'αναπλάθει' η κυβέρνηση.

Η κατάληψη του δημαρχείου συνάδελφοι, έδωσε έμπνευση και σε άλλους κλάδους να κάνουν το ίδιο με τελευταίους τους εργαζόμενους στο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο που για 2 εβδομάδες είχαν καταλάβει το κτίριο της διοίκησης. Οι πλατείες και οι απεργίες, οι ηρωικές μάχες του κόσμου στο Σύνταγμα ενάντια στα ΜΑΤ και η απόφαση ότι δεν ΦΕΥΓΟΥΜΕ ΑΠΟ ΔΩ, εμπνέει εμάς.

ΔΕΝ φεύγουμε κύριοι της κυβέρνησης, είμαστε πιο δυνατοί και πιο αποφασισμένοι και μόνο την κυβέρνηση θα δούμε απολυμένη".

ΙΕΡΑΠΕΤΡΑ

Μετά τη λήξη της 16ήμερης Κατάληψης του Δημαρχείου Ιεράπετρας, η οποία ουσιαστικά ήρθε με την έγγραφη δέσμευση του υφυπουργού Υγείας Μιχάλη Τιμοσίδη και του Γ.Γ. του συμβουλίου επικρατείας του ΠΑΣΟΚ Μιχάλη Καρχιμάκη, ότι το Νοσοκομείο της πόλης θα λειτουργεί απρόσκοπτα, αυτοδιοίκητο, πλήρως στελεχωμένο και με τις βασικές κλινικές του, δύο πράγματα είχε να περιμένει ο λαός της Ιεράπετρας που όλο το προηγούμενο διάστημα έδινε τη μάχη για να σώσει το Νοσοκομείο του: Από τη μία την αθώωση των 14 διωκόμενων αγωνιστών της Κατάληψης που ο Δήμαρχος της πόλης παρέπεμψε στον Εισαγγελέα και από την άλλη, την υλοποίηση των δεσμεύσεων.

Το πρώτο, πραγματοποιήθηκε! Τη Δευτέρα 11 Ιούλη, εκατοντάδες πολίτες και πλήθος φορέων έξω από τα δικαστήρια Ιεράπετρας απαίτησε με την παρουσία του τη μη ποινικοποίηση των δίκαιων αγώνων και μέσα σε κλίμα συγκίνησης, αθώθηκαν πανηγυρικά και παμψηφεί οι κατηγορούμενοι, αφήνοντας τη Δημοτική Αρχή ανεπανόρθωτα εκτεθειμένη στα μάτια της κοινής γνώμης που έβλεπε ένα Δήμαρχο "βαθυπράσινο στέλεχος", απόλυτα παραδομένο στην κυβερνητική ατζέντα των περικοπών και της λιτότητας, όχι μόνο να μην αγωνίζεται με όλες του τις δυνάμεις μαζί με τους πολίτες για το υπέρτατο αγαθό, αλλά και να σέρνει στα δικαστήρια όσους το έκαναν! Τη δίκη παρακολούθησε και ο σύντροφος **Σεραφείμ Ρίζος**, περιφερειακός σύμβουλος, που μετέβη στην περιοχή για να καταθέσει ως πολιτικός μάρτυρας υπεράσπισης, το ίδιο και ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ **Κρίστω-**

τάκης. Επίσης παρευρέθη το μέλος των παρεμβάσεων της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας, **Ακρίτας Καλούσης** και ο **Γρηγόρης Καλομοίρης** εκπρόσωπος της ΟΛΜΕ.

Η επόμενη μέρα, μας βρίσκει όλους ακόμα πιο αποφασισμένους και έτοιμους να αγωνιστούμε γιατί στην πραγματικότητα, λίγες μέρες μετά τις υποσχέσεις των ανώτερων στελεχών της κυβέρνησης, οι εξαγγελίες Λοβέρδου και οι προθέσεις του σε σχέση με την κατάθεση της τελικής πρότασης την ερχόμενη εβδομάδα στη Βουλή, απέχει παρασάγγας από τα δίκαια αιτήματα του κόσμου. Ετοιμάζει τη συνδιοίκηση των 4 Νοσοκομείων του Νομού, και άρα, τη συγχώνευση κλινικών και την τραγική υποβάθμιση, για να μην πούμε το σταδιακό κλείσιμο, των επιμέρους μονάδων.

Κόντρα σε όσους ένα προηγούμενο διάστημα έλεγαν ότι "είναι άκαιρες οι κινητοποιήσεις" και "θα εξαντλήσουν τις δυνάμεις του κόσμου", εμείς, οι απλοί πολίτες και η Επιτροπή Κοινωνικών Φορέων Ιεράπετρας και Μακρύ Γιαλού απαντάμε ότι σήμερα, χωρίς τους αγώνες ενός ολόκληρου χρόνου, το Νοσοκομείο θα είχε ήδη παραδοθεί μπουναμάς στα σαγόνια της Τρόικας δια χειρός του υποτακτικού της, Υπουργού Υγείας. Κι ετοιμαζόμαστε να συσπειρωθούμε ακόμα περισσότερο και να μην αφήσουμε κανένα να εσφοθαλμιά μια τέτοια εξέλιξη, μια που, η οργή του λαού, των εργαζομένων, ανέργων, μεταναστών και ντόπιων, σε συνδυασμό με την οργάνωση των αγώνων μας, οδηγεί σε ένα μονόδρομο: ΑΥΤΟΝ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ!

Έλενα Παύσανιδου

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ

Να συντονιστούμε απεργιακά ξανά

Γενική Συνέλευση σε κάθε Σωματείο των Συγκοινωνιών καθώς και κοινή συγκέντρωση όλων των αστικών συγκοινωνιών για συντονισμένες απεργίες διαρκείας, διεκδικούν με προκήρυξη που διακινούν σε όλους τους χώρους των Μέσων Μαζικής Μεταφοράς η Εργατική Αλληλεγγύη και εργαζόμενοι στον κλάδο. Με την κυβέρνηση να επιστρέφει στο μέτωπο των συγκοινωνιών προετοιμάζοντας νέο ψαλίδισμα αποδοχών και επιδομάτων καθώς και απολύσεις μέσω του μοντέλου της "μισθωτής εφεδρείας", είναι περισσότερο από αναγκαίο οι εργαζόμενοι στα ΜΜΜ να ξαναβγούν όλοι μαζί στον αγώνα.

Το ότι η κυβέρνηση ετοιμάζεται να περάσει στο δεύτερο -μετά τις μετατάξεις- βήμα του "νόμου Ρέππα" για τις αστικές συγκοινωνίες που ψηφίστηκε τον περασμένο Φλεβάρη, είναι δεδομένο. Η κατάργηση των υπαρχόντων ΣΣΕ και Κανονισμών Προσωπικού και η κατάρτιση νέων από μηδενική βάση, όπως ακριβώς έγινε στον ΟΣΕ, σημαίνει τσεκούρι σε μισθούς και άλλες κατακτήσεις. Όσο για τη διαδικασία, η σύμφωνη γνώμη των Συνδικάτων είναι επιθυμητή για το νόμο αλλά όχι και απαραίτητη. Αν οι διαπραγματεύσεις οδηγηθούν σε αδιέξοδο, τη "λύση" μπορεί να δώσει νομοθετική ρύθμιση στη Βουλή που θα επιβάλει τις συμβάσεις της κυβέρνησης. Την ίδια στιγμή, μετά την ψήφιση του Μεσοπρόθεσμου, έχει ανοίξει και η συζήτηση των απολύσεων, με τον Ραγκούση που πήρε τη θέση του Ρέππα στο υπουργείο Μεταφορών να μην αποκλείει και αυτό το ενδεχόμενο.

"Αρκεί να πάει κανείς στους εργαζόμενους του ΟΣΕ και να ρωτήσει τι ισχύει πλέον σήμερα: Δεν υπάρχει κανένα επίδομα πέρα από το οικογενειακό. Δεν υπάρχουν ειδικότητες (για παράδειγμα σήμερα δουλεύεις οδηγός, αύριο κόβεις εισιτήρια, μεθαύριο σκουπίζεις το αμαξοστάσιο κλπ). Χωρίζει τους εργαζόμενους σε προσληφθέντες μέχρι 31/12/2010 και σε προσληφθέντες από 1/1/2011 οι οποίοι έχουν αποδοχές μικρότερες και απ' αυτές του ιδιωτικού τομέα. Το διευθυντικό δικαίωμα έγινε ο ανώτατος νόμος. Υπάρχουν εκατοντάδες εργαζόμενοι που έχουν πάει αλλού με μετάταξη και εδώ και 4 μήνες δεν έχουν πληρωθεί ακόμη", αναφέρει η προκήρυξη της Εργατικής Αλληλεγγύης και των εργαζομένων στα ΜΜΜ. "Η συλλογική σύμβαση που θέλουν για τις αστικές συγκοινωνίες θα είναι ακόμα χειρότερη, γιατί στο ενδιάμεσο έχει μεσολαβήσει το δεύτερο μνημόνιο και η ακόμα πιο σκληρή στάση της κυβέρνησης και της τρόικας. Εχουν αρχίσει να μιλάνε καθαρά για ακόμη περισσότερες μειώσεις στους μισθούς αλλά και για απολύσεις (είτε με τη μορφή της μισθωτής εφεδρείας είτε απευθείας)..."

Δύναμη

Αναγνωρίζοντας τη δύναμη των εργαζόμενων στις συγκοινωνίες που μπορούν να παραλύουν τις μεταφορές ολόκληρης της Αττικής με τις απεργιακές κινητοποιήσεις τους, η προκήρυξη προτείνει: "Τώρα χρειάζεται να προχωρήσουν όλα τα σωματεία των συγκοινωνιών σε Γενικές Συνελεύσεις για να αποφασίσουν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι για το μέλλον τους. Για το αν θα πάνε ή όχι να διαπραγματευτούν τα σωματεία με το υπουργείο για συλλογική σύμβαση και κανονισμούς. Και αν θα πάνε να διαπραγματευτούν για ποιο πράγμα θα διαπραγματευτούν..."

Δεν εμπιστευόμαστε αυτούς που έσπασαν το κοινό μέτωπο των συγκοινωνιών και διευκόλυναν την κυβέρνηση να ψηφίσει τον νόμο. Γι αυτό χρειάζεται να ξαναπούν σε δράση τα κάθε είδους μαζήματα των αμαξοστασίων και οι συλλογικότητες που λειτουργούσαν την περίοδο των κινητοποιήσεων.

Εμείς λέμε καθαρά ότι με την κυβέρνηση που ληστεύει τους εργαζόμενους για να πληρώνει τους τραπεζίτες δεν έχουμε να συζητήσουμε τίποτε. Αντίθετα χρειαζόμαστε συνέλευση για να αποφασίσουμε νέους αγώνες, νέες κινητοποιήσεις όλων των συγκοινωνιών συντονισμένα που παρά τη θέληση όλων των συναδέλφων σε όλες τις αστικές συγκοινωνίες, οι συνδικαλιστικές ηγεσίες το σμπόταραν στην αρχή της χρονιάς.

Ήδη ο πρόεδρος του ΜΕΤΡΟ Αντώνης Σταματοπούλος έχει κάνει πρόταση για κοινή συγκέντρωση όλων των συγκοινωνιών στην οποία να αποφασίσουμε απεργίες με διάρκεια όλοι μαζί. Αυτή είναι και η μοναδική λύση για να σταματήσουμε την επίθεση της κυβέρνησης στα δικαιώματά μας".

● Απολογιστική Γενική Συνέλευση πραγματοποιεί το ΣΕΛΜΑ, το μεγαλύτερο σωματείο του ΜΕΤΡΟ, την Τετάρτη 13/7, 1μμ, στο αμαξοστάσιο στα Σεπόλια.

Λ.Β.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΠΑΝΤΟΥ

Συναγερμός στα Νοσοκομεία!

ΓΕΝΙΚΟ ΠΑΤΗΣΙΩΝ

Ανοιχτή Επιτροπή Αγώνα που θα οργανώσει τις κινητοποιήσεις ενάντια στο κλείσιμο του νοσοκομείου αποφάσισε η Γενική Συνέλευση του Γενικού Νοσοκομείου Πατησίων την Πέμπτη 7 Ιούλη. Σαν πρώτο σταθμό, η συνέλευση καλεί συγκέντρωση διαμαρτυρίας την Πέμπτη 14 Ιούλη στο σταθμό του ΗΣΑΠ Ανω Πατήσια, στις 7μμ.

Ηταν από τις μεγαλύτερες συνελεύσεις που έχουν γίνει ποτέ στο νοσοκομείο, παραδέχονταν όλοι όσοι την παρακολούθησαν. “Ειδικά για καλοκαίρι με μεγάλο μέρος του προσωπικού σε άδεια”, όπως έλεγαν, το γεγονός ότι στο δώμα του νοσοκομείου δεν έπεφτε καρφίτσα ενώ πολλοί ήταν όρθιοι ως την εξώπορτα, ήταν το πρώτο πράγμα που καθόρισε το κλίμα. Η οργή για τα σχέδια Λοβέρδου ήταν το δεύτερο. Όλες οι τοποθετήσεις αναδείκνυναν το πώς αυτά οδηγούν στη διάλυση της δημόσιας υγείας.

Την διαφορά, όμως, την έκαναν οι προτάσεις δράσης για να ανατραπεί η επίθεση. “Να βγει επιτροπή αγώνα από τη συνέλευση, να προχωρήσουμε σε ανοιχτή συγκέντρωση την επόμενη Πέμπτη στο σταθμό του ΗΣΑΠ, να φτιάξουμε πανό, αφίσες, περίπτερο στη γειτονιά”, είπε από την αρχή ένας γιατρός. “Επιτροπή αγώνα για κινητοποιήσεις εδώ και τώρα, συντονιστικό συνελεύσεων των εργαζόμενων των υπό συγχώνευση νοσοκομείων, άρνηση από αύριο να παίρνουμε από τον κόσμο το 5ευρω, κατάληψη του νοσοκομείου από Σεπτέμβρη για να το αυτοδιαχειριστούμε γιατροί και νοσηλευτές” ήταν οι προτάσεις ενός ειδικευόμενου.

Επιτροπή αγώνα

“Να γίνει επιτροπή αγώνα να μπουν κι άλλοι συνάδελφοι μέσα γιατί μόνο του το σωματείο δεν μπορεί, να βγει συγκεκριμένο πρόγραμμα από την επιτροπή, με καθημερινό, αν είναι δυνατόν, τραπεζάκι στην είσοδο του νοσοκομείου όπου θα μαζεύονται υπογραφές ενάντια στο κλείσιμο”, πρότεινε εργαζόμενη από την τροφοδοσία. “Να το κλείσουμε μια βδομάδα το νοσοκομείο, να δει όλος ο κόσμος τη σημασία του στην περιοχή”, πρότεινε μια γιατρός, “Αν είμαστε ειλικρινής σήμερα, με όσα λέμε, τότε το νοσοκομείο θα το κρατήσουμε”, είπε μια καθαρίστρια.

Στο τέλος φτιάχτηκε η επιτροπή αγώνα και γράφτηκε το ψήφισμα της συνέλευσης που αναφέρει: “Μέσα στον καταϊγισμό των άγριων μέτρων που επιβάλλονται δρομολογείται και το κλείσιμο του Γενικού Νοσοκομείου Πατησίων. Η γενική συνέλευση των εργαζομένων του Νοσοκομείου στις 7/7/2011 αποφάσισε τα παρακάτω: Διαφωνούμε με τις ανακοινώσεις και τις αλλαγές που προτείνει το Υπουργείο Υγείας για το Νοσοκομείο μας. Απαιτούμε την ανάπτυξη του Νοσοκομείου χωρίς κατάργηση καμιάς κλίνης και κανενός τμήματος. Το Γενικό Νοσοκομείο Πατησίων εξυπηρετεί ανάγκες μεγάλου τμήματος πληθυσμού κατά την τακτική λειτουργία του και κατά τις εφημερίες. Κατόπιν αυτών καλούμε τους εργαζόμενους του Νοσοκομείου και τους κατοίκους της περιοχής σε συγκέντρωση διαμαρτυρίας την Πέμπτη 14/7/2011 ώρα 19:00 στο σταθμό του ΗΣΑΠ Ανω Πατήσια (Αγία Βαρβάρα)”.

Η μαζικότητα και οι αποφάσεις της συνέλευσης στο ΓΝ Πατησίων δείχνουν την αποφασιστικότητα των εργαζομένων να παλέψουν τις επιθέσεις με μαχητικό τρόπο, με οργάνωση από τα κάτω. Το παράδειμά τους μπορούν να ακολουθήσουν οι εργαζόμενοι σε κάθε νοσοκομείο.

Από τις μαζικότερες ήταν η γενική συνέλευση στο ΓΝ Πατησίων στις 7/7

Στάση και συγκέντρωση ΟΕΝΓΕ 14/7, 24ωρη απεργία ΠΟΕΔΗΝ 20/7

4ωρη στάση εργασίας από τις 11πμ έως τις 3μμ την Πέμπτη 14 Ιούλη και συγκέντρωση την ίδια μέρα, στις 12 το μεσημέρι, έξω από το υπουργείο Υγείας αποφάσισε το Γενικό Συμβούλιο της ΟΕΝΓΕ ως πρώτη άμεση απάντηση στο σφαγείο που ετοιμάζει ο Λοβέρδος στο ΕΣΥ. Με 24ωρη πανελλαδική απεργία απαντά και η ΠΟΕΔΗΝ την Τετάρτη 20/7 και συγκέντρωση την ίδια μέρα στις 12 το μεσημέρι, έξω από το υπουργείο Υγείας.

Ηδη μια σειρά Ενώσεις και Γενικές Συνελεύσεις Νοσοκομειακών Γιατρών έχουν αποφασίσει τη συμμετοχή τους στην απεργιακή κινητοποίηση της ΟΕΝΓΕ στις 14/7, οργανώνοντας παράλληλα επιπλέον δράσεις. Η Ενωση Γιατρών Ζακύνθου απειλεί με κλείσιμο του νοσοκομείου αν δεν αποσυρθούν τα μέτρα, η πενταμελής του Ευαγγελισμού οργανώνει συγκέντρωση στα ΤΕΠ την Τρίτη 12/7, η γενική συνέλευση των γιατρών στο νοσοκομείο Νίκαιας έχει αποφασίσει “παραστάσεις διαμαρτυρίας σε διοίκηση νοσοκομείου, διοίκηση 2ης ΥΠΕ και πολιτική ηγεσία του υπουργείου”.

Ενώ στον αγώνα, μαζί με τους γιατρούς, μπαίνουν και οι υπόλοιποι εργαζόμενοι. Ο Σύλλογος Εργαζόμενων στο Νοσοκομείο Ικαρίας οργανώνει συλλαλητήριο την Τετάρτη 13/7 στο προαύλιο του νοσοκομείου, στις 11πμ, με ταυτόχρονο αποκλεισμό των ταμείων στο νοσοκομείο και το Κέντρο Υγείας Εύδηλου στις 13, 14 και 15/7 αντιδρώντας στη διοικητική συνένωση με το νοσοκομείο Σάμου. Κινητοποίηση στην είσοδο του «Λοιμωδών» Αγίας Βαρβάρας οργανώνει στις 13/7 ο Σύλλογος Εργαζόμενων στο Νοσοκομείο ενάντια στα σχέδια για κλείσιμό του. Αυτό το αγωνιστικό κλίμα ανάγκασε την ΠΟΕΔΗΝ να αποφασίσει την 24ωρη στις 20/7.

“Η επίθεση είναι πολύ μεγάλη αλλά γιατροί, νοσηλευτές και λοιπό προσωπικό έχουμε τη δύναμη όλοι μαζί να την σταματήσουμε”, μας είπε ο Χρίστος Αργύρης ειδικευόμενος στο Αγλαΐα Κυριακού και μέλος στο ΝΥΣΤΕΡΙ-Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ, “Αυτό δεν μπορεί να γίνει με μία στάση εργασίας και μετά ραντεβού το Σεπτέμβρη όπως αποφάσισε το ΓΣ της ΟΕΝΓΕ, χρειάζεται απεργιακή κλιμάκωση τώρα. Γι’ αυτό και σαν ΝΥΣΤΕΡΙ προτείνουμε 24ωρη απεργία την Πέμπτη 14/7 αντί για στάση εργασίας και κλιμάκωση αμέσως μετά με 5νθήμερη απεργία 18 με 23

Ιούλη. Θα δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις να έχει επιτυχία η κινητοποίηση της Πέμπτης ώστε εκεί να διεκδικήσουμε ξανά από την ηγεσία την κλιμάκωση του αγώνα με πρώτο σταθμό τον απεργιακό συντονισμό μας με την ΠΟΕΔΗΝ στις 20/7”.

“Συνάδελφοι η απραξία των συνδικάτων μας όλο αυτό το διάστημα έχει δώσει λάθος μήνυμα στον Λοβέρδο, έχουμε τη δύναμη να τον σταματήσουμε και αυτόν και όλο το συρφετό της τρόικας, που μας ετοιμάζει ακόμα πιο βαθιές περικοπές μισθών, μετατάξεις και απολύσεις”, αναφέρει η προκήρυξη της Πρωτοβουλίας ΓΕΝΟΒΑ - ΝΥΣΤΕΡΙ που μοιράζεται αυτές τις μέρες στα νοσοκομεία.

Ο αγώνας στα χέρια μας

“Μόνη εγγύηση να πάρουμε τον αγώνα στα χέρια μας για να αναγκάσουμε και τις ηγεσίες να κινηθούν διαφορετικά. Σε κάθε νοσοκομείο και κλινική να φτιάξουμε απεργιακές επιτροπές που να πάρουν την πρωτοβουλία να ενεργοποιήσουν τη βάση και να οργανώσουν κάθε νοσοκομείο για την σκληρή αντιπαράθεση με τα σχέδια του υπουργείου.

Να προχωρήσουμε άμεσα σε κοινές γενικές συνελεύσεις σε κάθε νοσοκομείο ώστε να ενημερωθούν οι συνάδελφοι και να αποφασίσουμε αγωνιστικές απεργιακές κινητοποιήσεις διαρκείας όλοι μαζί, συντονίζοντας τα νοσοκομεία από τα κάτω, νοσοκομείο το νοσοκομείο αν χρειαστεί. Σε αυτή τη σύγκρουση δε θα είμαστε μόνοι μας, όχι μόνο γιατί το ΕΣΥ ανήκει σε όλους τους εργαζόμενους που ξέρουν καλά τι σημαίνει η διάλυσή του και η αντικατάστασή του από τα νοσοκομεία εταιρείες που φαντάζεται ο Λοβέρδος και ο συρφετός των σοφών της αγοράς τύπου Λιαρόπουλου, Μόσιαλου, αλλά και γιατί η αντίσταση των εργαζόμενων γενικεύεται παντού, το έδειξε η 48ωρη γενική απεργία, η σύγκρουση στο Σύνταγμα αυτές τις μέρες και το μήνυμα ότι συνεχίζουμε μέχρι να σωρούμε τα μνημόνια της χρεοκοπίας. Εμπρός για γενικές συνελεύσεις, απεργιακές επιτροπές και αποφάσεις για απεργία διαρκείας”. Η συνέλευση των εργαζόμενων στο ΓΝ Πατησίων (βλέπε δίπλα) έδειξε ότι οι προτάσεις του ΝΥΣΤΕΡΙ-ΟΥ για κλιμάκωση του αγώνα είναι ρεαλιστικές.

Μείωση 13.000 νοσηλευτικών κλινών, παραχώρηση 560 κλινών στις Ιδιωτικές Ασφαλιστικές Εταιρείες, συνένωση 330 Κλινικών και μεταφορά 40, συρρίκνωση των δομών πρόνοι-ας από 92 σε 22, συγχώνευση των 133 Διοικήσεων Νοσοκομείων σε 83 ανοίγοντας το δρόμο για ακόμα πιο βαθιές περικοπές και συγχωνεύσεις, μετακίνηση 600 γιατρών, αλλαγή χρήσης ή κλείσιμο 20 Νοσοκομείων περιλαμβάνονται στο νέο σχέδιο για το ΕΣΥ που ανακοίνωσε ο Λοβέρδος αμέσως μετά την ψήφιση του Μεσοπρόθεσμου στη Βουλή. Η “αναδιάρθρωση” του ΕΣΥ, όπως ο ίδιος ο πιο πιστός υπουργός των μνημονίων ονομάζει την επίθεση, δεν είναι τίποτα άλλο από “ένα σφαγείο περικοπών με ...στόχο να συρρικνωθεί το δημόσιο σύστημα υγείας κατά 40%”, αναφέρει στην προκήρυξή του το ΝΥΣΤΕΡΙ-Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ στα νοσοκομεία.

Για να δικαιολογήσει μάλιστα την επίθεση ο υπουργός χρησιμοποιεί παραποιημένα στοιχεία, όπως καταγγέλλουν μια σειρά Σωματεία Εργαζόμενων και Ενώσεις Νοσοκομειακών Γιατρών όλης της χώρας. Ενδεικτικά παραθέτουμε απόσπασμα από μία από τις δεκάδες καταγγελίες: “Η πρόταση στερείται αξιοπιστίας και σοβαρότητας γιατί στηρίζεται σε αριθμητικά στοιχεία που δεν έχουν καμιά σχέση με την πραγματικότητα. Για παράδειγμα, στο Νοσοκομείο Αγ. Νικολάου αναφέρεται ότι εργάζονται 179 άτομα Νοσηλευτικό προσωπικό, ενώ με βάση τα επίσημα προγράμματα της Νοσηλευτικής Υπηρεσίας στο Νοσοκομείο απασχολούνται 152, δηλαδή 29 λιγότεροι (15%). Το ίδιο ισχύει και για τους γιατρούς, αφού στα στοιχεία της πρότασης του Υπουργείου Υγείας περιλαμβάνονται και οι ειδικευόμενοι, με αποτέλεσμα να εμφανίζεται η ΜΕΘ του Νοσοκομείου Αγ. Νικολάου με 6 γιατρούς (ενώ έχει 4 που δεν μπορούν να καλύψουν το σύνολο των εφημεριών) και η παιδιατρική με 8, ενώ έχει 3. Το ίδιο ισχύει και για άλλες κλινικές”.

Ούτε μανταλάκια

Το που θα οδηγήσει η πολιτική Λοβέρδου, το δείχνει ξεκάθαρα πρόσφατο περιστατικό στο νοσοκομείο Ξάνθης με νεογνήτο που παραλίγο να πεθάνει λόγω οικονομίας στα μανταλάκια που κλείνουν τον ομφάλιο λώρο(!). Σύμφωνα με την καταγγελία της ΟΕΝΓΕ “Όταν τον Μάρτιο 2011 η Γενική Γιατρών της Ξάνθης προειδοποίησε εγγράφως ότι κινδυνεύει η ζωή των νεογνών, επειδή τα μανταλάκια που τοποθετούνται για να κλείσουν οι αρτηρίες του ομφαλίου λώρου είναι ελαττωματικά, ο Διοικητής του Νοσοκομείου Ξάνθης (Αθ. Μπαμπαλίδης) απείλησε τους γιατρούς με διώξεις παρ’όλο που του είχαν επιδειχτεί σχετικές φωτογραφίες.

25 ΙΟΥΝΙΟΥ 2011: Νεογνήτο αιμορραγεί από τον ομφάλιο λώρο λίγες ώρες μετά τη γέννηση, γιατί το μανταλάκι ήταν χαλασμένο. Τοποθετείται και δεύτερο – χαλασμένο και αυτό!! Ευτυχώς το τρίτο λειτουργούσε, είχε όμως ήδη χάσει το μισό του αίμα!! Με υπεράνθρωπη προσπάθεια οι γιατροί και οι νοσηλεύτριες του Νοσοκομείου Ξάνθης και της Μονάδας Εντατικής Νοσηλείας Νεογνών της Αλεξανδρούπολης κατόρθωσαν σαν από θαύμα να το σώσουν. Για λίγα λεπτά (σεντς) «οικονομία» στα μανταλάκια επέλεξαν να στείλουν στο χείλος του θανάτου ένα αθώο νεογνήτο, ενώ λίγες μέρες νωρίτερα ξόδεψαν χιλιάδες ευρώ για να μεταφερθεί ο πρόεδρος της Βουλής Πετσάλνικος (λόγω πνευμονίας) με σούπερ πούμα, χωρίς να υπάρχει καμία πραγματική ιατρική ένδειξη”.

Λένα Βερδές

Ώρα να γίνει ο αντικαπιταλισμός μαζικό ρεύμα

Η ιστορία γράφεται ξανά στους δρόμους και τις πλατείες. Αλλά θα μείνει στον κύκλο των χαμένων *εξεγέρσεων* αν δεν αποκτήσει αντικαπιταλιστική προοπτική με την πρωτοπορία του επαναστατικού υποκειμένου της ιστορίας, της εργατικής τάξης.

Τα καθήκοντα της εργατικής τάξης ορίζουν και τα αντίστοιχα των πολιτικών της εκφραστών, καθώς η ρευστότητα ελαχιστοποιεί την απόσταση ανάμεσα στο θρίαμβο και τη συντριβή. Η ιστορία των αντίστοιχων κρίσεων του μεσοπολέμου παρέχει πληθώρα παραδειγμάτων. Τότε η αριστερά έχασε την ευκαιρία.

Σήμερα σε μία συγκυρία μαζικής απονομιμοποίησης του πολιτικού σκηνοκού, κατάρρευσης της αξιοπιστίας των κομμάτων εξουσίας και σοβαρής αμφισβήτησης του καπιταλιστικού τρόπου οργάνωσης της κοινωνίας, η ευκαιρία για όποιον έχει να προβάλλει πολιτική προοπτική σε ένα κίνημα που φαίνεται να μοιάζει σαν ορχήστρα όχι μόνο χωρίς μασέτρο, αλλά και χωρίς μουσική, είναι προφανής.

Σήμερα η διαγραφή του χρέους, η κρατικοποίηση των τραπεζών, η ανάκτηση κάθε δημόσιας περιουσίας, ο εργατικός έλεγχος, η έξοδος από Ευρώ-ΟΝΕ-Ε.Ε. αποτελούν ρεαλιστικούς στόχους στην προοπτική της κατάρνησης της ατομικής ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής και την οικοδόμηση μίας κοινωνίας χωρίς εκμετάλλευση.

Μία άλλη αριστερά χρειάζεται κι αυτή, όχι απλά άλλη μία. Η ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α. στα δύο χρόνια που πέρασαν από την συγκρότηση της σταθεροποίησε την παρουσία της στο πολιτικό σκηνικό, έκανε πρόκληση την ενότητα της ριζοσπαστικής αριστεράς, έβγαλε τον αντικαπιταλιστικό χώρο από το πολιτικό περιθώριο, αύξησε την πολιτική της επιρροή και κατακτά μέρα με τη μέρα την αξιοπιστία της σε όλο και μεγαλύτερο μέρος του λαού.

Και όλα αυτά αποσιωπημένη αν όχι συκοφαντημένη από Μ.Μ.Ε., κόμματα εξουσίας, Κ.Κ.Ε. κλπ, χωρίς την προβολή και την κρατική χρηματοδότηση του ΣΥΡΙΖΑ και των «Οικολόγων – Πράσινων», άγνωστη ακόμα σε μεγάλο μέρος της επικράτειας.

Η ενότητα στην ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α. κατακτήθηκε. Τώρα είναι η ώρα της υπέρβασης, της πολιτικής και οργανωτικής συγκρότησης με άξονα τις διαδικασίες βόσης και τη μετάβαση από τις συνιστώσες στη συνισταμένη. Η συνδιάσκεψη μπορεί και πρέπει να είναι ένα σημαντικό βήμα στην κατεύθυνση αυτή.

Κώστας Παπαδάκης, δικηγόρος

Χιλιάδες κόσμος μέσα από τις πλατείες, έφτασε την κυβέρνηση ΓΑΠ να είναι σε κατάσταση πανικού στις 15 Ιουνίου. Αυτό συνεχίστηκε και στη 48ωρη και σ *υνεχίζεται μέσα στο κατακαλόκαιρο. Το πιο σημαντικό σε αυτές τις μάχες ήταν το δέσμο του οργανωμένου εργατικού κινήματος με το αυθόρμητο των πλατειών.*

Έχουμε ένα γύρο που τυπικά μπορεί να ψηφιστεί το μεσοπρόθεσμο, όμως η κυβέρνηση παραπαίει. Όλοι οι αναλυτές την χαρακτηρίζουν σαν κυβέρνηση σύμπτωσης έργου. Έχει μηδενική κοινωνική αποδοχή και ως εκ τούτου έχουμε απέναντί μας αυτό το καθήκον: να την αποτελειώσουμε. Αυτό σημαίνει πολύ συγκεκριμένα καθήκοντα για το εργατικό κίνημα, όλη την αριστερά, την ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Η κυβέρνηση δεν πρόκειται να σταματήσει τις επιθέσεις, το μεσοπρόθεσμο, τον εφαρμοστικό, δεν σταματάει για να ξαναρχίσει το Σεπτέμβρι, αλλά συνεχίζει. Από αυτήν την άποψη, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και τα κοινωνικά πατήματα που έχει, οι συσπειρώσεις στους εργατικούς χώρους, τα ΕΑΑΚ στις σχολές, οι τοπικές κινήσεις πόλεις, έχουν καθήκον να συνεχίζουν να πιέζουν. Αυτό το πράγμα μπορούμε να το κάνουμε ενιαιομετωπικά με όλες τις δυνάμεις, να δώσουμε αυτή τη μάχη με όλο τον κόσμο που θέλει να αγωνιστεί. Είναι καθήκον να μη ξεσχάρουμε, επί του κινηματικού τουλάχιστον.

Επί του πολιτικού πρέπει να εντεινουμε τις προσπάθειές μας για μεγάλες καμπάνιες, μια πρώτη φορμική είναι το Πεδίο του Αρεως στις 16 του μήνα στο Θέατρο Οικονομική. Θα χρειαστούν μεγάλες καμπάνιες που να βάζουν τα πολιτικά ζητήματα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, την παύση πληρωμών, την κρατικοποίηση των τραπεζών, τον εργατικό έλεγχο στην παραγωγή, δεμένα με το τι ακριβώς σημαίνει χρέος, γενικά, αλλά και συγκεκριμένα στους χώρους. Παράδειγμα, στους δήμους που είναι υπό κατάρρευση, λόγω Καλλικράτη, που δεν έχουν να πληρώσουν. Εδώ, πέρα από το συνολικό, απαιτούμε να παύσουν να πληρώνουν οι δήμοι τα τοκογεωλύσια και στις ιδιωτικές τράπεζες και στο Παρακαταθήκων, γιατί τίθεται θέμα ύπαρξής τους. Και αυτό δεν είναι θέμα κανενός κοινοβουλευτικού φορέα, είναι δικό μας, να το επιβάλλει ο κόσμος, η εργατική τάξη, οι πλατείες.

Ηλίας Λοϊζος, γραμματέας Συλλόγου Εργαζομένων Δήμου Ν. Ηρακλείου

Το Σάββατο 16 Ιούλη στις 7μμ, στο Θέατρο Οικονομική στο Πεδίο του Αρεως η ΑΝΤΑΡΣΥΑ οργανώνει μεγάλη ανοιχτή Παναθηναϊκή εκδήλωση-συνέλευση, όπου θα παρουσιαστούν και θα συζητηθούν οι «θέσεις της» ενώπιε της 1ης Συνδιάσκεψης, αλλά και τα επόμενα βήματα στις μάχες που είναι ανοιχτές σε όλα τα μέτωπα.

Η συνέλευση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ έρχεται σε μια στιγμή που σε εξέλιξη βρίσκεται το πιο καυτό καλοκαίρι ταξικής πόλωσης των τελευταίων δεκαετιών. Η 24ωρη απεργία στις 15 Ιουνίου και η 48ωρη απεργία 28-29 Ιούνη ήταν οι κορυφώσεις ενός κινήματος που σε πλατείες και εργασιακούς χώρους έχει αφήσει την κυβέρνηση ΓΑΠ ετοιμόρροπη να «πανηγυρίζει» για τον έλεγχο της ΕΛ.ΑΣ και των 154 βουλευτών που της έχουν απομείνει.

Η αλήθεια είναι ότι δεν έχει καμιά απολύτως επιρροή μέσα στην κοινωνία, παρά την υποστήριξη του ΛΑΟΣ και την κάλπικη αντίθεση του Σαμαρά που έτρεξε να ψηφίσει το ξεπουλήμα της δημόσιας περιουσίας μέσα από τον εφαρμοστικό νόμο. Αλλά ούτε και «έξω» έχει, καθώς οι «αγορές» όχι μόνο δεν μοιάζουν πρόθυμες να εκτιμήσουν τα ξεπουλήματα του ΓΑΠ και να «μας σώσουν από την χρεοκοπία», αλλά αντίθετα απειλούν να την επισπεύσουν.

Σε αυτές τις μάχες, οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ έπαιξαν και εξακολουθούν να παίζουν μεγάλο ρόλο, καταρχήν, στην οργάνωση και τη στήριξη όλων αυτών των αγώνων: Στις λαϊκές συνελεύσεις, κεντρικά στην πλατεία Συντάγματος και τοπικά σε όλες τις πόλεις και τις συνοικίες της Αθήνας. Στις Πανεργατικές απεργίες των τελευταίων μηνών, με αποκορύφωμα τη 48ωρη Πανεργατική απεργία – που ήταν η πρόταση κλιμάκωσης των αντικαπιταλιστών. Στις ανταρσίες και τις απεργίες διαρκείας στους μεγάλους εργατικούς χώρους, στη ΔΕΗ στις απεργιακές φρουρές, στην ΠΟΕ-ΟΤΑ στις καταλήψεις των δημαρχείων, το κλείσιμο των Χωματερών, στη συμπάρσταση στους αγώνες των εργαζομένων στην ΕΥΑΘ – αλλά και ενάντια στις επιθέσεις, τις απολύσεις και τις περικοπές στον ιδιωτικό τομέα, με πιο πρόσφατο παράδειγμα τις επιθέσεις στις εφημερίδες του Μπόμπολα.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει παίξει επίσης καθοριστικό ρόλο στο πολιτικό προχώρημα του κινήματος. Η υιοθέτηση από τη συνέλευση του Συντάγματος κρίσιμων αιτημάτων της αντικαπιταλιστικής διεξόδου που προβάλλει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ (διαγραφή του χρέους, εθνικοποίησης

Το πανό της ΑΝΤΑΡΕΥΑ στη μάχη του Συντάγματος στις 28 Ιούνιη

των τραπεζών, ήδη από τη συνέλευση στις 16/6) έφεραν στην επιφάνεια τη μαζική υποστήριξη που έχουν αυτές οι απόψεις μέσα στον απλό κόσμο, παρά το γεγονός ότι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι ο μοναδικός πολιτικός φορέας που τα προβάλλει σταθερά τον τελευταίο ενάμιο χρόνο. Ανάγκασαν όχι μόνο τις ηγεσίες στο ΚΚΕ και τον ΣΥΡΙΖΑ να μπουν σε αυτή τη συζήτηση, αλλά και τον ίδιο τον πρωθυπουργό στην ομιλία του στο Μεσοπρόθεσμο να στρίψει την επιχειρηματολογία στα «δεμένα που θα φέρει η στάση πληρωμών».

Με το βλέμμα στην ΑΝΤΑΡΣΕΥΑ

Χάρη σε αυτήν τη δράση, δεκάδες χιλιάδες αγωνιστές εργαζόμενοι, νέοι, συνταξιούχοι – πολλοί περισσότεροι απ’ όσο πριν – κοιτάνε αυτή τη στιγμή με το βλέμμα στραμμένο προς την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, γεγονός που έχει γίνει ήδη αντλήπτό από την κυβέρνηση και

τους συμμάχους της που πλέον είναι αναγκασμένοι να μιλάνε γι’ αυτή και να την στοχοποιούν ανοιχτά, όπως έκανε πρόσφατα η Ν. Μπακογιάννη στη Βουλή. Η μαζικότητα μέσα στο κατακαλόκαιρο των τελευταίων τοπικών εκδηλώσεων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, όπου οργανώθηκαν καλά, στην Αγ. Παρασκευή, το Νέο Ηράκλειο και αλλού, είναι άλλο ένα σημάδι των ευκαιριών που ανοίγονται.

Καθίκον της ΑΝΤΑΡΣΥΑ μέσα σε αυτές τις συνθήκες είναι να συνεχίσει αταλάντευτα και ακόμα πιο δυναμικά τον αγώνα σε όλα τα μέτωπα:

Στην κλιμάκωση με απεργίες διαρκείας και καταλήψεις για να μην υλοποιηθούν μνημόνιο και μεσοπρόθεσμο, να ανατραπεί η κυβέρνηση ΕΕ-ΔΝΤ-τραπεζιών.

Η συνέλευση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ γίνεται σε μια κρίσιμη για το κίνημα και τις γενικότερες εξελίξεις περίοδο, λίγο μετά την ιστορική 48ωρη αναμέτρηση του εργατικού-λαϊκού κινήματος, όχι μόνο με τις δυνάμεις της κρατικής και παρακρατικής τρομοκρατίας αλλά με το σύνολο του πολιτικοοικονομικού κατεστημένου.

Οι αστικές κυβερνήσεις παγκόσμια στριμώνχονται όλο και περισσότερο από την οικονομική κρίση, οξύνουν τον ανταγωνισμό μεταξύ τους, φοβούνται το ντόμιο οικονομικής κατάρρευσης που μπορεί να προκαλέσει η κρίση χρέους, τρέμουν την αυξανόμενη αντίδραση των εργαζόμενων μαζών στις πολιτικές υποτίμησης της εργατικής δύναμης και των εργασιακών δικαιωμάτων. Στην Ελλάδα η ορμητική εισβολή του λαϊκού παράγοντα στις εξελίξεις, με τις συνεχείς απεργιακές κινητοποιήσεις, τις μεγάλες και μαχητικές διαδηλώσεις, τις συνελεύσεις στις πλατείες δημιουργεί συνθήκες αποσταθεροποίησης για το πολιτικό σύστημα, αφαιρεί κάθε ίχνος κοινωνικής νομιμοποίησης από τις σφαγιαστικές πολιτικές των μνημονίων και του μεσοπρόθεσμου. Έτσι οι δυνατότητες χειρισμών από την πλευρά της κυβέρνησης και των συνδοτόπων της φαίνεται να περιορίζονται στην επιβολή βίας και τρόμου.

Η συμβολή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στο ξέσπασμα, την πολιτικοποίηση, τη μαχητικότητα των αγώνων, την ωρίμανση των αιτημάτων με στοιχεία του δικού μας προγράμματος ήταν σημαντική. Ειδικά από τη στιγμή που η στάση της καθεστωτικής αριστεράς με την προβολή κοινοβουλευτικών «διε-

Στην οργάνωση της συμπάρστασης κάθε αγώνα, μικρού ή μεγάλου, που ξεσπάει σε εργασιακούς χώρους και γειτονιές με τις πλατείες να γίνονται κέντρα αγώνα, αλληλεγγύης και συμπάρστασης.

Στην συνέχιση της σύγκρουσης με το ρατσιστικό χαρτί της κυβέρνησης ΓΑΠ και με τις φασιστικές συμμορίες της Χρυσής Αυγής, σταματώντας με κοινή δράση τα φασιστικά πογκρόμ στις γειτονιές, διαγράφοντας τους νεοναζί από τα συνδικάτα.

Στη στήριξη όλων των αγώνων ενάντια στα σχέδια της κυβέρνησης ΓΑΠ να γίνει το πιο πιστό μαντρόσκυλο των ιμπεριαλιστών στην περιοχή προχωρώντας ταυτόχρονα στον άξονα Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ και στις πιο επισώχυντες συμφωνίες, για χάρη των συμφερόντων του ελληνικού κεφαλαίου.

Στην προβολή του αντικαπιταλιστικού προγράμματος πάλης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σαν διεξόδο από την κρίση – που αποτελεί κρίση συνολικά του συστήματος – με στόχο την ανατροπή.

Το δυνάμωμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ δίνει δύναμη και προοπτική στους εργατικούς αγώνες προκειμένου να νικήσουμε ενάντια στις επιθέσεις της άρχουσας τάξης. Επιπλέον, αποτελεί δύναμη συνολικά για την αριστερά. Γιατί, μπορεί και τραβά τις συνδικαλιστικές ηγεσίες, αλλά και τα κόμματα της «επίσημης» αριστεράς, κόντρα στις πιέσεις του «ρεαλισμού» που έρχονται ασταμάτητα από την άλλη πλευρά, δημιουργώντας ρήγματα στο σεχταρισμό, την ατομία και την έλλειψη αλληλεγγύης που τα χαρακτηρίζει ανάλογα με την περίπτωση, καθορίζοντας έτσι τους συσχετισμούς, την πορεία και την έκβαση των αγώνων.

Σε αυτήν την κατεύθυνση, συνειδητά και οργανωμένα, οι επιτροπές της ΑΝΤΑΡΣΥΑ τοπικά και στους χώρους εργασίας πρέπει να ανοίξουν τις πόρτες τους και να εγγράψουν μαζικά στις γραμμές τους όλο αυτόν τον κόσμο που παλεύει και συμμερίζεται τις θέσεις και τους στόχους μας. Μαζί με αυτόν τον κόσμο, με βάση την αρχή «ένα μέλος-μια ψήφος», να προχωρήσουμε, μέσα από πλατιά και δημοκρατική συζήτηση στην οργανωτική συγκρότηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σαν ένα πλατύ μέτωπο της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, που αναγνωρίζει τη λειτουργία και δράση στο εσωτερικό της συνιστωσών, οργανώσεων, ρευμάτων, ομάδων, σβέβατι τις διαφορές τους αλλά και τη συμβολή τους, ευνοεί την ανταλλαγή ιδεών μεταξύ τους, «κερδίζει» από αυτές, αλλά και το αντίστροφο.

Γιάνργος Πίττας

ξόδων», την ατομία να προτείνουν ριζοσπαστικές λύσεις σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση, την απόσταση από το ξέσπασμα της λαϊκής αγανάκτησης δεν μπορεί να συμβάλει στη νικηφόρα, ανατρεπτική εξέλιξη των αγώνων. Σήμερα που το δίλημμα «εξέγερση και ανατροπή ή υποταγή και εξαθλίωση» είναι περισσότερο από ποτέ το πραγματικό διακύβευμα των αγώνων, οι ευθύνες της επαναστατικής αριστεράς είναι τεράστιες, η ανάδειξη της αντικαπιταλιστικής προοπτικής είναι απαραίτητη αλλά και εφικτή. Στην πορεία προς την πρώτη πανελλαδική μας συνδιάσκεψη θα πρέπει να αναπτύσουμε και να προβάλλουμε την πολιτική μας πρόταση που κινείται στους ακόλουθους βασικούς άξονες: πρόγραμμα εργατικής απάντησης στην κρίση σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση, εργατικό αγωνιστικό μέτωπο ρήξης και ανατροπής συγκροτημένο γύρω από ένα τέτοιο πρόγραμμα, ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος με έμφαση στην από τα κάτω οργάνωση και συντονισμό των αγώνων, κοινή δράση της αριστεράς, ισχυρή αντικαπιταλιστική αριστερά.

Η κοινωνική δυναμική που αναπτύσσεται πρέπει να πάρει ριζοσπαστική και αντικαπιταλιστική κατεύθυνση κι αυτό αποτελεί πια όρο επιβίωσης για τις εργαζόμενες μάζες. Σήμερα είμαστε όλοι πιο ώριμοι και πιο δυνατοί. Χρειαζόμαστε και θα χτίσουμε μια ΑΝΤΑΡΣΥΑ ισχυρή, μαζική, πιο οργανωμένη και δημοκρατική, που να συσπειρώνει γύρω της τους εργαζόμενους που μέσα στον ξεσηκωμό αποδεσμεύονται από την αστική πολιτική και το ρεφορμισμό, ικανή να αλλάξει τα πράγματα μέσα στο κίνημα, στην Αριστερά, στην κοινωνία.

Θανάσης Διαβολάκης, δημοτικός σύμβουλος Πειραιά

Όπως έδειξε και η πλατεία Συντάγματος με τις συνελεύσεις της, το συντονισμό της με τις άλλες πλατείες και τον απολογισμό τους, έχει χρωματιστεί από τον πολιτικό λόγο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Ζητάει την άμεση παύση πληρωμών στους τοκογλόφους και τη διαγραφή του ληστρικού χρέους. Την έξοδο από το σφαγείο της Ε.Ε και το ευρώ. Την αναδιανομή του πλούτου προς όφελος της εργασίας με αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις, την απαγόρευση των απολύσεων. Δημόσια και δωρεάν υγεία, παιδεία και κοινωνική ασφάλιση. Οι στόχοι δηλ. της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σ’ αυτές τις συνθήκες της οξυμένης κρίσης βρίσκονται κοντά στις αναζητήσεις του κόσμου.

Ανοιχτό ωστόσο παραμένει το ζήτημα πώς θα μπορέσουν να ενωθούν οι πλατείες με το εργατικό κίνημα και τους αγώνες του και πώς θα χαράξουν τα απαραίτητα βήματα για το μπλοκάρισμα του Μεσοπρόθεσμου προγράμματος και για τη δημιουργία τέτοιας πολιτικής κρίσης που θα μπορέσει να οδηγήσει και στην ανατροπή της κυβέρνησης και της πολιτικής της.

Στη Συνδιάσκεψη, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα πρέπει να βρει τον τρόπο, ώστε αυτές οι αναζητήσεις να πάρουν οργανωτική έκφραση και να ενοποιηθεί το μέτωπο των μελών της και των αγανακτισμένων. Να έχει αυτή η κατάληξη ζωντανή, δημιουργική λειτουργία χωρίς “βέτο” και “καπέλα” , με συντροφικές συναινετικές και ενωτικές λύσεις.

Πρέπει τέλος να αναβαθμίσουμε πολιτικά την ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Να ωριμάσει προγραμματικά για να μπορέσει να διατυπώσει, όχι μόνο αυτά που δεν θέλει, αλλά και όσα οραματίζεται και θέλει. Για την άλλη κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, τον σοσιαλισμό και τον κομμουνισμό που θα παίρνει υπόψη τις ιδιομορφίες της χώρας μας και της εποχής μας.

Αντωνία Βαφειάδου-Αθανασοπούλου,

δημοτική σύμβουλος Περιστερίου

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι γέννημα της ανάγκης ή είναι ο ευσεβής πόθος κάποιων αριστερών; Μπορεί να υπερασπιστεί τα συμφέροντα της τάξης; Και αν ναι, τι πρέπει να κάνει για να το πετύχει;

Η απάντηση που δίνουν σε αυτά τα ερωτήματα οι συνάδελφοι στις εξομνησεις μας αλλά και καθημερινά μέσα στους χώρους δουλειάς είναι θετική: Ναι, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ μπορεί να παίξει αυτό το ρόλο, αλλά πρέπει να κάνει δύο πράγματα. Καλύτερη οργάνωση στο να μπορεί να μαζέψει τον κόσμο. Χρειάζεται μόνιμη δουλειά και παρουσία για να έχουμε πρωταγωνιστικό ρόλο. Και να πιέσει να βγάλει μέσα στα συνδικάτα απεργία διαρκείας, γιατί με 24ωρες και 48ωρες δεν πρόκειται να βγει τίποτα.

Από τον πιο συνειδητοποιημένο ταξικά μέχρι τον πιο καινοφυγό, θα σου πούνε όλοι το ίδιο πράγμα. Χρειάζεται να μην κοιτάς μόνο τα πράγματα όπως τα θέλεις εσύ, αλλά να ακούς τα μηνύματα που σου στέλνει ο κόσμος. Καλά κάνουμε και συμμετέχουμε στην πλατεία, στο δρόμο, που τρώμε τα χημικά, αλλά η μεγαλύτερη δύναμη για να νικήσουμε βρίσκεται μέσα στους χώρους εργασίας, στη δύναμη της εργατικής τάξης να παραλύσει την παραγωγή. Σε αυτό μεγάλη ευθύνη έχουν τα δυνατά συνδικάτα.

Για παράδειγμα, στην ΠΟΕ ΟΤΑ, – και μόνο το γεγονός, ότι έλκει σε η χωματερή δύο μέρες πριν τη 48ωρη – σήμανε ότι σταμάτησε και η αποκομδή σε όλη την Αθήνα. Ας φανταστούμε να κλείσει η ΠΟΕ ΟΤΑ δύο βδομάδες και ταυτόχρονα να κατεβάσουν τους διακόπτες στη ΔΕΗ, να μπουν στην απεργία και οι συγκοινωνίες, μπορούν να δημιουργήσουν τέτοια δυναμική, να συμπαράσουν και τα πιο αδύναμα κομμάτια – και τότε, σκόρπισε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Και κάτι άλλο. Βλέπεις στις ομοσπονδίες σκίζουν τις ταυτότητες για τις εργαζόμενες μάζες. Σήμερα είμαστε όλοι πιο ώριμοι και πιο δυνατοί. Χρειαζόμαστε και θα χτίσουμε μια ΑΝΤΑΡΣΥΑ ισχυρή, μαζική, πιο οργανωμένη και δημοκρατική, που να συσπειρώνει γύρω της τους εργαζόμενους που μέσα στον ξεσηκωμό αποδεσμεύονται από την αστική πολιτική και το ρεφορμισμό, ικανή να αλλάξει τα πράγματα μέσα στο κίνημα, στην Αριστερά, στην κοινωνία.

Μήτσος Καλιπίδης, εργαζόμενος Δήμου Κορυδαλλού

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΕΚ

Σε μια κρίσιμη καμπή

Τέλειωσε μια μεγάλη μάχη. Ποιος είναι ο απολογισμός; Η απέναντι πλευρά, είναι αποδεδειγμένη. Ό,τι κι αν έκανε, και ως ψήφισε το Μεσοπρόθεσμο και τον Εφαρμοστικό, και ως χρησιμοποίησε την πιο βάρβαρη καταστολή, και με τον ανασχηματισμό που έβαλε το “παλιό ΠΑΣΟΚ” στην κυβέρνηση, η απέναντι μεριά δεν έχει νικήσει. Αντίθετα, από αυτή τη μάχη η δικιά μας πλευρά βγήκε πιο δυνατή.

Για να το κατανοήσουμε αυτό, χρειάζεται να κάνουμε τη σύγκριση με τρεις ιστορικές στιγμές, τις σημαντικότερες στιγμές του εργατικού κινήματος τα πενήντα τελευταία χρόνια: τα Ιουλιανά του 1965, τη Μεταπολίτευση το '74-'76 και την περίοδο 1985-89 όταν το κίνημα συγκρούστηκε με το ΠΑΣΟΚ και το τελευταίο πέρασε τη μεγάλη πολιτική του κρίση.

Το 1965 μετά το βασιλικό πραξικόπημα, ο κόσμος ήταν στο δρόμο για δυόμισι μήνες. Οι εργάτες και η νεολαία έκαναν ηρωικές κινητοποιήσεις και έδωσαν σκληρές μάχες στους δρόμους της Αθήνας. Τα συνθήματα από τα κάτω άρχισαν να βάζουν γενικότερα ζητήματα, το πολιτειακό κλπ. Ήταν μια τεράστια πολιτική κρίση για την άρχουσα τάξη, επί δυόμισι σχεδόν μήνες το κίνημα ήταν τόσο δυνατό που δεν υπήρχε ουσιαστικά κυβέρνηση. Όμως, σ' όλο αυτό το διάστημα έγινε μόνο μια Γενική Απεργία, στις 27 Ιούλη, δώδεκα μέρες μετά το παλατιανό πραξικόπημα και σχεδόν μια βδομάδα από τη δολοφονία του Σωτήρη Πέτρουλα. Η ΓΣΕΕ με τη κάλυψη της Ενωσης Κέντρου και της ΕΔΑ εμπόδιζε να βγούνε απεργίες. Αυτό είχε επιπτώσεις. Δεν υπήρχε ένα οργανωτικό, πολιτικό κέντρο που θα πήγαινε πιο μπροστά τον αγώνα, θα έδινε στη τάξη τη δυνατότητα να συνδέσει τα οικονομικά και πολιτικά αιτήματα, να προχωρήσει σε μια κατεύθυνση ανατροπής. Η εργατική τάξη μίλησε μόνο σαν “πεζοδρόμιο”.

Η εργατική τάξη στο προσκήνιο

Το 1974 αντίθετα, η εργατική τάξη η ίδια μπαίνει στο προσκήνιο και ζητάει τον ουρανό. Έφτιαξε συνδικάτα, έκανε σκληρές απεργίες, απεργιακές επιτροπές και φρουρές, έβαλε προχωρήματα πολιτικά, η μάχη για το άσυλο, την αποχουνοποίηση.

Ετσι ο Καραμανλής από το 55% που πήρε στις πρώτες εκλογές το 1974, το 1976 με το ζόρι κρατιόταν. Όμως, αυτό που βάρυνε ήταν οι κοινοβουλευτικές αυταπάτες, οι ελπίδες ότι η κάλπες θα εκφράσουν τη θέληση του κινήματος και οι αυταπάτες φάνηκαν με την εμπιστοσύνη στο ΠΑΣΟΚ και στα κόμματα της ρεφορμιστικής αριστεράς που έλεγαν ότι “τώρα χτίζουμε δημοκρατία” -δεν

Το Σάββατο 9 Ιούλη έγινε το Πανελλαδικό Συμβούλιο του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος με τη συμμετοχή αντιπροσώπων και παρατηρητών από όλους τους τοπικούς πυρήνες του ΣΕΚ. Ακολουθούν τα βασικά σημεία των εισηγήσεων του Πάνου Γκαργκάνα για τις οικονομικές εξελίξεις (δεξιά) και της Μαρίας Στύλλου για τις πολιτικές.

μπορούμε να πάμε παρακάτω.

Το 1985 οι υποσχέσεις του ΠΑΣΟΚ μετατράπηκαν σε προγράμματα λιτότητας. Αυτή τη φορά, η πολιτική κρίση συνδυάζεται πολύ πιο έντονα με την οικονομική. Η έκρηξη ήταν τεράστια, με ολόκληρα κομμάτια να φεύγουν από το ΠΑΣΟΚ, να συγκροτούν παρατάξεις και κόμματα που συνεργάστηκαν με την Αριστερά. Όμως, η πολιτική της ρεφορμιστικής αριστεράς όχι μόνο δεν αξιοποίησε την πολιτική κρίση και την εργατική έκρηξη, αλλά στο τέλος κατέληξε να στείλει όλον αυτόν τον κόσμο πίσω στο ΠΑΣΟΚ.

Σήμερα η μάχη που ξεδιπλώνεται έχει και το πλήθος του “πεζοδρομίου”, και τις απεργίες, τη διακριτή συμμετοχή της εργατικής τάξης, και μια επαναστατική αριστερά δυνατότερη και με μεγαλύτερες ρίζες από κάθε φορά στο παρελθόν με τη δυνατότητα να καθορίσει που θα πάνε οι εξελίξεις. Αυτή είναι η δυναμική που οδήγησε από το Σύνταγμα στις 25 Μάη, στην απεργία των ΔΕΚΟ στις 9 Ιούνη, στη Γενική Απεργία της 15/6 με την εκρηκτικό μείγμα των απεργών και των “Αγανακτισμένων” στο Σύνταγμα, τις 48ωρες επαναλαμβανόμενες απεργίες της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ, την 48ωρη Γενική Απεργία.

Αντίθετα, η άλλη πλευρά μετράει ήττες, και όχι μόνο στο επίπεδο των οικονομικών εξελίξεων: δεν κατάφερε να διαφρέσει την εργατική τάξη σε “βολεμένους” και άλλους, ούτε να αξιοποιήσει το Σύνταγμα για να το βάλει σφήνα απέναντι στα συνδικάτα και την αριστερά παρόλο που προσπάθισαν. Δεν κατάφεραν καν να έχουν του χεριού τους την συνδικαλιστική γραφειοκρατία και το ΠΑΣΟΚ έλπιζε πολύ σ' αυτό. Τα όρια ελιγμών

τους είναι πολύ περιορισμένα.

Τι σημαίνουν όλα αυτά για την συνέχεια; Καταρχήν, άμεσα η κυβέρνηση πρέπει να προχωρήσει σε περικοπές 6,7 δις ευρώ, (που σημαίνει τσεκούρι στα επιδόματα, απολύσεις) επίθεση σε κάθε μέτωπο από τώρα, τον Ιούλη. Θέλουν για παράδειγμα να επιβάλλουν ατομικές συμβάσεις στις ΔΕΚΟ, πριν τις πουλήσουν.

Τέσσερα σημεία

Γι' αυτό χρειάζεται να επιμεινουμε σε τέσσερα σημεία. Πρώτον, καμιά αναμονή στους αγώνες, δεν υπάρχει «ραντεβού τον Σεπτέμβρη». Δεύτερον, ο συντονισμός των αγώνων είναι αναγκαίος και δίνει δύναμη. Για παράδειγμα απέναντι στο νόμο για τα ΑΕΙ που θέλει να περάσει η Διαμαντοπούλου χρειάζεται πανεκπαιδευτική απάντηση.

Τρίτον, συνέχεια του προηγούμενου, η οργάνωση της αλληλεγγύης, της συμπαράστασης ανάμεσα στους αγώνες. Οι “πλατείες” μπορούν να γίνουν κέντρο οργάνωσης της συμπαράστασης στους εργατικούς αγώνες που θα ξεσπάσουν σε πολλά σημεία. Τέταρτον, η τεράστια σημασία του δικτύου της βάσης στους χώρους δουλειάς και τα συνδικάτα.

Είναι η πίεση αυτής της βάσης που έχει αναγκάσει τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία να μην είναι στο βρακί του Γιωργάκη. Όταν αυτή η δύναμη οργανώνεται, και όσο περισσότερο βοηθάμε σ' αυτό, τόσο πιο εκρηκτικά θα είναι τα αποτελέσματα. Αυτό σημαίνει στην πράξη ότι έχουμε να δουλέψουμε με ένα μεγάλο κομμάτι του κόσμου του ΠΑΣΟΚ που σπάει αυτή τη στιγμή και αναζητάει τρόπους να οργανώσει την αντίσταση.

Οι πολιτικές μάχες που έχουμε να

δώσουμε είναι η καλύτερη γέφυρα για το αύριο. Το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα -η διαγραφή του χρέους, η κρατικοποίηση των τραπεζών, η απαγόρευση των απολύσεων, ο εργατικός έλεγχος- είναι κυριολεκτικά πρόγραμμα δράσης για το σήμερα και ταυτόχρονα δίνει στο κίνημα τη “γενίκευση” την “πρόταση” για το πώς θα οργανώσει την κοινωνία.

Σημαντικό μέτωπο αυτών των πολιτικών μαχών είναι η πάλη ενάντια στο ρατσισμό και τον φασισμό. Το “εργάτες ενωμένοι ποτέ νικημένοι” έχει και αυτή την σημασία. Θέλουμε να διώξουμε τους φασίστες από τους δρόμους, από κάθε γειτονιά, από κάθε εργατικό χώρο που προσπαθούν να βάλουν πόδι, όπως στην ΕΘΕΛ -να επιβάλλουμε τη διαγραφή τους από τα σωματεία.

Έχουμε παίζει ρόλο σ' όλες αυτές τις μάχες. Η αντικαπιταλιστική αριστερά, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και ο κόσμος που προσανατολίζεται σε αυτήν, έχουν βοηθήσει και κινηματικά και πολιτικά, βήμα-βήμα. Αυτό πρέπει να το ενισχύσουμε. Χρειαζόμαστε ένα πολύ δυνατότερο κόμμα για να μπορέσουμε να είμαστε παντού όπου παλεύει η εργατική τάξη και να επηρεάζουμε την κατεύθυνση που παίρνουν οι αγώνες.

Κεντρικό όπλο σ' αυτή την προσπάθεια είναι η Εργατική Αλληλεγγύη. Γύρω της σε κάθε χώρο, με κέντρο τους αναγνώστες της που την παίρνουν χέρι με χέρι, σχηματίζεται μια ομάδα που βοηθάει τον κόσμο να οργανώνεται. Οι πυρήνες του κόμματος χρειάζεται να είναι πολιτικά και οργανωτικά επιτελεία για την οργάνωση της παρέμβασης και της αντίστασης σε όλη την περιοχή που λειτουργούν.

Το Μνημόνιο 1 κατέρρευσε. Απέτυχε γιατί στηριζόταν στην υπόθεση ότι η παγκόσμια οικονομία θα ανέκαμπε από την βαθιά ύφεση του 2008-9. Η Ελλάδα θα έπαιρνε δάνειο, θα επέβαλε περικοπές και ιδιωτικοποιήσεις, και έτσι θα προλάβαινε το τρένο της ανάκαμψης που θα έκανε δυνατή τη διαχείριση του χρέους.

Όμως, αυτό το σενάριο δεν δούλεψε. Οι ρυθμοί ανάκαμψης αποδείχτηκαν πολύ αργοί. Το α' τρίμηνο του 2011 το ΑΕΠ των ΗΠΑ βρισκόταν μόλις στο 101% του 2008. Στη Γαλλία στο 99%, στην Ιαπωνία στο 94%. Και τώρα εκδηλώνεται κάμψη των ρυθμών ανάπτυξης και στην Ασία.

Η άλλη όψη αυτής της πραγματικότητας είναι ότι δεν μπορούν να πουν ας αφήσουμε τις υπερχρεωμένες χώρες να χρεοκοπούν. Ο καπιταλισμός ιστορικά έχει δοκιμάσει και τις δυο εκδοχές. Και της χρεοκοπίας και της διαχείρισης των ελλειμμάτων. Τώρα είναι διαφορετικά. Γιατί η χρεοκοπία οποιασδήποτε χώρας θα οδηγήσει σε μια νέα παγκόσμια ύφεση, ανάλογη με τη χρεοκοπία της Λήμαν Μπράδερς το 2008.

Οι άρχουσες τάξεις και οι κυβερνήσεις προσπαθούν να βρουν τρόπο να διαχειριστούν το γεγονός ότι η ελληνική οικονομία είναι στον τρίτο χρόνο βαθιάς ύφεσης και εκεί που το Μνημόνιο 1 περίμενε ότι το 2012 το δημόσιο θα μπορεί να βγει στις αγορές έχει διαψευστεί. Η βασική ιδέα που συζητάνε είναι ότι το νέο μνημόνιο δεν θα είναι μόνο ένα δάνειο αλλά θα έχει τρία συστατικά: ένα τμήμα του θα είναι δάνειο, ένα μέρος των κονδυλίων θα έρθει από τις αποκρατικοποιήσεις, και ένα τρίτο από τη λεγόμενη «συμμετοχή των ιδιωτών», δηλαδή οι τράπεζες να ανανεώσουν τα παλιά δάνεια.

Σκάνδαλα

Το πρόβλημα είναι και στις αποκρατικοποιήσεις και στη συμμετοχή των ιδιωτών. Οι ιδιωτικοποιήσεις είναι σκάνδαλο έτσι κι αλλιώς, αλλά στις σημερινές συνθήκες της παγκόσμιας ύφεσης μιλάμε για ξεπούλημα για πενταροδεκάρες. Ελπίζουν να πάρουν 30-50 δις, όταν μόνο πέρσι για τοκοχρεολύσια το δημόσιο έδωσε 51 δις. Σε ένα χρόνο τι θα έχει μείνει να πουλήσουν;

Το ίδιο και η συμμετοχή των τραπεζών. Σε ποιον να πουλήσουν ελληνικά ομόλογα; Να τα απορροφήσει η ΕΚΤ; Το κάνει, όμως υπάρχει όριο στο πόσο μπορεί να φορτωθεί με τέτοια χαρτιά. Όλα τα πλακάματα και τα παζάρια μέχρι στιγμής ανάμεσα στις τράπεζες, έχουν καταλήξει σε αδιέξοδο.

Υπάρχουν τρία σενάρια για τη συνέχεια. Πρώτον και πολύ σημαντικό: Δεν αποκλείεται η ανοιχτή χρεοκοπία. Μπορεί όλοι τους να φοβούνται για το τι θα σημαίνει κάτι τέτοιο, όμως καμιά άρχουσα τάξη, όσο ισχυρή και αν είναι, δεν έχει τον έλεγχο του συστήματος και της κρίσης. Το τι σημαίνει αυτό το σενάριο μας το έδειξε η Αργεντινή δέκα χρόνια πριν.

Το δεύτερο σενάριο είναι μετά από παζάρια και συγκρούσεις να επιστρέψουν στη λύση του Μνημονίου 1, να δώσουν ακόμα ένα δάνειο, ελπίζοντας ότι αυτή τη φορά θα λειτουργήσει η συνταγή για κάποιο διάστημα. Το πρόβλημα είναι ότι αυτό μπορεί να χρειαστεί να το κάνουν όχι μόνο για την Ιρλανδία και τη Πορτογαλία, αλλά πχ και για την Ιταλία. Και αν το δημόσιο χρέος της Ελλάδας είναι 350 δις, της Ιταλίας είναι 2.000.

Υπάρχει και ένα τρίτο ενδεχόμενο, ένα σενάριο παράλυσης και κρίσης, που από μήνα σε μήνα θα γίνεται το παζάρι. Σύντομα όμως η πλάστιγγα θα γύρει είτε προς το πρώτο είτε προς το δεύτερο σενάριο και πρέπει να προλάβουμε να προετοιμαστούμε και για τα δυο.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΑΚΤΙΒΙΣΤΕΣ ΣΤΟ ΓΚΑΖΙ

Τραγουδάμε και πολεμάμε το ρατσισμό

Καλλιτέχνες μουσικοί και ακτιβιστές ένωσαν τη φωνή τους στη μεγάλη γιορτή αντίστασης στο ρατσισμό και το φασισμό που για πρώτη φορά οργάνωσαν στο Γκάζι η Κίνηση Ενωμένοι Ενάντια στο Ρατσισμό και τη Φασιστική Απειλή και η Ένωση Μεταναστών Εργατών, την περασμένη Κυριακή 10 Ιουλίου.

Παρά τις υψηλές θερμοκρασίες το αντιρατσιστικό φεστιβάλ ξεκίνησε από τις 4 το μεσημέρι με έκθεση αντιρατσιστικής φωτογραφίας και καλλιτεχνικά δρώμενα. Την αρχή έκαναν οι Crescendo Ensemble που έπαιξαν δικές τους διασκευές σε μουσικά κομμάτια από γνωστές ταινίες και στη συνέχεια η Νατάσα Νταϊλιάνη και ο Ονίκ Κετσογιάν έπαιξαν το θεατρικό έργο ο «Παρδαλός Παπαγάλος» σε κείμενα και σκηνοθεσία του Χρήστου Στρέπκου.

«Έχω εμπνευστεί το έργο από την πόλη της Πάτρας από όπου και κατάγομαι», μας είπε ο σκηνοθέτης. «Το έργο αυτό προσπαθεί να πει μια πιο ψυχραιμη κουβέντα για τους πρόσφυγες, προσπαθεί να δώσει μία εικόνα για την περιπέτεια που τραβάει κάποιος για να έρθει εδώ. Αυτοί που καταφέρνουν να φτάσουν εδώ είναι ήρωες. Δεν λέω ότι όλοι οι πρόσφυγες είναι καλοί όμως ας είμαστε θετικοί απέναντι στους πρόσφυγες οι οποίοι καταφεύγουν εδώ πέρα και ας τους δώσουμε μια ευκαιρία. Χρειάζεται να δούμε κάποια στιγμή το θέμα του πολιτικού ασύλου. Από τη μία δεν υπάρχει πολιτικό άσυλο και από την άλλη έχουμε όλο αυτό το κύμα των προσφύγων τους οποίους εκμεταλλεύονται οι δουλέμποροι και η ΕΕ. Η Ευρώπη χρειάζεται να έχει μία ξεκάθαρη νομοθεσία υπέρ των προσφύγων».

Αμέσως μετά την παράσταση έγινε προβολή του ντοκιμαντέρ «Κόκκινη Ζώνη» του Ζαφείρη Χαϊτίδη, που περιελάμβανε προσωπικές μαρτυρίες Αφγανών προσφύγων που ζουν στο κέντρο της Αθήνας.

Γύρω στις 6μμ ξεκίνησε η προγραμματισμένη Συνέλευση της ΚΕΕΡΦΑ. Εκεί δόθηκε η ευκαιρία σε πολλούς ακτιβιστές του αντιρατσιστικού κινήματος και μετανάστες να πάρουν το λόγο και να μιλήσουν για τις εμπειρίες τους από την αντιρατσιστική δράση και να κάνουν προτάσεις για τη συνέχεια. Τη συζήτηση άνοιξαν με τις ομιλίες τους ο Θανάσης Διαβολάκης Δημοτικός Σύμβουλος Πειραιά, ο Ρεζά Γκολαμί από τη Επιτροπή Αφγανών Πολιτικών Προσφύγων, ο Τζαβέντ Ασλάμ πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας και της ΕΜΕ και ο Πέτρος Κωνσταντίνου Δημοτικός Σύμβουλος Αθήνας, ενώ συντονιστές της συνέλευσης ήταν ο Σπύρος Κότσιας, πρώην πρόεδρος της ΠΟΣ και η Ευγενία Κουνιάκη δικηγόρος.

«Σε μία εποχή που ο καπιταλισμός έχει ξεδιπλώσει το πιο σκληρό του πρόσωπο, την ίδια στιγμή που βλέπουμε ανθρώπους αγανακτισμένους ενάντια σε κάθε μορφή εξουσίας βλέπουμε επίσης να δυναμώνει η ακροδεξιά» και αυτό είναι πολύ ανησυχητικό» είπε η **Αιμιλία Τζίβα**, μέ-

Πάνω: Η συνέλευση της ΚΕΕΡΦΑ την Κυριακή το μεσημέρι στο Γκάζι. Κάτω: Η Big Band του Δήμου της Αθήνας άνοιξε τη συναυλία

λος διοίκησης ΟΤΟΕ. «Βρίσκομαι μαζί σας γιατί θεωρώ ότι οι μέρες που ζούμε είναι ιστορικές και θα πρέπει να δείξουμε όλοι μαζί ότι το πρόβλημα της κρίσης δεν έχει γλώσσα, δεν έχει σύνορα».

Νοσοκομειακοί γιατροί

«Εκ μέρους του Γενικού Συμβουλίου της ΟΕΝΓΕ θέλω να χαιρετήσω τη σημερινή συνέλευση. Πήραμε απόφαση όπως έχουμε πάρει πάρα πολλές φορές ότι στηρίζουμε την ΚΕΕΡΦΑ και τις πρωτοβουλίες που παίρνει. Από τις 15 Γενάρη που άνοιξε τη μάχη ενάντια στους φασίστες, το αντιφασιστικό συλλαλητήριο του Μαΐου μπροστά στο Δημαρχείο της Αθήνας μέχρι και τη σημερινή συνέλευση», είπε ο **Κώστας Καταραχιάς** μέλος του Γενικού Συμβουλίου της ΟΕΝΓΕ, που θυμίσε τις μάχες που έχουν δώσει οι νοσοκομειακοί γιατροί για να αποक्रούν τις ρατσιστικές εγκυκλίους των κυβερνήσεων της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ που είχαν στόχο να επιβάλουν τους διαχωρισμούς των ασθενών σε «νόμιμους» και «παράνομους». «Οι γιατροί λένε καθαρά ότι οι πόρτες των νοσοκομείων θα είναι ανοιχτές για όλους τους ανασφάλιστους για όλους τους μετανάστες», τόνισε.

«Πάρα πολλοί καθηγητές δίνουν τη δική τους μάχη για να είναι ανοιχτά τα σχολεία σε όλους τους μετανάστες και τις μετανάστριες που ζουν σε αυτή τη χώρα» είπε ο **Φώτης Ανδρεόπουλος** από το Ανοιχτό Σχολείο Μεταναστών Πειραιά. «Το σχολείο μας ιδρύθηκε πριν από 6 χρόνια από μια πολύ μικρή ομάδα εκπαιδευτικών με σκοπό να στηρίξουν τους μετανάστες και τους πρόσφυγες στον Πειραιά. Στην αρχή νιώθαμε μοναξιά, χωρίς να σημαίνει ότι δεν υπήρχαν δυνάμεις που στηρίζαν το σχολείο. Δεν είχαμε όμως μια συλλογικότητα που να βρίσκεται δίπλα μας σταθερά και να στηρίζει το Σχολείο. Τον τελευταίο ενάμιση χρόνο βρεθήκαμε με τους συντρόφους της ΚΕΕΡΦΑ. Είμαστε πια περισσότερο δυνατοί και δηλώνουμε ότι στις γειτονίες του Πειραιά δεν θα επιτρέψουμε με τίποτα να υπερισχύσουν οι ρατσιστικές και

φασιστικές ομάδες».

«Στη σχολή μου ζήσαμε την απεργία πείνας των 300 μεταναστών», είπε η **Ελλη Πανταζοπούλου**, φοιτήτρια στη Νομική Αθήνας. «Σαν ΚΕΕΡΦΑ υπερασπιστήκαμε τους μετανάστες λέγοντας ότι είμαστε ξεκάθαρα υπέρ της νομιμοποίησης των μεταναστών γιατί είναι κομμάτι της εργατικής τάξης και όλοι μαζί χρειάζεται να παλέψουμε ενωμένοι ενάντια στα Μνημόνια. Η κυβέρνηση χρησιμοποίησε τον αγώνα των μεταναστών για να κάνει επίθεση στο άσυλο. Αυτό που θέλει η κυβέρνηση είναι να μην μπορούν οποιαδήποτε στιγμή φοιτητές και μετανάστες να είναι ελεύθεροι να μπαίνουν στα πανεπιστήμια και να οργανώνουν τους αγώνες τους αλλά να μπορεί να το κάνει η αστυνομία όποια στιγμή θέλει. Τώρα η Διαμαντοπούλου με τον καινούργιο νόμο πλαίσιο κάνει νέα επίθεση στο άσυλο. Χρειάζεται να συνεχίσουμε και να φτιάξουμε αντιρατσιστικές επιτροπές στα πανεπιστήμια».

«Οι φασίστες κατάφεραν να αποκτήσουν δύναμη στον Αγ. Παντελεήμονα λόγω του ότι η αριστερά τα τελευταία χρόνια δεν έκανε τίποτα. Δημιούργησαν τα επεισόδια απέναντι στους μετανάστες, έκλεισαν την παιδική χαρά που παίζανε τα παιδιά κάθε καταγωγής και χρώματος. Εμείς ξαναβγήκαμε στο δρόμο με θέμα τη διάσωση του Πάρκου Κύπρου

και Πατησίων, το κερδίσαμε και πιστεύω ότι θα κερδίσουμε και άλλους αγώνες. Είναι πολύ δύσκολο να ζεις στην περιοχή. Το βράδυ ακούς 10 φασίστες να σπάνε μαγαζιά πακιστανών και Αφγανών, μας σπρώχνουν και μας βρίζουν για να μας φοβίσουν. Χρειάζονται οι κινήσεις που θα γίνουν να είναι οργανωμένες με τη συνδρομή όλων των αριστερών ανθρώπων της περιοχής», είπε ο **Τάσος Καπελέντζος** κάτοικος του δου Διαμερίσματος Αθήνας.

Όχι στρατόπεδα συγκέντρωσης

Στη συνέχεια ο **Φώτης** από το Ηράκλειο Κρήτης μίλησε για την **καμπάνια που οργάνωσε η ΚΕΕΡΦΑ για να κλείσουν τα γραφεία της Χρυσής Αυγής με συγκέντρωση υπογραφών, σε συνεργασία με μετανάστες που κατέληξε σε μία μεγάλη αντιφασιστική πορεία. Το αποτέλεσμα ήταν ότι στη συγκέντρωση των αγανακτισμένων στην πλατεία Ηρακλείου, ο ίδιος ο κόσμος έδωσε τους φασίστες. «Έχουμε μπροστά μας τη μάχη ενάντια στην απόφαση του Περιφερειακού Συμβουλίου για δημιουργία στρατοπέδων συγκέντρωσης», τόνισε στο κλείσμό του.**

«Είμαι οδηγός της ΕΘΕΛ και θέλω να δηλώσω ότι δεν θα αφήσουμε τους φασίστες να μας κάνουν να ντρεπόμαστε γι' αυτό που είμαστε» είπε ο **Τέλης Αν-**

δριανόπουλος. «Ο ίδιος ο κλάδος θα τους βάλει στο περιθώριο. Κανείς συνάδελφος όταν ανοίγει τις πόρτες του λεωφορείου κάθε πρωί δεν κοιτάει αν το κάθε παιδάκι είναι παιδί μετανάστη ή Έλληνα. Πιστεύω ότι θα κινητοποιήσουμε τους συναδέλφους και θα βάλουμε τους φασίστες στο περιθώριο».

«Ο λόγος για τον οποίο σήμερα η προπαγάνδα κατά των μεταναστών εντείνεται είναι γιατί η άρχουσα τάξη έχει ανάγκη να χρησιμοποιήσει το ζήτημα ως πολιορκητικό κριό ενάντια στα δικαιώματα όλων», είπε στη συνέλευση ο **Κώστας Σκοινιώτης** από την Εταιρεία Ελλήνων Λογοτεχνών. «Ο στόχος τους είναι οι μη μετανάστες να δουλεύουν ανασφάλιστοι και χωρίς κανένα κοινωνικό δικαίωμα. Το μεταναστευτικό είναι ένα από τα ζητήματα που πρέπει να παλέψει σήμερα η εργατική τάξη και το εργατικό κίνημα, μαζί με τα εργασιακά και να το συνδέσει με τη συνολική ανατροπή της κοινωνίας» τόνισε.

Η συνέλευση κατέληξε σε ένα κείμενο απόφασης για τους στόχους και τις πρωτοβουλίες που θα πάρει το επόμενο διάστημα η ΚΕΕΡΦΑ και προτάθηκε το νέο Συντονιστικό. «Το επόμενο διάστημα θα πάρουμε πρωτοβουλίες: Για να απαιτήσουμε νομιμοποίηση των μεταναστών και άδειες εργασίας, ενάντια στη σύνδεση άδειας με αριθμό ενσήμων. Νέα διαδικασία μαζικής νομιμοποίησης τώρα! Για άσυλο στους πρόσφυγες, ανθρώπινη υποδοχή και όχι στρατόπεδα συγκέντρωσης. Για ανοιχτά σύνορα ενάντια στη ρατσιστική Ευρώπη-φρούριο. Ενάντια στη FRONTEX, τη συνθήκη Δουβλίνου 2, τους ρατσιστικούς νόμους που περιορίζουν το άσυλο, τις επιτροπές-κοροϊδία που χορηγούν με το σταγονόμετρο άσυλο. Για να βγουν εκτός νόμου οι συμμορίες των νεοναζι της Χρυσής Αυγής. Να διαγραφούν οι φασίστες τραμπούκοι από τα συνδικάτα. Να κλείσουν τα Γραφεία-ορμητήρια τρόμου. Θα προχωρήσουμε στην οργάνωση μαζικής αντιφασιστικής διαδήλωσης στην Αθήνα το αμέσως επόμενο διάστημα σε συνεργασία με συνδικάτα, φοιτητικούς συλλόγους, τοπικές κινήσεις. Καλούμε σε αγώνα για να διώξουμε τους φασίστες από τους δρόμους, για να σταματήσει η κάλυψη των ρατσιστικών και φασιστικών πογκρόμ από την Αστυνομία» καταλήγει η απόφαση της Συνέλευσης.

Αμέσως μετά η γιορτή συνεχίστηκε στην αυλή της Τεχνόπολης όπου η ηθοποιός Κάτια Γέρου ανέβηκε στην κεντρική σκηνή και διάβασε την απόφαση της συνέλευσης. Ακολούθησε συναυλία από την Big Band του Δήμου Αθήνας, τον Κυριάκο Παπαεμμανουήλ και τη Βίκυ Ψαράκη, τον Κώστα Γανωτή και την Λυδία Στεφάνου, τους Soul System, τους Motivo 4 και το Λάκη Χαλκιά που έκλεισε τη βραδιά. Όταν η δυνατή φωνή του Λάκη αντήχησε με το γνωστό στίχο «Είμαι το νούμερο 8», ξεσήκωσε ρίγη συγκίνησης και ενθουσιασμού σε ντόπιους και μετανάστες.

Κατερίνα Θωίδου

ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΑ ΦΟΡΟΥΜ

ΧΑΝΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 13/7 Γωνία των Αγγέλων 7.30μμ Η εργατική τάξη σήμερα Ομιλητής: Γιάννης Θάνος	ΚΥΨΕΛΗ - ΑΤΤΙΚΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 13/7 Goody's (Φωκίωνος Νέγρη) 7.30μμ Συνεχίζουμε και σήμερα και αύριο και όσο χρειαστεί Ομιλήτρια: Άννα Καρλαύτη	ΙΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΗ 13/7 καφέ της Μηλίας το Λάζο 7.30μμ Οι εξελίξεις στην οικονομία και τα καθήκοντα των επαναστατών Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης	ΒΥΡΩΝΑΣ ΠΕΜΠΤΗ 14/7 καφέ Σουζάνα 7.30μμ Πώς προετοιμάζουμε και προετοιμαζόμαστε Ομιλητής: Γιώργος Παπαγγελής	ΠΕΙΡΑΙΑΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 20/7 καφέ Στάνη 7.30μμ Πόσο κοντά στη χρεωκοπία; Ομιλητής: Κώστας Σαρρής
ΧΑΡΙΛΑΟΥ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 13/7 καφέ Καντάθ 9μμ Πώς προετοιμάζουμε και προετοιμαζόμαστε Ομιλητής: Γιάννης Κερατίδης	ΠΑΓΚΡΑΤΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 13/7 καφέ Άνω Πουρνα- ρούσα (Ευφράνωνος 10) 7μμ Πώς προετοιμάζουμε και προετοιμαζόμαστε Ομιλήτρια: Σοφία Κορίλη	ΧΑΛΑΝΔΡΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 13/7 Στέκι 8μμ Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη	ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΠΕΜΠΤΗ 14/7 καφέ Λουξίν 7μμ Διαρκής Επανάσταση & Τρίτος Κόσμος Ομιλητής: Μάνος Νικολάου	ΧΑΛΑΝΔΡΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 20/7 Στέκι 8μμ Η εμπειρία της Αργεντινής Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη
ΚΟΥΚΑΚΙ - ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 13/7 καφέ Στα Καλά Κα- θούμενα 8μμ Συνεχίζουμε και σήμερα και αύριο και όσο χρειαστεί Ομιλητής: Νεκτάριος Δαργάκης	ΤΟΥΜΠΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 13/7 καφέ Άνεμος 6μμ Πώς προετοιμάζουμε και προετοιμαζόμαστε Ομιλητής: Μπάμπης Κουρουνδής	ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ - ΠΕΡΑΜΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 13/7 καφέ Teens (πλ. Λαού) 7.30μμ Πώς προετοιμάζουμε και προετοιμαζόμαστε Ομιλήτρια: Ελίνα Γρύλλη	ΜΑΡΟΥΣΙ ΠΕΜΠΤΗ 14/7 Γαρδενία 8μμ Το πανελλαδικό συμβούλιο του ΣΕΚ Ομιλήτρια: Αναστασία Μουστάκα	ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ - ΠΕΡΑΜΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 20/7 καφέ Teens 8.30μμ Τα Ιουλιανά του '65 Ομιλητής: Ανδρέας Καπνίστης
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 13/7 πλατεία Μερκούρη 7μμ Συνεχίζουμε και σήμερα και αύριο και όσο χρειαστεί Ομιλήτρια: Σταυρούλα Ψυχογιπούλου	ΛΑΜΠΡΑΚΗ - ΚΑΜΑΡΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 13/7 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ Πώς προετοιμάζουμε και προετοιμαζόμαστε Ομιλητής: Φύλια Πολίτη	ΖΩΓΡΑΦΟΥ ΤΕΤΑΡΤΗ 13/7 καφέ Αδράχτι 7.30μμ Πώς προετοιμάζουμε και προετοιμαζόμαστε Ομιλητής: Γιώργος Τσαμούρης	ΙΛΙΣΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 14/7 καφέ Munches 7.30μμ Πώς προετοιμάζουμε και προετοιμαζόμαστε Ομιλήτρια: Πωλίνα Γρυσμπολάκη	ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ - ΝΙΚΑΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 21/7 κυλικείο Κρατικού Νοσοκομείου Νι- καιας 8μμ Η εργατική τάξη σήμερα Ομιλητής: Δημήτρης Καλιπίδης
ΓΚΥΖΗ - ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 13/7 καφέ Κιβωτός 7.30μμ Συνεχίζουμε και σήμερα και αύριο και όσο χρειαστεί Ομιλητής: Χρήστος Μάραντος	ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 13/7 καφέ Όασis 7.30μμ Πώς προετοιμάζουμε και προετοιμαζόμαστε Ομιλητής: Νίκος Τournάς	ΑΙΓΑΛΕΩ ΠΕΜΠΤΗ 14/7 καφέ Μίχας 6μμ Οι εξελίξεις στην οικονομία και τα καθήκοντα των επαναστατών Ομιλητής: Μιχάλης Θεοδωράκης	ΡΕΘΥΜΝΟ ΠΕΜΠΤΗ 14/7 Στέκι Πολιτιστικών Συλλογων Παν/μίου Κρητης 7.30μμ Η εργατική τάξη σήμερα Ομιλητρια: Βάλια Απαναμεριτάκη	ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΕΜΠΤΗ 21/7 Goody's 5μμ Τα ΜΜΕ και ο ρόλος της επαναστατικής εφημερίδας Ομιλητής: Νίκος Σάββας
ΓΑΛΑΤΣΙ - ΠΑΤΗΣΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 13/7 καφενείο (Ιπποκράτους) 7.30μμ Συνεχίζουμε και σήμερα και αύριο και όσο χρειαστεί Ομιλητής: Γιώργος Πίττας	ΠΕΙΡΑΙΑΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 13/7 καφέ Στάνη 7.30μμ Πώς προετοιμάζουμε και προετοιμαζόμαστε Ομιλήτρια: Τιάννα Ανδρέου	ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΕΜΠΤΗ 14/7 Goody's 5μμ Η μάχη ενάντια στο νομοσχέδιο της Διαμαντοπούλου Ομιλήτρια: Εμμανουέλα Γεωργακοπούλου	ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗ 14/7 πάρκο Γεωργιάδη 6μμ Λένιν: Τι να κάνουμε Ομιλητής: Βασίλης Μυρσινιάς	ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗ 21/7 πάρκο Γεωργιάδη 6μμ Η κρίση του ιμπεριαλισμού Ομιλητής: Θράσος Τζιάρας
ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 13/7 Στέκι Γέφυρα 7.30μμ Συνεχίζουμε και σήμερα και αύριο και όσο χρειαστεί Ομιλήτρια: Κατερίνα Κανελλοπούλου	ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ - ΛΟΦΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 13/7 καφέ Κέικ 7μμ Οι τυφλοί «νόμοι της αγοράς» Ομιλητής: Παναγιώτης Πολύδωρος	ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ ΠΕΜΠΤΗ 14/7 ταβέρνα Αυλή του Πέτρου 7.30μμ Συνεχίζουμε και σήμερα και αύριο και όσο χρειαστεί Ομιλήτρια: Αργυρή Ερωτοκρίτου	ΝΙΚΑΙΑ - ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ ΠΕΜΠΤΗ 14/7 κυλικείο Κρατικού Νοσοκομείου Νίκαιας 8μμ Πώς προετοιμάζουμε και προετοιμαζόμαστε Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου	ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΠΕΜΠΤΗ 21/7 καφέ Τσέλο 5μμ Άμεση δημοκρατία και εργατική δημοκρατία Ομιλήτρια: Δήμητρα Λιναρδάκη
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΕΤΑΡΤΗ 13/7 καφέ Quiz 7.30μμ Πώς προετοιμάζουμε και προετοιμαζόμαστε Ομιλήτρια: Έλλη Πανταζοπούλου	ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 13/7 καφέ Παπιαμώνης 7.30μμ Οι εξελίξεις στην οικονομία και τα καθήκοντα των επαναστατών Ομιλήτρια: Χαρίκλεια Πετράκη		ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗ 28/7 πάρκο Γεωργιάδη 6μμ Καπιταλισμός Ζόμπι Ομιλητές: Δημήτρης Τσώλης, Κασσάνδρα Κουμάκη	

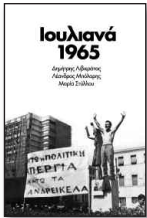
Εκδήλωση - συζήτηση
**Να σαρώσουμε
τα μνημόνια της χρεοκοπίας**
ΖΑΚΥΝΘΟΣ
ΣΑΒΒΑΤΟ 16/7 Ξενοδοχείο Διάνα 8μμ
Ομιλήτρια: Διονυσία Πυλαρινού

Μαρξιστικό
Βιβλιοπωλείο

Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο σας καλεί στην παρουσίαση του βιβλίου μας «Ιουλιανά 1965» την Τρίτη 19 Ιούλη, στις 7μμ, στο χώρο του βιβλιοπωλείου. Θα έχετε την ευκαιρία να δείτε πολλές νέες εκδόσεις και προσφορές για το καλοκαιρινό διάβασμα.
Ιουλιανά 1965, Συγγραφείς: Δημήτρης Λιβιεράτος, Λέανδρος Μπόλαρης, Μαρία Στύλλου Σελίδες: 64, Τιμή: 7 ευρώ

Ζούμε τα νέα «Ιουλιανά»;
Πως μπορούμε να αξιοποιήσουμε τις εμπειρίες
της εξέγερσης του 1965 για τους αγώνες του σήμερα;

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ
μέσα από την ανεξάρτητη
δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλού-
το μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοι-
νωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλ-
λευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημι-
ουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν
συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο
όλου του κοινωνικού πλούτου και προ-
γραμματίσουν την παραγωγή και τη δια-
νομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανά-
γκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
και όχι ρεφορμισμός

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώ-
σεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργα-
τική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτι-
κός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το
κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η
δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λει-
τουργεί για να προστατεύει τα συμφέ-
ροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική

τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος,
στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία,
στα συμβούλια αντιπροσώπων απ' τους
χώρους δουλειάς και στην εργατική πο-
λιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ
όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σο-
σιαλισμό με εθνικά χρώματα"
Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι
ακόμα και μια νικηφόρα εργατική
σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο
Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επι-
βιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα
της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του στα-
λινισμού, της Κίνας και των άλλων ανα-
τολικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλι-
σμοί.

Γι' αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική
ενότητα των εργατών σε όλον τον κό-
σμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας
γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή
σεξουαλικής προτίμησης.
Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθε-
ρωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην
ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που
θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό

είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε
διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη
Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πά-
ολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού,
ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων
που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.
Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκα-
πηλεία της "δικής μας" άρχουσας τάξης
υποστηρίζουμε το σύνθημα Έλληνες και
Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των
μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδο-
νία και στα μέτρα αστυνόμευσης των
μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθε-
ρώσει τον εαυτό της και όλους τους κα-
ταπιεσμένους μέσα από τη δική της
δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομ-
μάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι
απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο
εξκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα
επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό
κόμμα. Ένα τέτοιο κόμμα μπορεί να πεί-

θει τους εργάτες για την επαναστατική
προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζι-
κούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κά-
θε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης,
απ' όπου και αν προέρχεται.

Θέλω να γίνω
μέλος του ΣΕΚ

Όνομα .....
Διεύθυνση .....
Πόλη .....
Τηλέφωνο .....
Σωματείο - Σύλλογος .....
Γράψτε μας στη διεύθυνση:
Τ.Θ.8161, Ομόνοια, 100 10 Αθήνα

εργατική αλληλεγγυη

Βδομαδιατική Εφημερίδα
του **Σοσιαλιστικού**
Εργατικού Κόμματος

Εκδότης: *Τάσος Αναστασιάδης*
Διευθυντής: *Πάνος Γκαργκάνας*
Σύνταξη: Σωτήρης Κοντογιάννης,
Κατερίνα Θωίδου, Λέανδρος Μπόλαρης,
Λένα Βερδέ, Γιώργος Πίττας,
Κυριάκος Μπάνος, Νεκτάριος Δαργάκης,
Νίκος Λούντος
Εκτύπωση: *News Press Hold, Κορωπί*
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: *Πάνος Γαραντζιώτης*
Παντελής Γαβριηλίδης
e-mail: *ergatikiki@otenet.gr*
Γραφεία: *Αναγεία 14Α, Ομόνοια*
τηλ. *210 52 41001, fax 210 52 27177*
Διεύθυνση Αλληλεγγύης:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Τα Ιουλιανά του '65

Η άρχουσα τάξη στην Ελλάδα φοβάται τη μνήμη των Ιουλιανών, όπως φοβάται και τη Μεταπολίτευση. Ο λόγος είναι ότι στις δυο αυτές περιόδους ήταν το “πεζοδρόμιο” που καθόρισε τις εξελίξεις.

Γι' αυτό συνήθως παρουσιάζουν τα γεγονότα εκείνων των 75 ημερών σαν μια ανωμαλία με απολύτως ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, παρασκήνια, παζάρια, εκβιασμούς και εξαγορές που οργανώνονταν στο Παλάτι, στο Κοινοβούλιο και στα γραφεία των μεγαλοεκδοτών, σαν ένα μείγμα περιστατικών που

δεν πρόκειται να επαναληφθεί. Η ιστορία τους έχει ήδη διαψεύσει. Ο φετινός Ιούνης κουβαλούσε έντονα την κληρονομιά των Ιουλιανών. Όχι γιατί ο Μητσοτάκης, σκοτεινός πρωταγωνιστής το '65, έκανε 46 χρόνια αργότερα έκκληση να υπάρξουν νεκροί στο Σύνταγμα για να σωθεί η “Δημοκρατία”. Αλλά γιατί οι πλατείες, με πρώτο το Σύνταγμα, ήταν η αποκρυστάλλωση της τεράστιας απόστασης που χωρίζει καθετί που αποφασίζεται μέσα στο Κοινοβούλιο με τη θέληση της πλειοψηφίας απ' έξω. Τα Ιουλιανά του '65 και ο Ιούνης του 2011 είναι στιγμές

που ο κόσμος όχι απλά συνειδητοποιεί αυτό το χάσμα, αλλά κάνει το βήμα να μπει στο προσκήνιο και να καθορίσει άμεσα τις εξελίξεις.

Η συνηθισμένη ροή των πραγμάτων θέλει τον απλό κόσμο να κινείται με βάση τις πρωτοβουλίες των ισχυρών. Στα Ιουλιανά του '65, αντίθετα με τις ιντριγκαδόρικες περιγραφές, ήταν όλοι οι μεγαλόσχημοι αυτού του τόπου, βιομήχανοι, πολιτικοί και αξιωματούχοι που σέρνονταν μέρα με τη μέρα με βάση το τι συνέβαινε στο πεζοδρόμιο.

Η έκρηξη ξεκίνησε στις 15 του Ιούλη πάνω σε ένα ζήτημα που φαινομενικά δεν άγγιζε άμεσα στον κόσμο. Ο φρέσκος στο θρόνο, 25χρονος Κωνσταντίνος Γλύξμπουργκ απέπεμψε από τη θέση του πρωθυπουργού τον Γεώργιο Παπανδρέου. Είχε προηγηθεί μεγάλη περίοδος έντασης ανάμεσά τους που κορυφώθηκε με τον Γλύξμπουργκ να θέλει να βάλει με το ζόρι έναν δικό του, τον Γαρουφαλιά, στη θέση του Υπουργού Άμυνας. Η κόντρα δεν ήταν ασήμαντη. Στο εσωτερικό της άρχουσας τάξης άνοιγαν διαφορετικοί σχεδιασμοί μέσα σε μια διεθνή κατάσταση που προμήνυε ευκαιρίες. Η Μέση Ανατολή γινόταν το κέντρο του ενδιαφέροντος και ο έλεγχος της Κύπρου μετατρεπόταν σε τεράστιο πλεονέκτημα. Από το '62 η Ελλάδα είχε συνδεθεί με την Ευρωπαϊκή Κοινότητα (την μετέπειτα ΕΕ) και οι αλλαγές αυτές είχαν αντανάκλαση και στο εσωτερικό. Το ποιος ελέγχει τον Υπουργό Άμυνας, δηλαδή τον στρατό, ήταν κομβικό ζήτημα για τους εσωτερικούς συσχετισμούς των από πάνω.

Η διαμάχη Παπανδρέου-Γλύξμπουργκ δεν ήταν διαμάχη Αριστεράς-Δεξιάς. Ο Παπανδρέου και η Ένωση Κέντρου ήταν καθαρό κόμμα της άρχουσας τάξης. Ο παππούς του ΓΑΠ ήταν ο πρωθυπουργός του Δεκέμβρη του '44, στην κυβέρνηση που υποδέχτηκε τους Άγγλους και κατέσφαξε το κίνημα της Αθήνας. Σε προεκλογική του ομιλία το '61 περηφανευόταν πως: “Ενίκησα τον κομμουνισμόν εις μίαν ώραν ολικής παντοδυναμίας του. Εν ονόματι της Ελλάδος και εν ονόματι της Δημοκρατίας τον συνέτριψα”. Όμως τον Ιούλη του '65 ήταν εκλεγμένος πρωθυπουργός με 53% και η αποπομπή του από το Παλάτι σήμανε για την πλειοψηφία του κόσμου απειλή για όλα τα δημοκρατικά δικαιώματα. Διαδηλωτές άρχισαν να ξεχύνονται στους δρόμους της Αθήνας το ίδιο βράδυ της αποπομπής. Η αστυνομία βγήκε με τον συνηθισμένο τρόπο, χτύπησε τον κόσμο και το βράδυ όλα έμοιαζαν να έχουν τελειώσει.

Κανείς δεν περίμενε ότι οι μικρές διαδηλώσεις της 15ης του Ιούλη θα ήταν η αρχή για ένα κίνημα με τέτοια διάρκεια και ένταση που θα έστελνε στα σκουπίδια πολλές απόπειρες ολοποίησης από το Παλάτι και τη Δεξιά. Το επόμενο πρωί οι εφημερίδες ανακοίνωναν την καινούργια κυβέρνηση με πρωθυπουργό τον Γεώργιο Αθανασιάδη-Νόβα. Όμως για να σταθεροποιηθεί κυβέρνηση εκτός από την παλατιανή στήριξη, χρειαζόνταν και απο-

στάτες, βουλευτές της Ένωσης Κέντρου οι οποίοι θα έδιναν ψήφο εμπιστοσύνης. Το πεζοδρόμιο ήταν που δεν επέτρεψε να πετύχει καμιά τέτοια συνταγή παρόλο που όλη η ισχύς και όλο το χρήμα εντός και εκτός συνόρων έπεφτε σ' αυτήν την κατεύθυνση.

Στις 16 του μήνα το Σύνταγμα έχει γεμίσει νεολαία. Στο ημερολόγιο του ο Δημήτρης Λιβιεράτος έχει καταγράψει: “Αργά το βράδυ η αστυνομία επιτίθεται βάρβαρα στο Σύνταγμα για να διαλύσει τη νεολαία. Γίνεται μάχη. Τα νιάτα αντιστέκονται στις επιθέσεις, στήνουν πρόχειρα οδοφράγματα, ανάβουν φωτιές. 114 τραυματίες και 84 συλλήψεις είναι ο απολογισμός της Παρασκευής”.

Οικοδόμοι

Το Σάββατο καλεί η ΓΣΕΕ συγκέντρωση στο γήπεδο του Παναθηναϊκού. Οι προσυγκεντρώσεις όμως μετατρέπονται σε μια πορεία θριάμβου. Οι οικοδόμοι που βγαίνουν στην Ομόνοια για να αναφορίσουν αγρόνους της Αλεξάνδρας δείχνουν σε όλους τους ξεσηκωμένους ότι η δύναμη της εργατικής τάξης έμπαινε στο κίνημα.

Η άλλη πλευρά σκληραίνει τη στάση της. Στις 21 του Ιούλη, η ΕΦΕΕ καλεί συγκέντρωση φοιτητών στα Προπύλαια. Την ώρα που η πορεία ανεβαίνει τη Σταδίου, η αστυνομία κάνει επίθεση και πέφτει νεκρός ο φοιτητής Σωτήρης Πέτρουλας. Την άλλη μέρα στην κηδεία, το κίνημα ξαναενώνεται αγανακτισμένο. Τις επόμενες μέρες η αστυνομία έχει εξαφανιστεί, έχοντας να αντιμετωπίσει τη μαζική οργή, απλών ανθρώπων που όπου συναντάνε μπάτσο τον φωνάζουν θρασύδειλο και δολο-

φόνο του Πέτρουλα.

Την Τρίτη 27 Ιούλη ακολουθεί μια νέα κορύφωση με την οργάνωση γενικής πολιτικής απεργίας. Ο Λιβιεράτος καταγράφει κάποια εντυπωσιακά χαρακτηριστικά: “Το εγχείρημα είναι δύσκολο και επικίνδυνο. Από το 1946 έχει να γίνει πανεργατική πολιτική απεργία. Η προετοιμασία δεν είναι επαρκής. Οι απεργιακές επιτροπές δεν έχουν συγκροτηθεί παντού και σε όλη την κλίμακα. Απεργιακές φρουρές δεν υπάρχουν. Και όμως, αυθόρμητα μέσα στα εργοστάσια, στα μαγαζιά, στις γειτονίες, έγινε μια τεράστια προετοιμασία. Ο ένας μετά τον άλλον, αυτοσχέδιες επιτροπές σχηματίζονται, απεργιακές φρουρές της στιγμής δημιουργούνται από αυτούς που βαδίζουν στους δρόμους, από άγνωστους μεταξύ τους εργάτες και η απεργία παίρνει σάρκα και οστά.”

Στις 19 Αυγούστου η κυβέρνηση Νόβα, παρά τις προσπάθειες των αποστατών με πρώτο το Μητσοτάκη να εξαγοράσουν βουλευτές, καταρρέει. Η αυτοπεποίθηση του κόσμου, που δεν είχε εγκαταλείψει ούτε στιγμή τους δρόμους κάνει άλματα. Ετσι το παλάτι αναγκάζεται να κάνει μια ακόμη πιο τολμηρή κίνηση, βάζοντας πρωθυπουργό τον Ηλία Τσιριμώκο, έναν πολιτικό του Κέντρου που είχε στις αποσκευές του ότι προερχόταν από την Αριστερά και μάλιστα από την ηγεσία του ΕΑΜ. Οι δρόμοι όμως δεν αδειάζουν. Θυμίζοντάς μας σύγχρονες εικόνες, ο Λιβιεράτος γράφει: “Οι χωριάτες, οι ψηφοφόροι, κυνηγάνε τους βουλευτές στα σπίτια τους, στους δρόμους, στα καφενεία, στα χωριά για να τους εμποδίσουν να προδώσουν”. Το “καλημέρα” της κυ-

βέρνησης Τσιριμώκου ήταν μια άγρια καταστολή σε βάρος μερικών εκατοντάδων νεολαίων που είχαν μείνει έξω από το θέατρο Γκλόρια.

Δακρυγόνα, γκλοπ, συλλήψεις

Το ξύλο στους φοιτητές φέρνει πενήντα χιλιάδες κόσμο στη συγκέντρωση που οργάνωσε η Ομοσπονδία Τύπου στις 20 Αυγούστου. Δακρυγόνα, γκλοπ, συλλήψεις από τη μια μεριά. Οδοφράγματα και επιμονή από τη μεριά των διαδηλωτών. Η μάχη της Αθήνας δίνεται με αυτόν τον τρόπο 46 χρόνια τώρα.

Το κίνημα των Ιουλιανών ξεπέρασε τα όρια που άντεχε ολόκληρο το πολιτικό σύστημα, όχι μόνο το Παλάτι και τη Δεξιά. Γι' αυτό και ο Παπανδρέου άρχισε να παζαρεύει λύσεις μαζί με τον Κανελλόπουλο, του δεξιού κόμματος της ΕΡΕ, αφήνοντας τους απλούς ανθρώπους έκθετους. Τελικά τους πρόλαβε μια τρίτη κυβέρνηση του Παλατιού στις 17 Σεπτεμβρίου, με πρωθυπουργό τον Στεφανόπουλο, που κατάφερε να σταθεί με 152 ψήφους και να κλείσει όπως όπως τη Βουλή για ένα διάστημα. Το ρήγμα που είχε προκληθεί όμως δεν είχε κλείσει. Ούτε ο Στεφανόπουλος, ούτε ο Παρασκευόπουλος, ούτε ο Κανελλόπουλος που ακολούθησαν ως πρωθυπουργοί θα καταφέρουν να σταθεροποιήσουν το σκηνικό. Οι περιφημες εκλογές δεν έγιναν ποτέ. Θα γίνονταν, υποτίθεται, το Μάη του '67, αλλά οι συνταγματάρχες του Παπαδόπουλου πρόλαβαν και πήραν την εξουσία τον Απρίλη, ενώ η Βουλή ήταν ξανά κλειστή.

Νίκος Λούντος

Για τις εξεγέρσεις του 21ου αιώνα

Τα Ιουλιανά θα μπορούσαν να έχουν προλάβει τη Χούντα. Αλλά παρόλο που η δύναμη του πεζοδρομίου έφτασε σε πρωτοφανή ύψη, το κίνημα παρέμεινε με μια ηγεσία αδύναμη να δώσει την οποιαδήποτε κατεύθυνση. Ήδη από τις 17 του Ιούλη φάνηκαν δύο χαρακτηριστικά που εντάθηκαν στη συνέχεια. Από τη μια μεριά, ο κόσμος παίρνει τον έλεγχο των δρόμων, κερδίζει αυτοπεποίθηση και κάνει πολιτικά άλματα. Στην εργατική διαδήλωση ακούγεται το σύνθημα “Δημοψήφισμα”, δηλαδή μπαίνει ζήτημα πολιτειακό, αμφισβήτησης του Παλατιού και του καθεστώτος. Ακούγεται με ένταση και το σύνθημα “Γενική Απεργία”, δείχνοντας το δρόμο της κλιμάκωσης. Στις γειτονίες όταν κυκλοφορούν φήμες ότι ο στρατός ετοιμάζει μακελειό, ο κόσμος φωνάζει “Ο στρατός με το λαό”. Όμως, η ΕΔΑ θεωρεί αυτά τα συνθήματα ακραία και επαναστατικά. Αρνείται να θέσει πολιτειακό ζήτημα.

Στις συγκεντρώσεις οι “έφοροι τάξεως”, στελέχη της ΕΔΑ που έχουν αναλάβει την περιφρούρηση ζητάνε από τους διαδηλωτές να διαλυθούν και να μην γίνουν πορείες. Ενώ ο κόσμος, που αρχικά βγήκε για να υπερασπίσει τον Παπανδρέου, γενικεύει και προχωράει, η ΕΔΑ του ζητούσε να παραμείνει προσκολλημένος σε αυτό το αρχικό αίτημα. Η πολιτική εξέγερση θα μπορούσε να έχει μετατραπεί σε κοινωνική εξέγερση, αν έμπαιναν στη μάχη οι δυνάμεις της οργανωμένης εργατικής τάξης. Κι όμως, μέσα σε ένα κύμα σαν τα Ιουλιανά έγινε μόνο μία γενική απεργία.

Η εργατική τάξη στην Ελλάδα είχε μεγαλώσει εντυπωσιακά μαζί με τον ελληνικό καπιταλισμό στις δεκαετίες του '50 και του '60. Είχε αποκτήσει εμπειρίες πρωτοφανείς, από την μεγάλη απεργία τον οικοδόμων το Δεκέμβρη του '60 μέχρι τα 115 σωματεία που άρχισαν να οργανώνουν από τα κάτω, ανεξάρτητα από τους εργατοπατέρες που ελέγχονταν από την ασφάλεια. Όμως οι αντιλήψεις των δημοκρατικών μετώπων και των σταδίων που καθόριζαν το ΚΚΕ και την ΕΔΑ έλεγαν πως οι εργάτες δεν έπρεπε να μπουν στη μάχη ως τάξη – παρά μόνο ως ψηφοφόροι. Η εργατική τάξη χρειάστηκε να υποστεί 7 χρόνια χούντα για να σπάσει τελικά τον σταλινικό κορσέ και να βγει επιθετικά στην έκρηξη της Μεταπολίτευσης.

Σήμερα έχουμε και τη δύναμη στους δρόμους, ξέρουμε και πόσο σημαντική είναι η δύναμη στους εργατικούς χώρους. Ο Ιούνης των πλατειών ήταν και ο μήνας 24ωρης και 48ωρης απεργίας. Σήμερα, υπάρχει αντικαπιταλιστική Αριστερά που μπορεί να παρέμβει στις εξελίξεις, μια Αριστερά που στα Ιουλιανά μόλις που έκανε την πρώτη της εμφάνιση και στη Μεταπολίτευση ήταν ακόμα άπειρη και μικρή. Ας δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις ώστε τα Ιουλιανά του '65 να τα θυμόμαστε σαν μια μεγάλη πρόβα τζενεράλε για τη νικηφόρα εξέγερση του 21ου αιώνα.

Το καινούργιο τεύχος του περιοδικού Σοσιαλισμός Από τα Κάτω (No87) κυριολεκτικά διαβάζεται από το εξώφυλλο. Η φωτογραφία των MAT να πνίγουν τον κόσμο στα δακρυγόνα μέσα στην κατελημμένη πλατεία του Συντάγματος, με φόντο το πανό που λέει «Απεργίες διαρκείας μέχρι τη νίκη», δείχνει τι ακριβώς φοβήθηκαν η κυβέρνηση και η άρχουσα τάξη στη 48ωρη απεργία 28-29 Ιούνη...

Με την αισιοδοξία της δύναμής μας, η **Μαρία Στύλλου** στο άρθρο «**Συνεχίζουμε!**», αφού περιγράφει το χρονικό του εκρηκτικού μείγματος των «Αγανακτισμένων» με την εργατική τάξη, που ξεκίνησε από τις 25 Μάη (η πορεία της ΔΕΗ ενώνεται με το Σύνταγμα) μέχρι και την επόμενη της 48ωρης, βάζει τις επιθέσεις που έρχονται και τα τέσσερα εργαλεία που μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε για να τσακίσουμε τα σχέδιά τους: τις απεργίες διαρκείας, το συντονισμό, τη συμπαράσταση και το δίκτυο της βάσης στα συνδικάτα. Στο ίδιο άρθρο επιχειρείται μια πολύ εύστοχη σύγκριση με τις τρεις προηγούμενες μεγάλες στιγμές του εργατικού κινήματος στην Ελλάδα και συμπεραίνεται ότι το σημερινό εργατικό κίνημα έχει χαρακτηριστικά από τα Ιουλιανά, τη μεταπολίτευση και τη δεκαετία του '80 αλλά είναι δυνατότερο γιατί πλέον έχει δυνατή επαναστατική αντικαπιταλιστική αριστερά που μπορεί να εμπλουτίζει τις μάχες με πολιτικά αιτήματα όπως διαγραφή του χρέους, εργατικό έλεγχο, τη νομιμοποίηση των μεταναστών, την εξαφάνιση της φασιστικής απειλής.

Στο άρθρο τους «**Δεν πουλάμε και δεν πουλιόμαστε**», η **Λένα Βερδέ** και ο **Λέανδρος Μπόλαρης** εξηγούν διεξοδικότατα ότι όχι μόνο δεν έπεσε από τον ουρανό αυτός ο ανεπανάληπτος μήνας (είχαν προηγηθεί 11 γενικές απεργίες και αναρίθμητες κλαδικές), αλλά και τα ποιοτικά άλματα που έκανε το εργατικό κίνημα, όπως για παράδειγμα οι εργαζόμενοι του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου που βραχυκύκλωσαν τον κλασσικό τρόπο λειτουργίας του συνδικάτου, ξεκινώντας στις 24 Μάη τη μάχη με κατάληψη οκτώ ημερών των γραφείων τους, προφανώς εμπνευσμένοι από τη κατάληψη του δήμου Αθηναίων από τους συμβασιούχους, το προηγούμενο διάστημα.

Ο **Νίκος Λούντος**, στο άρθρο «**Σύνταγμα, η πλατεία της αντίστασης**», καταρρίπτει το επιχείρημα των Πρετεντέρηδων ότι το Σύνταγμα ήταν απολιτικό, χωρίς αριστερά κόμματα και συνδικάτα, αλλά και αποδεικνύει ότι πάνω απ' όλα το Σύνταγμα αφαίρεσε το επιχείρημα κάθε λογής γραφειοκρατίας, αστού αναλυτή ότι δεν μας παίρνει για απεργίες γιατί ο κόσμος βρίσκεται στον καναπέ του. Ο κόσμος κατά εκατοντάδες χιλιάδες βρίσκονταν στις πλατείες συζητώντας για τη διαγραφή του χρέους, τις απεργίες, το ρατσισμό...

Ο **Πάνος Γκαργκάνας**, στο άρθρο «**Από την οικονομική κρίση στη πολιτική κρίση (και πάλι πίσω)**», βάζει τους λόγους για τους οποίους η άρχουσα τάξη και η κυβέρνηση είναι σε πανικό: Η χρεωκοπία του Μνημόνιου 1 λόγω της τεράστιας εργατικής αντίστασης, σε συνδυασμό με το διεθνές περιβάλλον (μόλις δύο από τις έξι πλουσιότερες χώρες έχουν φτάσει σε ελάχιστα μεγαλύτερο ΑΕΠ το πρώτο τρίμηνο του 2011, σε σύγκριση με τα επίπεδα που είχαν πριν από τρία χρόνια) και τους όρους υλοποίησης του Μνημόνιου 2 (μικρότερο δάνειο, ξεπούλημα δημόσιας περιουσίας, εθελοντική(!) συμμετοχή των πιστωτών στην αναχρηματοδότηση ομολόγων), μόνο τη πολυπόθητη ανάκαμψή τους δεν εξασφαλίζει. Αντίθετα, υποστηρίζει ότι η οικο-

Κυκλοφόρησε το νέο ΣΑΚ “Μέχρι τη νίκη”

νομική κρίση και βαθαίνει αλλά και τροφοδοτεί την πολιτική κρίση του συστήματος, όπως είδαμε στις 15 Ιούνη, όταν ο ΓΑΠ στην αρχή παραιτήθηκε, μετά κάλεσε σε κυβέρνηση «εθνικής ενότητας» με τον Σαμαρά και στο τέλος έκανε ανασηματισμό χωρίς να πείσει κανέναν.

Στο ερώτημα όλου του κόσμου ποιά πρέπει να είναι η τακτική της Αριστεράς μέσα στη κρίση, ο **Πέτρος Κωνσταντίνου** στο άρθρο «**Ενιαίο ή Λαϊκό Μέτωπο**», χρησιμοποιεί την εμπειρία των μπολσεβίκων πριν και μετά την Οκτωβριανή επανάσταση και την εμπειρία της δεκαετίας του '30 με τη βοήθεια του έργου του Τρότσκι. Το ενιαίο μέτωπο ήταν η τακτική που οδήγησε τους επαναστάτες να βοηθήσουν την εργατική τάξη να πάρει την εξουσία στη Ρωσία, ενώ το λαϊκό μέτωπο ήταν η τακτική που οδήγησε στην ήττα την Ισπανική επανάσταση το 1936, τις καταλήψεις των εργοστασίων στη Γαλλία την ίδια χρονιά και το Μάη του 36' στην Ελλάδα. Άνοιγμα επομένως της Αριστεράς σε «προοδευτικά» κομμάτια της αστικής τάξης ή προώθηση της κοινής δράσης των κομμάτων της εργατικής τάξης μέχρι τη κατάληψη της εξουσίας μέσα από πρωτοβουλίες της επαναστατικής αριστεράς;

Αν η τακτική του λαϊκού μετώπου οδηγεί στην ήττα, στο ίδιο μπορεί να οδηγήσει και μία άλλη τακτική. Αυτή που βαφτίζει τη σοσιαλδημοκρατία, σοσιαλφασισμό, μας θυμί-

ζει ο **Νεκτάριος Δαργάκης** στο άρθρο του «**Η άνοδος του φασισμού στη Γερμανία**». Στη προηγούμενη μεγάλη κρίση του συστήματος, μετά το κραχ του '29, η άρχουσα τάξη της Γερμανίας βρήκε τη «λύση» χρησιμοποιώντας το ναζισμό. Ήταν αυτόματη η επικράτηση του Χίτλερ; Όχι, είναι η απάντηση. Η παράλυση, ιδεολογική και πολιτική, της γερμανικής σοσιαλδημοκρατίας σε συνδυασμό με τη γραμμή του Στάλιν που απαγόρευε οποιαδήποτε συνεργασία του ΚΚΓ με τους εργάτες που άνηκαν στη SPD, άνοιξε το δρόμο για τα «μεσάνυχτα της ιστορίας».

Σε αυτό το τεύχος του ΣΑΚ φιλοξενείται και ένα μικρό διαμάντι του **Αυγουστίνου Μουσάκα**, με τίτλο «**Μουσική και Επανάσταση**». Σε αυτό το άρθρο, μαθαίνουμε πως ο Χάιντν, ο Μότσαρτ, ο Μπετόβεν, ο Σοστακόβιτς, εμβληματικές μορφές της κλασσικής μουσικής, όχι μόνο δεν ήταν «ταλέντα», μακριά και πάνω από την κοινωνία, αλλά πρόδρομοι, συνοδοιπόροι και εκφραστές, μέσω του έργου τους, της μεγάλης Γαλλικής Επανάστασης (οι τρεις πρώτοι) όπως και πολέμιοι της καταπίεσης του καθεστώτος στο οποίο ζούσαν, όπως ο Σοστακόβιτς στη Ρωσία του Στάλιν. Μαζί με τη βιβλιοκριτική και την «επισκόπηση» στο τέλος του περιοδικού, το καινούργιο ΣΑΚ είναι μία κρίσιμη συμβολή στο εργατικό κίνημα και τη νεολαία.

Χρίστος Αργύρης

ΑΝΤΑΡΣΥΑ

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Νέος κόσμος που ερχόταν για πρώτη φορά σε εκδήλωση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ έδωσε το παρών την προηγούμενη Τετάρτη στο θέατρο Αλέκα στου Ζωγράφου φέρνοντας μαζί του το στίγμα της περιόδου στην οποία βρισκόμαστε.

Από τους εισηγητές, ο **Χρήστος Τουλιάτος** μετέφερε τα βήματα πολιτικής συνειδητοποίησης και συλλογικής αυτοπεποίθησης που κερδήθηκαν καθ' όλη την διάρκεια της κινητοποίησης του Συντάγματος και του κινήματος των πλατειών. Ο **Δημήτρης Γεωργάκης** εξήγησε το βαθύ ρήγμα που δημιούργησε η 15/6, αλλά κυρίως η 28-29/6 οδηγώντας το πολιτικό σκηνικό της χώρας σε πρωτοφανή κρίση. Η **Νίκη Αργύρη** επέμεινε στην αναγκαιότητα εμπλοκής του δυναμικού της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην οργάνωση των μαχών, αλλά και της συμπαράστασής τους.

«Πρέπει το επόμενο διάστημα να κάνουν με υπομονή και επιμονή την δουλειά του μυρμηγκιού. Να βρεθούμε έξω από κάθε χώρο που ξεκινάει κινητοποιήσεις και να οργανώσουμε την συμπαράσταση», τόνισε η **Ράνια Νεφεδάκη**, Δημοτική Σύμβουλος με το Κίνημα στην Πόλη του Ζωγράφου σε μια από τις πάνω από 10 τοποθετήσεις που ακολούθησαν τις εισηγήσεις. «Στου Ζωγράφου έχουμε την μεγαλύτερη Πανεπιστημιούπολη της χώρας, το μεγαλύτερο συγκρότημα νοσοκομείων της χώρας στο Γουδί, σχολεία, εφορίες. Πρέπει να μάθουμε να παρεμβαίνουμε στους εργασιακούς χώρους της περιοχής μας. Δεν είναι αρκετές οι διακηρύξεις. Ο κόσμος κοιτάει προς τα εμάς και εμείς πρέπει να βρεθούμε στην πρώτη γραμμή της μάχης. Για όσους τάσσονται στις γραμμές της επαναστατικής αριστεράς οι συνθήκες που ζούμε είναι οι συνθήκες που χρόνια περιμέναμε».

Κυριάκος Μπάνος

ΙΛΙΟΝ

Την Τετάρτη 6 Ιούλη πραγματοποιήθηκε εκδήλωση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ από τις περιοχές **Ίλιον-Πετρούπολη-Καματερό** στην κεντρική πλατεία στο Ίλιον με θέμα «**Οικονομική και πολιτική κρίση, η απάντηση της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς**». Ομιλητές ήταν η **Όλγα Κοσμοπούλου**, συνδικαλίστρια στο Κρατικό Νοσοκομείο Νίκαιας και ο Παντελής Παναγιωτακόπουλος, φαντάρος.

Η Όλγα αναφέρθηκε κυρίως στις αντιστάσεις μέσα στα νοσοκομεία προσπαθώντας να εξηγήσει γιατί η πάλη ενάντια στο Μεσοπρόθεσμο και για τη διαγραφή του χρέους μπορεί να σώσει τα νοσοκομεία, ενώ η πολιτική του Μεσοπρόθεσμου θα τα διαλύσει. Επισήμανε ακόμα τις προσπάθειες που γίνονται από τα κάτω, από γιατρούς και νοσηλευτές για να σώσουμε το ΕΣΥ. Ο Παντελής έφερε την εικόνα από τις πλατείες και άλλων πόλεων και τόνισε ότι οι πλατείες και το εργατικό κίνημα δεν είναι αντιπαραθετικές, αλλά αποτελούν ένα εκρηκτικό μείγμα, όπως φάνηκε και στη 48ωρη απεργία.

80 άτομα παρακολούθησαν τη συζήτηση όπου έγιναν παρεμβάσεις και ερωτήσεις σε σχέση με το τι θα γίνει αν βγούμε από το ευρώ, αν η αριστερά είναι στο ύψος των περιστάσεων, για ποια κοινωνία παλεύουμε.

Μιχάλης Βερβέρης

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Την Πέμπτη 7/7 πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση, «**Πως μπορούμε να σταματήσουμε τα μνημόνια της χρεοκοπίας**», του ΣΕΚ στο Περίστει. Μεταξύ των ατόμων παραβρέθηκαν, δάσκαλοι, καθηγητές, φοιτητές, εργαζόμενοι από τον ευρύτερο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα και έγινε μια πλούσια συζήτηση.

Για κανέναν δεν έχει τελειώσει η μάχη με το μεσοπρόθεσμο. Ο **Θεόφιλος**, εργαζόμενος στο ΥΠ.ΠΟ, περιέγραψε πώς στο σωματείο του σπάνε συνδικαλιστές από την ΠΑΣΚΕ και φτιάχνουν καινούργιες συνδικαλιστικές παρατάξεις. Ο **Νίκος**, δάσκαλος από το Σύλλογο του Αιγάλεω είπε ότι οι συνειδήσεις του κόσμου αλλάζουν ραγδαία και ο κόσμος αρχίζει να ξεπερνάει τις κοινοβουλευτικές αυταπάτες. Η **Ανθή**, δασκάλα από το σύλλογο Αριστοτέλη αναφέρθηκε στην προσπάθεια που έκανε το πιο μαχητικό κομμάτι των δασκάλων να πιέσει τη ΔΟΕ για απεργιακή κλιμάκωση και πώς αυτή η μάχη θα συνεχιστεί για να «κλείσουν» οι εκπαιδευτικοί τα σχολεία το Σεπτέμβρη με απεργία και όχι η Διαμαντοπούλου με περικοπές. Ο **Μιχάλης**, φοιτητής στα ΤΕΙ Πειραιά έβαλε τα επόμενα βήματα του φοιτητικού κινήματος μέσα στο καλοκαίρι ενάντια στο νομοσχέδιο της Διαμαντοπούλου στα ΑΕΙ-ΤΕΙ. Και όλοι οι ομιλητές περιέγραψαν ότι το κλίμα είναι «καμία αναμονή», ότι οι μάχες για να μην εφαρμοστεί το Μεσοπρόθεσμο έχουν ήδη ξεκινήσει.

Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΑΔΕΔΥ

Απεργιακή απάντηση, τώρα!

Με απεργιακές κινητοποιήσεις αποφάσισε το Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ, που πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 8/7, ότι θα απαντήσει στο “ενιαίο” μισθολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων που ετοιμάζει η κυβέρνηση.

Συγκεκριμένα, το πρόγραμμα δράσης της ΑΔΕΔΥ, όπως αποφασίστηκε στο Γενικό Συμβούλιο, περιλαμβάνει: Εξουσιοδότηση στην ΕΕ για κήρυξη απεργιακών κινητοποιήσεων όταν τεθεί θέμα “ενιαίου” μισθολογίου. Εξουσιοδότηση στην ΕΕ για συντονισμό με ΓΣΕΕ αν τεθεί θέμα στήριξης απεργιών σε ΔΕΚΟ ή σε Ομοσπονδίες, πχ της Υγείας ενάντια στο νομοσχέδιο Λοβέρδου. Τέλος, προγραμματισμός για τη διαδήλωση στη ΔΕΘ με πιο πιθανή ημερομηνία της 10/9 με διήμερη πανελλαδική διάσκεψη των προ-

εδρείων όλων των νομαρχιακών τμημάτων της χώρας.

Το ενιαίο μισθολόγιο αναμένεται να είναι ένα ακόμα χτύπημα στους μισθούς, τα επιδόματα και τις άλλες κατακτήσεις των εργαζόμενων στο δημόσιο. Παρότι η κυβέρνηση αποφεύγει τις επίσημες ανακοινώσεις για τα όσα τελικά θα περιλαμβάνει το σχέδιο καθώς και για το πότε ακριβώς θα το φέρει προς ψήφιση -στη συνάντηση του Ρέππα με την ηγεσία της ΑΔΕΔΥ τη Δευτέρα 11/7 δεν υπήρξε κάποια επιπλέον διευκρίνηση- τα μέτρα του Μεσοπρόθεσμου δεν αφήνουν καμιά αμφιβολία ότι σχεδιάζει μία ακόμα μεγάλη επίθεση στους εργαζόμενους.

Το πόσο σημαντικό είναι το μέτωπο αυτό για το δημόσιο και πόσο ξεσηκώνει τους εργαζόμενους

φάνηκε και στην εισήγηση του προέδρου της ΑΔΕΔΥ στο Γενικό Συμβούλιο που έφτασε να ζητά εξουσιοδότηση για 24ωρες επαναλαμβανόμενες απεργίες. Ανεξάρτητα από το αν το εννοεί ο Παπασιπύρος, η πίεση από τους εργαζόμενους προς την ηγεσία για κλιμάκωση των κινητοποιήσεων μετά τις πανεργατικές απεργίες του Ιούνη είναι μεγάλη. Κάθε μάχη που ανοίγει αυτή τη στιγμή είτε στην υγεία ενάντια στο Λοβέρδο, είτε στην παιδεία ενάντια στη Διαμαντοπούλου, είτε στους δήμους ενάντια στην εφαρμογή του Καλλικράτη, ενισχύει την προοπτική του συντονισμού και του απεργιακού ξεσηκωμού ενάντια στο “ενιαίο μισθολόγιο” και κάθε προσπάθεια της κυβέρνησης να εφαρμόσει τα μέτρα των μονιμών.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ

“Η πιο πετυχημένη απεργία εδώ και 6 χρόνια”

Σε 24ωρη απεργία κατέβηκαν την Παρασκευή 8 Ιούλη οι εργαζόμενοι της Εμπορικής Τράπεζας μετά την απόφαση της διοίκησης που προχώρησε «στη μονομερή καταγγελία της ισχύουσας επιχειρησιακής συλλογικής σύμβασης εργασίας, κάτι που έχει ως συνέπεια την κατάργηση και όλων των επιχειρησιακών συμβάσεων που έχουν υπογραφεί από το 1994», όπως επισημαίνει ο Σύλλογος Εργαζόμενων.

Επίσης, χαρακτηρίζει την κίνηση της Διοίκησης ως «προκλητική και εκβιαστική ενέργεια που συνεπάγεται την κατάργηση εργασιακών και μισθολογικών κατακτήσεων που συμφωνήθηκαν τα τελευταία 17 χρόνια και θίγει το σύνολο των εργαζομένων».

Την εικόνα από τη μέρα της απεργίας μας μετέφερε ο Γιώργος Μαυρίδης, συνδικαλιστής στην Εμπορική. «Ήταν η πιο πετυχημένη απεργία στο χώρο μας εδώ και μια εξαετία. Κλείσαμε με απεργιακές φρουρές το κεντρικό κατάστημα στη Σοφοκλέους, στην Κοραή, στη Μηχανογράφηση και δύο τρεις χώρους ακόμα. Δεν μπήκε κανείς μέσα, ούτε η Διοίκηση. Τώρα οργανώνουμε περιοδείες σε καταστήματα και σε περιφερειακές τράπεζες και ετοιμάζουμε νέες κινητοποιήσεις από Σεπτέμβριο. Η Διοίκηση έκανε αυτή την κίνηση, αλλά βλέποντας την κινητοποίηση του κόσμου μπορεί να τα «μαζέψει». Πρέπει να συνεχίσουμε τις κινητοποιήσεις. Εξαρτάται βέβαια και από την ΟΤΟΕ τι θα γίνει αφού χρειάζεται να απλωθούν οι κινητοποιήσεις σε όλες τις τράπεζες και όχι μόνο στην Εμπορική όπου υπάρχει δυνατό σωματείο».

ΟΔΙΕ

Όχι στις απολύσεις - Όχι στην ιδιωτικοποίηση

Σε κινητοποίηση την Τετάρτη 13 Ιουλίου στις 11 πμ στο υπουργείο Πολιτισμού καλούν οι συμβασιούχοι, απολυμένοι και εργαζόμενοι στον Ιππόδρομο. Την προηγούμενη Δευτέρα 11 Ιουλίου, οι συμβασιούχοι πραγματοποίησαν κινητοποίηση στον ίδιο τον Ιππόδρομο κάνοντας περιφρούρηση μπροστά στο κεντρικό ταμείο και στη συνέχεια κατεβαίνοντας στο στίβο όπου άνοιξαν πανώ και φώναξαν συνθήματα εμποδίζοντας να γίνουν οι προγραμματισμένες ιπποδρομίες. Το ψήφισμα συμπαράστασης που κυκλοφορεί έχουν ήδη υπογράψει πολλά σωματεία.

Οι απολύσεις ανακοινώθηκαν μία μέρα μετά την ψήφιση του μεσοπρόθεσμου προγράμματος. Οι εργαζόμενοι που απολύθηκαν, στη συντριπτική πλειοψηφία τους είναι γυναίκες, που για χρόνια εργάζονται με το καθεστώς των συμβάσεων μιας μέρας, για 4 έως 8 μέρες εργασίας το μήνα με μεροκάματο 26 ευρώ. Πειτώνται κυριολεκτικά στο δρόμο καθώς δεν δικαιούνται αποζημίωση, ούτε επίδομα ανεργίας, ενώ όσοι έχουν συμπληρώσει το όριο συνταξιοδότησης, δεν μπορούν να βγουν στη σύνταξη, γιατί δεν συμπληρώνουν τα απαιτούμενα έτη. Οι απολύσεις σχετίζονται άμεσα με το γεγονός ότι ο ΟΔΙΕ είναι ανάμεσα στις δημόσιες επιχειρήσεις που θα παραδοθούν στο κεφάλαιο, η συγκεκριμένη 100% εντός του 2011 -θέλουν να παραδώσουν τον Οργανισμό στους ιδιώτες έχοντας εξασφαλίσει το λιγότερο δυνατό εργατικό κόστος.

Με επιτυχία έγινε στα Ανω Λιόσια, τη Δευτέρα 11 Ιουλίου, η συναυλία διαμαρτυρίας για το άμεσο και οριστικό κλείσιμο της Χωματερίδας, που οργάνωσε η Επιτροπή Αγώνα Φυλής, απαιτώντας «όχι στα εργοστάσια καύσης, έξω οι ιδιώτες από τη διαχείριση απορριμμάτων». Συμμετείχε πολύς κόσμος από τη γειτονιά, αλλά και αγωνιστές και επιτροπές από τις γύρω περιοχές. Πολλοί υπέγραψαν το κείμενο συμμετοχής στην επιτροπή και ενίσχυσαν οικονομικά την προσπάθεια, ενώ συμμετείχε και αντιπροσωπεία από τις επιτροπές στην Κερατέα και το Γραμματικό.

Ανταπόκριση από την Ιρλανδία

Με πικετοφορίες και συγκεντρώσεις έγινε δεκτό το ΔΝΤ στην Ιρλανδία την προηγούμενη βδομάδα. «Στις 6 Ιουλίου συμμετείχα στις κινητοποιήσεις που έγιναν έξω από το κτίριο της κυβέρνησης, αλλά και ενάντια στο κλείσιμο ενός νο-

σοκομείου απέναντι από τη Βουλή που οργάνωσε η καμπάνια Eough, ‘αρκετά’» μας μεταφέρει ο Γιάννης Κούτρας, ολόκληρη η ανταπόκριση του οποίου θα υπάρχει στο επόμενο φύλλο της Εργατικής Αλληλεγγύης.

ΣΥΡΙΑ

Οι σφαίρες και η καταστολή δεν μας σταματάνε

Στις 15 του Μάρτη, στην πόλη της Νταραά, στη νότια Συρία, ο λαός, εμπνευσμένος από τις επαναστάσεις στην Τυνησία και την Αίγυπτο, άρχισε να διαδηλώνει και να απαιτεί τα δικαιώματα του στην ελευθερία και την αξιοπρέπεια.

Οι εκπρόσωποι του καθεστώτος έσπευσαν να ανακοινώσουν ότι δεν πρόκειται για επανάσταση αλλά για ομάδες τρομοκρατών υποκινούμενες από συμφέροντα αντίθετα στο λαό, γι’ αυτό και έστειλαν το στρατό να καταστείλει και να σκοτώσει τους διαδηλωτές. Κάθε μέρα, 2 με 3 στρατιώτες αρνούνταν να ανοίξουν πυρ στο λαό οπότε και πυροβολούνταν πίσωπλάτα από τους αξιωματικούς τους. Το καθεστώς χρέωσε τους θανάτους και των στρατιωτών και των διαδηλωτών στις “τρομοκρατικές ομάδες”.

Στους μήνες που ακολούθησαν η μία πόλη μετά την άλλη γέμιζε διαδηλωτές που φώναζαν το σύνθημα “ο λαός θέλει να ανατρέψει το καθεστώς”. Τα τραγικά αποτελέσματα της καταστολής είναι παραπάνω από 1500 νεκροί οι περισσότεροι με σφαίρες στο κεφάλι και το στήθος και περισσότεροι από 15000 κρατούμενοι. Οι φυλακές έχουν πλέον γεμίσει και χρησιμοποιούν στρατόπεδα και γήπεδα για να απομονώνουν και να βασανίζουν τους επαναστάτες.

Ωστόσο, ούτε η καταστολή ούτε τα ψέματα των ΜΜΕ μπορούν να συγκρατήσουν τον κόσμο που επαναστατεί ενάντια στην καταπίεση και τη φτώχεια που ζει εδώ και 4 δεκαετίες. Ο Άσαντ, προσπαθεί να εκτονώσει την οργή του λαού κάνοντας εκκλήσεις για διάλογο στην αντιπολίτευση. Η απάντηση δόθηκε πάλι από τον λαό. Την προηγούμενη Παρασκευή, που ονομάστηκε «Παρασκευή ενάντια στο διάλογο με το καθεστώς του Μπασάρ αλ Άσαντ», πάνω από 2.000.000 βγήκαν στους δρόμους της Συρίας. Οι πρέσβεις της Γαλλίας και των ΗΠΑ, επισκέφθηκαν την πόλη Χαμά και οι διαδηλωτές γνώριζαν ότι το καθεστώς δεν θα τολμήσει να κάνει μαζικές δολοφονίες μπροστά σε διεθνείς μάρτυρες κι έτσι 500000 άνθρωποι διαδήλωσαν εκείνη τη μέρα;.

Ο λαός της Συρίας είναι σαν ηφαίστειο που επί 42 χρόνια σιγόβραζε από τις δολοφονίες, τις μαζικές συλλήψεις και τα βασανιστήρια. Πλέον η έκρηξη έχει γίνει και οι Σύριοι δεν θα φύγουν από τους δρόμους μέχρι να ανατρέψουν το καθεστώς και να κερδίσουν ελευθερία και δικαιοσύνη.

Hazem Dakel

Συλλαλητήριο-απάντηση στην απαγόρευση απόπλου του Στόλου της Ελευθερίας 2 από την κυβέρνηση Παπανδρέου έγινε την Τρίτη 12/7 το απόγευμα την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη είχε ήδη ξεκινήσει για το τυπογραφείο. Στην διαδήλωση θα συμμετείχαν η Πρωτοβουλία Ένα Καράβι για τη Γάζα, η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο, ο Σύλλογος Ιντιφάντα και άλλες οργανώσεις και φορείς.

Η απόφαση της κυβέρνησης να απαγορεύσει τον απόπλου των πλοίων με τα εφόδια για την αποκλεισμένη Γάζα είναι μια προκλητική ενέργεια ενάντια στους ακτιβιστές της αποστολής και το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστινιακή αντίσταση. Ταυτόχρονα, είναι ακόμα μία κίνηση που ενισχύει την συνεργασία με το κράτος-τρομοκράτη. Είναι συνέχεια της συμφωνίας για τις ΑΟΖ (τις ζώνες ελέγχου), τις κοινές στρατιωτικές ασκήσεις, την περαιτέρω διπλωματική συνεργασία. Ο Κ. Παπούλιας ξεκίνησε τριήμερη επίσκεψη από την Κυριακή 10 Ιούλη κατά την οποία θα συναντήσει ανάμεσα σε άλλους και τους εγκληματίες, Νετανιάχου και Λίμπερμαν.

Όλα αυτά την ώρα που το Ισραήλ είναι πιο απομονωμένο από ποτέ καθώς οι αραβικές επαναστάσεις από την Τυνησία μέχρι την Αίγυπτο έχουν δώσει μεγαλύτερη ώθηση στα κινήματα της Μέσης Ανατολής που παλεύουν για να ρίξουν τα καταπιεστικά καθεστώτα, όπως του Άσαντ στη Συρία.

Η ξεστοίπωτη στήριξη της ελληνικής κυβέρνησης δίνεται απλόχερα στους δολοφόνους, ενώ μόλις πρόσφατα συμπληρώθηκε ένας χρόνος από την αιματοβαμμένη πειρατική επίθεση των κομάντος του Ισραήλ στο Στόλο της Ελευθερίας 1 κατά την οποία βρήκαν το θάνατο 9 αγωνιστές από την Τουρκία που επέβαιναν στο πλοίο Μαβί Μαρμαρά. Άλλωστε, ο Νετανιάχου βγήκε δημόσια να ευχαριστήσει τον Παπανδρέου για τη «συμβολή» στο μπλοκάρισμα του Στόλου στα διάφορα ελληνικά λιμάνια.

Συνεχείς παρενοχλήσεις

Όπως μαρτυρούν οι ακτιβιστές, το Λιμενικό και η Αστυνομία τους έχει κάνει το βίο αβίωτο καθώς συνεχώς παρενοχλούν τα πληρώματα. Σε τριάντα μέρες φυλάκιση με τριετή αναστολή καταδικάστηκαν τρεις ακτιβιστές που προσπάθησαν να μπουν με τα κανό τους μπροστά στο πλοίο του Λιμενικού στον Άγιο Νικόλαο για να υπερασπιστούν το καναδέζικο πλοίο, «Tahrir».

Ευτυχώς, δεν συνέβη το ίδιο με τον Αμερικάνο πλοίαρχο του «Audacity of Hope», ο οποίος αθωώθηκε παρά την παραπομπή του στο Δικαστήριο.

Το ισπανικό πλοίο «Guernica» παραμένει αγκυροβολημένο στο Κολυμπάρι Χανίων καθώς είναι παγιδευμένο από τις δυνάμεις του Λιμενικού. Δέκα από τους ακτιβιστές του ταξίδεψαν στην Αθήνα, έχουν πραγματοποιήσει κατάληψη στην ισπανική πρεσβεία στην οδό Αρεοπαγίτου όπου έχουν αναρτήσει πανό υπέρ της Παλαιστίνης και απαιτούν να τους δοθεί η άδεια να αποπλεύσουν για τη Γάζα. Τη Δευτέρα 11 Ιούλη ξεκίνησαν απεργία πείνας για να στηρίξουν ακόμα πιο δυναμικά το αίτη-

Κάτω τα χέρια από το Στόλο Ελευθερίας

Συγκέντρωση συμπαράστασης στους διωκόμενους ακτιβιστές του πλοίου Tahrir έξω από τα δικαστήρια στη Νεάπολη Λασιθίου, 6 /7

μα τους.

Το πλοίο «Juliano» έχει «κολλήσει» στο λιμάνι του Ηρακλείου αφού υπήρξε ξαφνική απαίτηση από τη Σιέρα Λεόνε να αφαιρεθεί η σημαία της από το πλοίο. Σύμφωνα με τα ρεπορτάζ του Τύπου, την απαίτηση του Ισραήλ στην κυβέρνηση της αφρικάνικης χώρας μετέφερε ο ίδιος ο Υπουργός Εξωτερικών, Αβ. Λίμπερμαν. Όπως αναφέρει το TVXS «αυτό που προκαλεί εντύπωση, σύμφωνα με τα μέλη του πληρώματος, είναι ότι υπάρχει εδώ και τρεις μέρες στα χέρια τους ένα παρόμοιο κείμενο στο οποίο όμως λείπει η τελευταία παράγραφος που κάνει νύξη για την ακύρωση της σημαίας. Να σημειωθεί ότι τα δύο αυτά έγγραφα έχουν ίδια ημερομηνία έκδοσης και ίδια υπογραφή».

Το γαλλικό πλοίο Al Karama/Dignite έχει παγιδευτεί στο λιμάνι της Σητείας. Ξεκίνησε από την Κορσική στις 20 Ιούνη, πέρασε από την Πάτρα καταφέροντας να αποφύγει τις δολιοφθορές, συνέχισε στα διεθνή ύδατα όπου έμεινε τρεις μέρες και κατέληξε στην Κρήτη για ανεφοδιασμό το βράδυ της 6ης Ιούλη. Από τότε κρατείται παράνομα από το Λιμενικό με διάφορες προφάσεις, όπως την...μη έγκαιρη κατάθεση φόρου ποσού 30 ευρώ. Στο πλοίο επιβαίνουν ανάμεσα σε άλλους ο Ολιβιέ Μπεσανσενό, μέλος της διοίκησης του Νέου Αντικαπιταλιστικού Κόμματος και υποψήφιος το 2007 στις προεδρικές εκλογές, η γαλλίδα ευρωβουλευτής, Νικόλ Κιλ-Νίλσεν από το κόμμα των Ευρωπαίων Οικολόγων Πράσινων, η γιατρός και εκπρόσωπος του Γαλλικού Κομμουνιστικού Κόμματος και της Κολεκτίβας 14 για την Υποστήριξη στον Παλαιστινιακό λαό, Ζακλίν Λεκόρ, ο δημοσιογράφος της εφημερίδας Λιμπερασισόν, Καντάν Ζιράρ, η πρόεδρος της Συνδικαλιστικής Ένωσης Αλληλέγγυοι, Ανίκ Κουπέ, καθώς και ο Τυνήσιος πολιτικός επιστήμονας και αγωνιστής, Ομέγια Ναουφέλ Σεντίκ. Τελικά, μετά από

πολλές προσπάθειες πήρε άδεια πλεύσης προς τη Ρόδο. Δεν έχει ξεκινήσει λόγω καιρού και προβλήματος υγείας του πλοίαρχου.

Ανθρωπιστική βοήθεια

«Τεχνική» απαγόρευση υπάρχει και για το ελληνικό επιβατηγό «Ελευθέρη Μεσόγειος». Οι 3 χιλιάδες τόνοι τιμέντου που επρόκειτο να φορτωθούν στο πλοίο και να μεταφερθούν ως ανθρωπιστική βοήθεια στη Γάζα, για το οποίο είχε πληρώσει η σουηδική πρωτοβουλία, δε θα φορτωθούν λόγω άρνησης της εταιρείας Interbulk Trading που είχε αναλάβει τη διαδικασία.

Όπως αναφέρει η Πρωτοβουλία Ένα καράβι για τη Γάζα: «Η εν λόγω εταιρεία επικαλείται πολιτικούς λόγους, καθώς και την ανάγκη για προστασία "εθνικών συμφερόντων" για να δικαιολογήσει την απόφαση της αυτή. Συγκεκριμένα, αναφέρεται στον ισραηλινό αποκλεισμό της λωρίδας της Γάζας από το Ισραήλ, τον κίνδυνο σε ανθρώπινες ζωές που ενδεχομένως συνεπάγεται το σπάσιμο του αποκλεισμού, καθώς και την αποστολή του Μπαν Κι Μουν για αποτροπή της πραγματοποιήσης της αποστολής του στόλου».

Ο Γιώργος Κ., μέλος του Συλλόγου Ιντιφάντα και επιβαίνων στο πλοίο «Juliano» μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγύη για τις εξελίξεις και το ποια χρειάζεται να είναι η απάντηση του κινήματος στην Ελλάδα. «Όσον αφορά την κυβέρνηση, έχει ταχτεί ξεκάθαρα με την ισραηλινή κατοχή της Παλαιστίνης και ενάντια στον Στόλο της Ελευθερίας που θέλει να σπάσει τον αποκλεισμό. Δεν ξέρω αν και νομικά είναι έγκυρο αυτό που κάνει η ελληνική κυβέρνηση. Στην ουσία μεταφέρει τον αποκλεισμό της Γάζας σε ελληνικό έδαφος, στα λιμάνια. Το κίνημα αλληλεγγύης βρίσκεται στο πλευρό της Λωρίδας της Γάζας που είναι το προπύργιο της παλαιστινιακής αντίστασης, ενώ τον αποκλει-

σμό τον βιώνουν χιλιάδες παιδιά τα οποία αποτελούν μεγάλο τμήμα του πληθυσμού εκεί. Το κίνημα αλληλεγγύης πρέπει να σπάσει τον αποκλεισμό και να ανατρέψει την κυβέρνηση. Αυτή τη στιγμή η κυβέρνηση στην ουσία δέχεται εντολές από το Ισραήλ. Είναι ο στενότερος σύμμαχός του. Την ώρα που συλλαμβάνονται ακτιβιστές στα αεροδρόμια του Ισραήλ και μένουν αποκλεισμένα τα πλοία, συνεχίζονται οι κοινές στρατιωτικές ασκήσεις των ελληνικών και των ισραηλινών δυνάμεων».

Η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο στηρίζει το Στόλο της Ελευθερίας, έχει δηλώσει συμμετοχή στην νέα αποστολή όπως και στην περσινή προσπάθεια και στην ανακοίνωση της τονίζει: «Δεν θα τους αφήσουμε! Ο κόσμος στην Ελλάδα στέκεται πλειοψηφικά στο πλευρό των Παλαιστίνων ενάντια στην κυβέρνηση του Μνημονίου, ενάντια στη συνεργασία με τους ιμπεριαλιστές και τους σιωνιστές δολοφόνους. Χιλιάδες υπογραφές, ψηφίσματα εργατικών κέντρων, συνδικάτων, λαϊκών συνελεύσεων, οικονομική ενίσχυση από κουπόνια χέρι-χέρι, στηρίζουν την καμπάνια για το σπάσιμο του αποκλεισμού της Γάζας. Οι εργαζόμενοι και τα συνδικάτα τους, ο κόσμος που βγαίνει στις πλατείες, οι ακτιβιστές του αντιπολεμικού κινήματος, όλοι μαζί, μπορούμε να τους σταματήσουμε! Απαιτούμε: Άρση της απαγόρευσης του απόπλου για το Στόλο της Ελευθερίας – Να σταματήσει ο αποκλεισμός της Γάζας, Λευτεριά στην Παλαιστίνη, Διακοπή κάθε σχέσης με το Ισραήλ – να κλείσει η Πρεσβεία των σιωνιστών».

Νεκτάριος Δαργάκης

● Μήνυμα συμπαράστασης στο Στόλο της Ελευθερίας έχει στείλει και το Διεθνές Συμβούλιο Λιμενεργατών (IDC) που απαιτεί από την κυβέρνηση να σταματήσει την παρεμπόδιση των πλοίων

Ποιός φταίει για την τραγωδία στην Κύπρο;

Αν μια μέρα σκάσει η ωρολογιακή βόμβα που κρύβεις κάτω από το κρεβάτι σου, το πρώτο ερώτημα που προκύπτει αβίαστα είναι τι δουλειά είχε η βόμβα κάτω από το κρεβάτι.

Οι εκατοντάδες τόνοι πυρομαχικών, που λιάζονταν δύο χρόνια μέσα στα 98 κοντέινερ στη Ναυτική Βάση Ευάγγελος Φλωράκης μέχρι να σκάσουν και να βομβαρδίσουν σε μια ακτίνα 6 χιλιομέτρων σπέρνοντας το θάνατο και την καταστροφή, δεν είχαν καμιά δουλειά στην Κύπρο.

Τα Wikileaks είναι αποκαλυπτικά για τις πιέσεις που ασκήθηκαν, το Γενάρη του 2009, ώρα την ώρα και μέρα τη μέρα, εκ μέρους της αμερικάνικης πρεσβείας προκειμένου η Κύπρος να κατάρχει το φορτίο με πυρομαχικά που κατευθύνονταν με ρώσικο πλοίο κυπριακής σημαίας από το Ιράν στη Συρία.

Η κυπριακή κυβέρνηση προσπέρασε την πρόταση της Ρωσίας να πάει το πλοίο στο Λίβανο, προσπέρασε τις παραδοσιακά «καλές» σχέσεις της με τη Συρία, προκειμένου να εισπράξει το «ευχαριστώ» της Επιτροπής του ΟΗΕ για το εμπάργκο στο Ιράν «για την υπεύθυνη απόφασή της να κατάρχει το εμπόρευμα» - που σημειωτέον, ήταν συμβατικά πυρομαχικά, ίδια με τα νατοϊκά που καθημερινά πάνε και έρχονται στη Μεσόγειο. Όμως για την Κυπριακή κυβέρνηση, έχει περισσότερη σημασία να παίξει το ρόλο του μόνιμου συνεργάτη των νατοϊκών σε όλες τις επιχειρήσεις.

Εδώ και τέσσερα χρόνια στη Ναυτική Βάση Ευάγγελος Φλωράκης διεξάγεται κάθε χρόνο η πολυεθνική άσκηση «Αργοναύτης». Στην φετινή του ομιλία στο Μαρί, για τον «Αργοναύτη 2011» μόλις στις 3 Ιούνη, ο παραιτηθείς υπουργός Αμυνας της Κύπρου Παπακώστας τόνισε ότι «οι εξεγέρσεις στις χώρες της Βορείου Αφρικής και του Αραβικού κόσμου, καθώς και η εσωτερική αστάθεια και αποδιοργάνωση που παρατηρείται σε διάφορα κράτη, επηρεάζει την παγκόσμια ασφάλεια και δημιουργεί τις προϋποθέσεις για ανάπτυξη σύγχρονων μορφών του οργανωμένου εγκλήματος». Στην αντίστοιχη περσινή είχε τονίσει ότι «η Κυπριακή Δημοκρατία συνεισέφερε και συνεχίζει να συνεισφέρει τις υποδομές της όπως λιμάνια, αεροδρόμια και εγκαταστάσεις, σε όλες τις ειρηνευτικές επιχειρήσεις της ΕΕ και του ΟΗΕ». Οπως λέμε Σούδα, δηλαδή...

Στην σταθερή προσπάθεια Ελλάδας και Κύπρου να παίζουν το ρόλο του μαντρόσκυλου των ΗΠΑ προστίθενται οι νέες στρατηγικές συμμαχίες τους με το Ισραήλ. Τα τελευταία χρόνια η Ελλάδα, η Κύπρος και το Ισραήλ επιδιώκουν να δημιουργήσουν ένα νέο άξονα που να μπορεί να ελέγχει, σε αगाστή συνεργασία με τις ΗΠΑ, γεωπολιτικά και στρατιωτικά ολόκληρη την Ανατολική Μεσόγειο. Γι' αυτό - πέρσι η Κύπρος, φέτος η Ελλάδα - εμποδίζουν με κάθε μέσο τους στόλους αλληλεγγύης να φύγουν για τη Γάζα. Γι' αυτό κάθε λίγους μήνες γίνονται κοινές ελληνοισραηλινές ασκήσεις. Γι' αυτό η Μοσάντ σε συνεργασία με τις ντόπιες μυστικές υπηρεσίες αλωνίζει σε Κύπρο και Ελλάδα.

Αυτήν την ωρολογιακή βόμβα πάνω στην οποία μας τοποθετούν οι κυβερνήσεις σε Ελλάδα και Κύπρο, ποιος θα την αφοπλίσει;